KENNISBIBLIOTHEEK / BOEKEN

Bhaagavata Poeraana

De bewaarde vertalingen en toelichtingen uit de verschillende boeken, samen in één pdf.

22 bewaarde onderdelen · Doorlopende leesbundel

Over deze uitgave

Archiefselectie: de beschikbare teksten volgen de volgorde van de boeken. Ontbrekende passages zijn niet aangevuld; dit is niet de volledige oorspronkelijke Bhaagavata Poeraana.

Samengesteld uit de bewaarde webteksten van Yoga Vedanta Aalst. De oorspronkelijke formuleringen en illustraties zijn behouden. De paginanummers verwijzen naar deze pdf-uitgave.

Bekijk de bronnen en online leesversie

Inhoud

Klik op een hoofdstuk om er meteen naartoe te gaan. De bladwijzers in je pdf-lezer bieden dezelfde navigatie.

Eerste boek Inleiding 4

Eerste boek - Hst 1 5

Eerste boek - Hst 2 7

Eerste boek - Hst 3 10

Eerste boek - Hst 4 14

Eerste boek - Hst 5 17

Eerste boek - Hst 6 21

Eerste boek - Hst 7 24

Eerste boek - Hst 8 29

De Bhaagavata poeraana IX 33

Het verhaal van Ajaamila - Hst 1 37

De Bhaagavata Poeraana hf 7 - 3 49

Uit de Bhaagavata Poeraana Boek 10, XXIV 55

De Bhaagavata Poeraana XI - 1 62

De Bhaagavata Poeraana XI - 2 63

De Bhaagavata Poeraana XI - 3 68

De Bhaagavata Poeraana XI - 4 71

De Bhaagavata Poeraana VII 74

hoofdstuk XII van Boek XI 81

De Bhaagavata Poeraana 84

Een vers uit de Bhaagavatam 88

De Bhaagavata Poeraana XX 91

ONDERDEEL 01 / 22

Eerste boek Inleiding

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

De achttien Poeraanas vertellen het verhaal van India. Ze behandelen allerlei onderwerpen, zoals de schepping, de zondvloed, de herschepping, familiegeschiedenissen, tijdvakken, dynastieën enz. Poeraana betekent: wat bestaat sedert onheuglijke tijden. De Bhagavata Poeraana vertelt het verhaal van Bhagavaan Shrie Krishna, de bezitter van alle bhagas of heerlijkheden. Hij is de beste en belangrijkste van alle Poeraanas. Men noemt hem “de rijpe vrucht gemaakt van de nectar van de wensvervullende boom van de Vedas, die uit de mond viel van een fijnproever als Shoeka (zoon van Vyaasa, de schrijver van de Poeraanas)”. Ze beschrijft karmaloos handelen (naishkarmya) gebaseerd op spirituele kennis, verzaking en devotie.
In plaats van voetnoten zijn noodzakelijke toelichtingen tussen haakjes gezet.

ONDERDEEL 02 / 22

Eerste boek - Hst 1

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Eerste boek

HOOFDSTUK EEN

1. Laten we mediteren over de Allerhoogste, die de Ultieme Werkelijkheid is, aan wie de schepping enz. (instandhouding en vernietiging) ontspringt en die alles doordringt en overstijgt, die alwetend en zelflichtend is, die aan de eerste wijze, namelijk god Brahmaa, door zijn hart, de Veda openbaarde waarover zelfs geleerden verstomd staan, in wie de schepping van de drie goenas (eigenschappen van de natuur, sattva, rajas en tamas of evenwicht, rusteloosheid en inertie) verschijnt als een werkelijkheid, zoals de verandering van licht, water en aarde (in een luchtspiegeling) en die door zijn luister de illusie verdrijft.

2. Hier, in deze befaamde Bhaagavata, geschreven door de grote wijze (*Naaraayana; vier verzen in de Bhaagavata Poeraana II.9.32-35 vormen de kern van de gehele Poeraana; ze werden door de Almachtige zelf geopenbaard aan Brahmaa, de schepper*), wordt het hoogste dharma (religie, wet) verklaard, dat volledig vrij is van misleiding en dat behoort tot de rechtvaardige die zonder afgunst is. Wat hier moet worden gekend is de Absolute Werkelijkheid. Ze geeft de hoogste zaligheid en vernietigt de drie soorten lijden (innerlijk, uiterlijk en van kosmische oorsprong). Kan de Allerhoogste onmiddellijk worden verwerkelijkt door de lering van andere (schriften)? Neen, maar in dit (Bhaagavata) kan Hij worden doorgrond door degenen die begeren ernaar te luisteren (en het te bestuderen).

3. Dit (de Bhaagavata Poeraana) is de vrucht van de wensvervullende boom (kalpataroe) van de Vedas, die uit de mond van Shoeka (zoon van Vyaasa) viel en die gevuld is met hemelse nectar. O gij allen die haar schoonheid op prijs stellen, die de uitstekendheden ervan kennen, drinken onophoudelijk het zoete sap van deze Bhaagavata, hier en in de staat van de uiteindelijke zaligheid.

4. In het Naimisha woud, een gewijde plaats van Vishnoe, hielden wijzen, van wie Shaunaka de leider was, een offersessie die duizend jaar zou duren, om het hemelse verblijf van Vishnoe te bereiken.

5. Na ’s morgens hun gaven te hebben geofferd vroegen de wijzen op zekere dag respectvol aan de soeta (de verteller), die met eerbied werd onthaald en geïnstalleerd op zijn zitplaats (het volgende).

6. “O, zondeloze, epische geschriften (Poeraanas), geschiedenis (Itihaasa) en ook wetboeken werden door u niet alleen bestudeerd, maar ook uiteengezet.

7. O soeta, wat de eerbiedwaardige Baadaraayana (Vyaasa), grootste onder geleerden, weet en wat andere wijzen, kenners van het sagoena (met eigenschappen) en het nirgoena (eigenschaploos) Brahman (het Absolute), weten,

8. O zachtmoedige, dat alles kent ook gij door en door, door zijn (Vyaasa’s) genade. Leraren openbaren zelfs hun diepste geheimen aan toegewijde discipelen.

9. O lang levende, gij kunt onmiddellijk zeggen wat helemaal goed is voor het welzijn van de mensen, zoals door uedele duidelijk werd gemaakt met de tekst (van de Poeraana).

10. O eerbiedwaardige, in deze Kali tijd is het leven van mensen over het algemeen kort van duur. Ze zijn ook lui, traag van begrip, ongelukkig en een prooi van ziekten.

11. Talloos zijn de religieuze riten, die waard zijn te worden gehoord in detail. O rechtvaardige, vertel ons, die met respect luisteren, wat de hoofdzaken ervan zijn, nadat ge dat, met behulp van uw scherp intellect, hebt bepaald.

12. O soeta, God zegene u. Ge weet waarom de vererenswaardige Heer van de Saatvatas (Krishna, Heer van de Yaadava clan) werd geboren uit Devakie en Vasoedeva.

13. Welnu, Heer, wij smeken u dan ook dat ge degene beschrijft die werd geboren voor het welzijn en de voorspoed van alle wezens.

14. Wie in deze verschrikkelijke kringloop van wereldsbestaan viel, wordt volstrekt hulpeloos, maar als hij zijn Naam uitspreekt, wordt hij onmiddellijk verlost. De angst zelf vreest hem.

15. O soeta, wijzen die een toevlucht zochten aan zijn voeten en die de verblijfplaats zijn van rust, zuiveren onmiddellijk door hun aanwezigheid, wijl het water van de goddelijke Ganges alleen heiligt door eigenlijk contact.

16. Of welke mens die de zuiverheid van hart begeert, zal niet luisteren naar de glorie van de eerbiedwaardige Heer, wiens daden worden geprezen door mensen van voorspoedige faam, de glorie die zonden van de Kali tijd wegneemt?

17. Beschrijf ons, die verlangend zijn, zijn grote daden, die worden verheerlijkt door geleerden, daden die spelenderwijs verscheidene vormen aannemen.

18. O intelligente (soeta), laat ons volledig de voorspoedige vertellingen van de incarnaties van Hari horen, de Allerhoogste Heerser, die zich door zijn mystieke kracht, Illusie (Aatma Maayaa) genaamd, vermeit in zijn eigen tijdverdrijf.

19. Wij krijgen er niet genoeg van te luisteren naar (verhalen over) zijn glorierijke moed, die volgens toehoorders, die kenners van smaken zijn, ieder ogenblik van een toenemende zoetheid is.

20. Heer Keshava (Krishna) heeft, verborgen in een menselijke vermomming, waarlijk bovenmenselijke heldendaden gesteld, samen met Balaraama (Krishna’s halfbroer).

21. De komst van de Kali tijd voorvoelend hebben we ons verdiept in een offer van lange duur op dit aan Heer Vishnoe toegewijde veld. We hebben voldoende tijd om te luisteren naar het verhaal over Hari.

22. Heer Vishnoe heeft u duidelijk aangewezen als de veerman van degenen die de oceaan van de Kali tijd willen oversteken, die zo moeilijk over te steken is en die (de mensen) van hun kracht berooft.

23. Zeg ons in wie Dharma een toevlucht zocht nu Krishna, de meester van mystieke Yogakrachten, welbeslagen in de Vedas, de beschermer van dharma, terugkeerde naar zijn verblijf (zijn eigen Zelf).”

ONDERDEEL 03 / 22

Eerste boek - Hst 2

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK TWEE

Vyaasa zei:

1. Uiterst tevreden over deze hoffelijke vragen van de brahmanen begon de zoon van Romaharshana in detail antwoord te geven, nadat hij hun woorden had geprezen.

Soeta zei:

2. Ik buig voor die wijze (Shoeka), wiens ceremonie van de investituur van het heilige koord nog niet heeft plaatsgevonden (hij was er te jong voor), die alle handelingen verzaakte, (zijn thuis verliet) en die door zijn vader (Vyaasa), die om de scheiding bedroefd was, werd teruggeroepen met: “O, zoon!” De bomen, die door zijn aanwezigheid in ieders hart als Shoeka waren, antwoordden (Shoeka antwoordde door het medium van de bomen om de vaderlijke band uit het hart van Vyaasa te verdrijven).

3. Ik zoek een toevlucht in de zoon van Vyaasa (Shoeka), de spirituele meester van wijzen. Uit mededogen voor de wezens in dit wereldse bestaan die de verblindende duisternis willen oversteken, predikte hij de geheime (Poeraana) onder Poeraanas (de Bhaagavata Poeraana), die de lamp is van spirituele waarheid, vol van zijn eigen glorie en die de essentie is van alle Vedas.

4. Jaya (een andere naam voor de Bhaagavata Poeraana) moet worden verteld na gehoorzaamheid te hebben betuigd aan Naaraayana (Vishnoe) en aan Nara (incarnatie van Vishnoe) en ook aan de godin van de geleerdheid (Sarasvatie).

5. O wijzen, er werd heel vriendelijk door uedele bij mij geïnformeerd naar het welzijn van de mensen, want uw vraag heeft betrekking op Krishna, die de ziel volstrekte rust schenkt.

6. Het dharma waaruit devotie voor Heer Vishnoe ontstaat, is eigenlijk het hoogste dharma voor mensen. Die devotie kent geen enkele andere drijfveer, is ongehinderd en schenkt de ziel een diepe vrede.

7. Onwankelbare devotie voor Heer Vaasoedeva (Krishna) wekt onmiddellijk onthechting op, die leidt tot oorzaakloze kennis (kennis vrij van nutteloze argumenten).

8. Het dharma, al wordt het nog zo goed beoefend, dat geen liefde opwekt voor de verhalen over Heer Krishna, is louter een karwei.

9. Rijkdom is waarlijk nooit het juiste doel van het dharma dat tot verlossing leidt. De begeerte (naar wereldse dingen) wordt nooit aanbevolen voor het bereiken van die weelde die het doel is van dharma.

10. Het is niet juist de zinnen meer te bevredigen dan nodig is. Het doel van het leven op deze wereld is het onderzoek van de Waarheid (Tattva, letterlijk: Datheid) en niet het uitvoeren van religieuze riten (om de hemel te bereiken).

11. Degenen die de kennis van de Waarheid bezitten, noemen de kennis van de non-dualiteit (Advaita) Waarheid. Ze wordt op verscheidene manieren aangeduid als Brahman (het Absolute), Paramaatman (hoogste Zelf) of Bhagavaan (de bezitter van alle heerlijkheden of bhagas).

12. De wijzen die er vertrouwen in hebben, zien het Zelf in henzelf door devotie die gecombineerd is met kennis en onthechting en die wordt ontwikkeld door te luisteren naar de Vedaanta.

13. O grootste van de tweemaal geborenen, de genade van Hari is het einddoel van het door mensen beoefende dharma volgens hun kaste en levensstadium.

14. De eerwaardige Heer van de Saatvatas (Krishna) moet dan ook worden aangehoord en geprezen, er moet over Hem worden gemediteerd en Hij moet worden vereerd met geconcentreerde aandacht.

15. Wie zal niet houden van zijn vertellingen door wiens zwaardgelijke meditatie geleerden één worden (yoekta) met de Allerhoogste en de knopen (granthis) van daden worden doorgehakt?

16. O brahmanen, liefde voor de vertellingen over Vaasoedeva wordt opgewekt in degenen die ze met verlangen en geloof aanhoren en door heilige pelgrimstochten te ondernemen en door de heiligen te dienen.

17. De reden is dat Hij verblijft in het hart van degenen die luisteren naar vertellingen over Hem, die alle kwaad afschudt, zodat het beluisteren en verheerlijken (van episodes van) Krishna, die het welzijn van de goede mensen beoogt, verdienstelijk is.

18. Wanneer alle kwaad vernietigd is door voortdurende studie van de Bhaagavata wordt een standvastige devotie voor de Heer van uitstekende faam opgewekt.

19. Dan wordt de geest kalm, aangezien hij niet meer wordt verstoord door opwinding, zoals passie (rajas) en onwetendheid (tamas) en door begeerte, gierigheid en andere en hij komt vast te staan in goedheid (sattva).

20. Aldus ontstaat kennis van de Heer in degene wiens geest rustig werd en die zich heeft bevrijd van gehechtheid door devotie voor de Allerhoogste.

21. Zodra de Allerhoogste wordt gezien in zichzelf wordt de knoop van het hart (hridayagranthi; het ego) doorgehakt en worden (de vruchten van) zijn daden vernietigd (hij wordt verlost van zijn karma).

22. Wijze mensen beoefenen dan waarlijk ook devotie voor Heer Vaasoedeva met grote vreugde, want dit zuivert hun hart.

23. Sattva, rajas en tamas, dit zijn de eigenschappen van de natuur (prakriti). De Allerhoogste Heer van deze eigenschappen is één. Hier neemt Hij namen aan zoals Hari, Viriñchi (Brahmaadeva) en Hara (Shiva) voor de instandhouding van het heelal. Het goede (de uiteindelijke verlossing) komt van Hem wiens lichaam sattva is.

24. Tegenover het aardse hout is de rook die eruit komt superieur. Tegenover die rook is het vuur superieur, aangezien het verbonden is met de in de Vedas voorgeschreven offerhandelingen. Zo is ook de eigenschap van rajas beter dan die van tamas, maar de sattvagoena is de beste, aangezien het Brahman (het Absolute) erin wordt verwerkelijkt.

25. Vroeger vereerden de wijzen dan ook de vererenswaardige Vishnoe (die de sattvagoena belichaamt). Degenen die hen hier volgen worden geschikt voor de uiteindelijke verlossing.

26. De verschrikkelijke Heren van de kwelgeesten van afzichtelijke vorm veronachtzamend, vereren degenen die de verlossing begeren, kalm en vrij van kwaadaardigheid, afbeeldingen van Naaraayana.

27. Waarlijk, degenen in wie, verlangend naar rijkdom, macht en nageslacht, de eigenschappen van rajas en tamas overheersen, vereren wat overeenstemt met hun aard, namelijk de Heer van de afgestorvenen, kwelgeesten en andere geschapen wezens.

28. Vaasoedeva is het hoogste doel van de Vedas. Offers zijn bedoeld voor Vaasoedeva. De Yogabeoefening en gelijkaardige handelingen hebben Vaasoedeva als hun doel.

29. Het onderwerp van Kennis is Vaasoedeva. Religieuze versterving is ter wille van Vaasoedeva. Vaasoedeva is het doel van dharma. Vaasoedeva is het te bereiken doel of de verlossing.

30. De Allerhoogste die zonder eigenschappen en aldoordringend van aard is, schiep dit heelal door zijn wilskracht, Illusie (Maayaa) genaamd, die bestaat uit (drie) eigenschappen (goenas) en die de gemanifesteerde en ongemanifesteerde vorm of uitdrukking van oorzaak en gevolg is.

31. Door zich te manifesteren met behulp van zijn Kennis en Intellectuele Kracht (vignyaana) en door binnen te gaan in de drie door Maayaa geschapen eigenschappen (goenas), schijnt Hij zelf eigenschappen te bezitten.

32. Zoals vuur dat hout verbrandt in verscheidene vormen verschijnt, zo verschijnt Bewustzijn (Poemaan), het Zelf van het heelal, in schepselen op verscheidene manieren.

33. Door binnen te gaan in wezens die Hij zelf schiep door effecten vol van eigenschappen, van grove en subtiele elementen, zintuiglijke organen, de geest en het Zelf, geniet Hij, door hen, hun eigenschappen.

34. De Schepper van het heelal die zich spelenderwijs graag manifesteert (incarneert) in de vorm van goden, niet-menselijke wezens en mensen, beschermt waarlijk het heelal door zijn kracht.

ONDERDEEL 04 / 22

Eerste boek - Hst 3

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK DRIE

Soeta zei:

1. Met de begeerte het heelal te scheppen, nam de Heer in het begin de vorm Mens (Poeroesha) aan, die bestond uit zestien delen (vijf kennisorganen, vijf actieorganen, de geest en vijf elementen), ontstaan uit de tattvas (basisprincipes) waarvan Mahat (de Grote of het Intellect) de eerste is.

2. Brahmaa, de hoofdverwekker van het heelal, werd geboren uit de zeediepe navel van de Heer, die in Yoganidraa (Yogaslaap) op de wateren lag.

3. Die vorm van de Heer, op wiens ledematen het gehele heelal is gebaseerd, is waarlijk heel zuiver, uitstekend en vol van sattva (goedheid, harmonie).

4. Zij (de Yogis) zien met het oog van hun uitgebreide kennis deze wonderbare vorm met duizenden voeten, dijen, armen, monden, duizenden hoofden, oren, ogen en neuzen, schitterend met duizenden kronen, gewaden en oorringen.

5. Dit is het onvernietigbare zaad en de plaats van terugkeer van verscheidene incarnaties, uit wiens delen en delen van delen, wezens zoals goden, dieren, mensen en andere schepselen worden geschapen.

6. Eerst manifesteerde die God zich als jongelingen (de uit de geest geboren zonen van Brahmaa, de schepper, die brahmanen waren) en beoefende Hij als brahmaan ononderbroken celibaat wat moeilijk te beoefenen is.

7. Ten tweede nam de Heer van de offers (Naaraayana), met het oog op de schepping, het lichaam aan van een beer (mannetjesvarken) om de aarde op te heffen, die neergezonken was in Rasaatala, de onderwereld.

8. En ten derde verklaarde Hij, nadat Hij in de Aarsha Schepping (behorende tot de wijzen) de goddelijke wijze (Naarada) was geworden, de religieus-mystieke verhandeling, die behoorde tot de Saatvatas (toegewijden van Vishnoe), namelijk de Pañcharaatraagama, die leert hoe handelingen hun bindende kracht (naishkarmyam) verliezen.

9. In de vierde incarnatie beoefende Hij, na zijn geboorte uit de vrouw van Dharma (Moerti, dochter van Daksha Prajaapati) als de tweelingwijzen Nara en Naaraayana, een gestrenge versterving met een volledig tot kalmte gebrachte geest.

10. De vijfde incarnatie droeg de naam Kapila, de leider van de siddhas, die aan Aasoeri (een discipel van Kapila) de Saankhya filosofie uitlegde, die alle beginselen bepaalde en die (vroeger) in de loop van de tijd verloren ging.

11. In de zesde incarnatie werd Hij op verzoek van Anasoeyaa (vrouw van de wijze Atri) het kind van Atri (letterlijk: aanvaardde hij het kindschap), onderwees de kennis van het Zelf aan Alarka, Prahlaada en anderen.

12. Dan werd als zevende incarnatie Yagnya geboren uit Roechi en Aakoetie. Samen met goden van wie Yama de eerste was, beschermde Hij de periode die was toegewezen aan de Manoe Svayambhoe (Svaayambhoe Manvantara).

13. In de achtste incarnatie werd de Heer van wijde schreden (Vishnoe) geboren uit koning Naabhi en koningin Meroe Devie. Als Rishabha toonde Hij aan de sterken van geest het pad (van sannyaasa of verzaking), het meest achtbare van alle levensstadia.

14. O brahmanen, daartoe gesmeekt door de wijzen nam Hij het negende lichaam (incarnatie) aan dat toebehoorde aan Prithoe. Uit deze (aarde) molk Hij (geneeskrachtige) planten. Daardoor werd Hij de meest aangename.

15. Ten tijde van de oceanische zondvloed in het tijdvak (manvantara) Chaakshoesa nam Hij de vorm aan van een vis (matsya) en beschermde Hij de Vaivasvata Manoe door hem aan boord van de ark te doen gaan.

16. In de elfde (incarnatie) in de vorm van een schildpad (koerma) ondersteunde de alomtegenwoordige Heer de Mandara berg met zijn rug terwijl de goden en de demonen de oceaan karnden.

17. De twaalfde incarnatie is die van Dhanvantari (die de pot met nectar droeg; grondlegger van Aayoerveda) en als de dertiende incarnatie, de vrouwelijke vorm van Mohinie, misleidde Hij de anderen (de demonen) en gaf Hij de goden de nectar te drinken.

18. In de veertiende incarnatie als de Manleeuw (Narasimha) scheurde Hij met zijn klauwen de borst van de machtige koning van de Daityas (demonen) open, zoals een mattenwever de biezen.

19. Met het voorstel drie passen (land) te vragen, maar met het verlangen de hemel terug te nemen, nam Hij de Dwergvorm (Trivikrama) aan en begaf Hij zich naar Bali’s offer.

20. In de zestiende incarnatie roeide Hij (als Parashoeraama) op aarde eenentwintigkeer de krijgerklasse uit (versloeg Hij eenentwintigkeer de kshatriya klasse).

21. In de zeventiende neerdaling op aarde werd Hij geboren uit Satyavatie en Paraashara (als Vyaasa). Vaststellend dat mensen traag van geest zijn, verdeelde Hij de drie Vedas in verscheidene takken.

22. Hierna nam Hij (als Raama, de achttiende incarnatie), om de goden te helpen (Raavana te doden enz.), het koningschap aan en stelde Hij heldhaftige daden, zoals het beheersen van de zee (door er een brug over te bouwen tussen Sri Lanka, waar Raavana heerste, en India).

23. In de negentiende en twintigste incarnaties verlichtte Hij de last van de aarde door te worden geboren in de Vrishni familie als Raama (Balaraama) en Krishna.

24. Als de Kali tijd al goed begonnen is, zal Hij worden geboren met Boeddha als naam en als een zoon van Ajana in het Kietaka land.

25. In de schemering van de Kali tijd, waarin koningen niet beter zijn dan rovers, zal deze beschermer van de wereld worden geboren als Vishnoeyashas onder de naam Kalki.

26. O tweemaal geborenen, zoals duizenden kanalen ontspringen aan een onuitputtelijk meer, zo zijn ook de incarnaties van Hari, de oceaan van goedheid (sattva), ontelbaar.

27. Wijzen, Manoes (stamvaders en heersers van de aarde), goden, alsook de machtige zonen van Manoe, samen met Prajaapatis (voorzittende goden van de schepping) zijn allen slechts delen van Hari.

28. Maar Heer Krishna is de Allerhoogste (Bhagavaan) zelf en al deze, delen en kleine delen van de Allerhoogste, schenken geluk aan de in ieder tijdvak door de vijanden van Indra (demonen) belaagde wereld.

29. Wie zich met devotie inspant om ’s morgens en ’s avonds deze mysterieuze geboorten van de Heer te reciteren, wordt volledig verlost van alle soorten lijden.

30. Deze vorm van de vormloze Heer wiens ware aard Bewustzijn (het Zelf) is, werd inderdaad geschapen in het Zelf door de eigenschappen van de Illusie, zoals intelligentie en andere.

31. Zoals een sliert wolken wordt toegedicht aan de hemel of stof aan de wind, zo wordt de eigenschap van te worden gezien door onintelligente mensen toegedicht aan de ziener (Bewustzijn wordt ten onrechte toegedicht aan het stoffelijke lichaam).

32. Hieruit wordt een verschillend lichaam geschapen, dat samengesteld is uit ongemanifesteerde eigenschappen en dat subtiel is door de onzichtbaarheid en onhoorbaarheid van zijn wezenlijke aard. Het is de jieva (individueel Zelf) waardoor wedergeboorte plaatsvindt.

33. Wanneer deze twee vormen sat en asat (twee lichamen, grof en subtiel), die uit onwetendheid worden toegedicht aan het Zelf, worden ontkend door Zelfkennis (kennis van de Kenner), dan is dat de rechtstreekse waarneming van Brahman (de vereenzelviging van de jieva met het Absolute).

34. Ze weten dat als deze goddelijke en speelse Maayaa (illusie) zichzelf verandert in kennis (Zelfkennis of kennis van de Kenner) dat ze dan ophoudt te bestaan, volmaakt wordt (versmelt met het Zelf) en wordt verheerlijkt in haar eigen glorie.

35. Op die manier beschrijven de wijzen de geboorten en daden van de Geboorteloze en Actieloze, de Heer van het hart (Antaryaamin, innerlijke heerser), wiens daden op een mystieke manier worden beschreven in de Vedas.

36. Of Hij wiens spel nooit ondoeltreffend is, die het heelal schept, beschermt en opeet (vernietigt), maar die er niet aan gehecht is. En deze Meester van zes eigenschappen (gnyaana, shakti, bala, aishvarya, vierya en tejas) ligt verborgen in het hart van alle wezens en afzijdig blijvend, geniet Hij de zes voorwerpen van de zinnen.

37. Zoals een onwetend iemand de prestatie van een acteur niet begrijpt, zo kan ook iemand die traag is van begrip met zijn geest, woord of zijn bekwaamheid (in argumentatie) nooit het tijdverdrijf begrijpen van de Drager van het heelal, die zijn namen en vormen heel ver uitbreidt (Hij breidt de wereld van vormen uit).

38. Wie zonder achterbaksheid gehecht is aan de welriekendheid van zijn lotusvoeten en Hem onophoudelijk gehoorzaamt, kent de weg naar de uitmuntende Heer, de Beschermer van het heelal van oneindige kracht en houder van een deel van de strijdwagen (de discus).

39. Ge zijt dan ook gezegend, O eerbiedwaardigen. Daar ge een onverdeelde devotie hebt betoond aan Vaasoedeva, de Heer van de mensen, moet ge niet opnieuw binnengaan in de verschrikkelijk kringloop van geboorte en dood.

40. De eerbiedwaardige wijze (Vyaasa) schreef dit epos (Poeraana), Bhaagavata genoemd, dat gelijk is in status aan de Vedas en dat de daden beschrijft van degene die van lofwaardige faam is.

41. Voor het hoogste goed van de mensen openbaarde hij (Vyaasa) de grote (Schrift), die het middel is om zaligheid te verwerven, aan zijn zoon (Shoeka), die uitmunt onder degenen die het Zelf verwerkelijkten.

42. Hij (Shoeka) deed de grote koning Pariekshit aandachtig luisteren naar dit (de Bhaagavata), dat de meest uitgelezen essentie is van alle Vedas en geschiedenissen (Mahaabhaarata).

43, 44. O brahmanen, terwijl hij (Pariekshit) in het gezelschap van grote wijzen op de oever van de Ganges zat om te vasten tot de dood en Shoeka, de brahmaanse wijze van grote luister, de Bhaagavata vertelde, leerde ik door zijn genade de Bhaagavata terwijl ik daar zat. Ik zal u naar beste vermogen alles vertellen wat ik heb geleerd.

45. Toen Krishna samen met rechtvaardigheid, kennis en andere dingen terugkeerde naar zijn verblijfplaats ging deze zon op in de vorm van de Bhaagavata Poeraana in de Kali tijd voor degenen die hun inzicht verloren.

ONDERDEEL 05 / 22

Eerste boek - Hst 4

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK VIER

Aankomst van Naarada

Vyaasa zei:

1. Shaunaka, de oudste van de wijzen, die een offer van lange duur uitvoerden, hoofd van de congregatie van wijzen en beslagen in de Rigveda, loofde de soeta (verteller, bard) uitbundig en richtte zich tot hem.

Shaunaka zei:

2. O soeta, O heel voorspoedige, beste der sprekers, spreek ons over het heiligende verhaal van de Allerhoogste, dat werd verteld door de eerbiedwaardige Shoeka (zoon van Vyaasa).

3. In welke tijd, op welke plaats en met welk doel werd dit begonnen? Door wie werd de donkerhuidige wijze (Vyaasa) ertoe aangezet deze tekst te schrijven?

4. Zijn zoon die een groot Yogi is en die in alles het ene ziet (samadrik) en die vrij is van enig onderscheid (nirvikalpakah) is geconcentreerd op één ding (ekaantamatih) en vrij van de slaap van illusie (oennidra), ziet eruit als een mensenschuwe sufferd.

5. De hemelse maagden (die naakt aan het baden waren) bloosden en trokken hun kleren aan toen ze de wijze (Vyaasa) zagen, die zijn zoon (Shoeka) volgde, al was hij niet naakt, maar dat deden ze niet in de aanwezigheid van zijn zoon (die wel naakt was). Toen de wijze dit vreemde (gedrag) opmerkte, vroeg hij hen naar de reden ervan. Ze zeiden: “In uw blik is er nog het onderscheid tussen man en vrouw, maar het bestaat niet in uw zoon wiens blik zuiver is.”

6. Hoe werd hij (Shoeka) herkend toen hij aankwam in Koeroe-jaangala en rondtrok in de stad Hastinaapoera als een stomme en slome dwaas?

7. O Heer, hoe vond deze Veda-achtige dialoog over Heer Vishnoe plaats (de Bhaagavata Poeraana) tussen de wijze (Shoeka) en de koninklijke wijze van de Paandava familie (Vyaasa)?

8. Die vermaarde (wijze) wacht aan de deur van de huizen slechts zolang als nodig is om een koe te melken, ze daardoor veranderend in heilige plaatsen.

9. O soeta, de zoon van Abhimanyoe (Pariekshit) wordt de beste onder de toegewijden van de Heer (Vishnoe) genoemd. Beschrijf ons zijn wonderbare geboorte en daden.

10. Waarom vastte de keizer (Pariekshit), die bijdraagt tot de eer van het nageslacht van Paandoe, op de oevers van de Ganges tot de dood, de glorie van het keizerschap geringschattend?

12. Wie toegewijd is aan degene wiens faam de duisternis van onwetendheid verdrijft (Vishnoe) leeft voor het geluk (shivaaya), de overvloed (bhavaaya) en de voorspoed (bhoetaye) van anderen en niet voor zichzelf.

13. Zeg ons in detail alles wat hier werd gevraagd. Ik beschouw u als welbeslagen in alle andere onderwerpen van de spraak dan de Vedas (dat wil zeggen de Poeraanas).

Soeta zei:

14. In de derde kringloop van de tijd, toen de Dvaaparayoega reeds was begonnen, werd de expert in Yoga (Vyaasa), een klein deel van Hari, geboren uit Paraashara en Vaasavie (Satyavatie).

15. Lang geleden, toen de schijf van de zon reeds was opgegaan, zat hij op een eenzame plaats na (te hebben gebaad en) het water van de Sarasvatie te hebben gedronken uit de palm zijn hand (als onderdeel van zijn morgenritueel).

16. De wijze, ziener van het verleden, het heden en de toekomst, zag op deze wereld in elke yoega (tijdvak) de willekeurige vermenging van gedragsregels eigen aan elke tijd tengevolge van de onmerkbare snelheid van de tijd.

17, 18. En de verslechtering waarnemend van de kracht van de uit de elementen geschapen dingen (zoals mensen) en vaststellend dat mensen tekortschoten in dharma (rechtvaardigheid, wet, religie), energie, intellectuele capaciteit en levensduur tengevolge daarvan (van de subtiele kracht van de tijd) en zich bewust van de jammerlijke staat van de mensen mediteerde de wijze van onwankelbaar inzicht (Vyaasa) over dat wat heilzaam is voor alle klassen van mensen en hun levensstadia.

19. Ziende dat de door vier offerpriesters uitgevoerde Vedische riten de mensen zuiveren, verdeelde hij (Vyaasa) de (ene) Veda in vier voor de continuïteit (van de instelling) van het offer.

20. De vier Vedas, namelijk de Rig, Yajoes, Saaman en Atharvan, werden ingedeeld. Geschiedenis en mythologie (Mahaabhaarata en Poeraanas) worden de vijfde Veda genoemd.

21. Van deze was Paila de ontvanger van de Rigveda, de wijze Jaimini was de meester in het zingen van de Saaman, Vaishampaayana alleen was de expert in de Yajoer Veda.

22. De verschrikkelijke wijze Soemantoe was welbeslagen in de Atharva Veda, die in verband staat met Angirasas, en mijn vader, Romaharshana, in geschiedenis en Poeraanas.

23. De wijzen verdeelden hun respectieve Veda in verschillende delen. Deze Vedas werden nog onderverdeeld door hun discipelen, discipelen van discipelen en hun leerlingen.

24. De eerwaardige Vyaasa, die mededogend was jegens degenen die hulpeloos waren, ordende de Vedas op zo'n manier dat ze zelfs door mensen met een lage intelligentie uit het hoofd konden worden geleerd.

25. De drie Vedas mogen niet worden gehoord door vrouwen, shoedras en de laagste onder de tweemaal geborenen (leden van de hoogste drie kasten die zich onwaardig gedragen). Het is voor het welzijn van hen, die niet weten welke handelingen hier tot goede resultaten leiden, dat de wijze (Vyaasa) het verhaal schreef dat de Bhaarata wordt genoemd.

26. O tweemaal geborene, zijn geest die altijd en in ieder opzicht streefde naar het welzijn van alle wezens, was hiermee echter niet voldaan.

27. Vyaasa, de kenner van het pad van de plicht, wiens geest geen vrede vond en die in eenzaamheid op de heilige oever van de Sarasvatie zat te gissen (naar de reden van de ongelukkige staat van zijn geest), sprak als volgt:

28. “Ik deed steeds mijn plicht, vereerde de Vedas, de leermeesters en de (heilige) vuren zonder misleiding en volgde hun bevelen op.

29. En waarlijk verklaarde ik de Vedas door een werk te schrijven met als titel Bhaarata, waardoor dharma en andere (onderwerpen) in het bereik kwamen van vrouwen, shoedras en dergelijke.

30. Helaas, ondanks dat alles schijnt mijn ziel onderontwikkeld (asampannah, die niet zijn natuurlijke staat bereikte), al is ze de beste aangezien ze de luister van Vedische studies bevat en al is ze volledig in zichzelf (vibhoeh).

31. Misschien is het omdat ik de religieuze systemen betreffende de Allerhoogste, die op prijs worden gesteld door asceten van de hoogste orde, niet in detail heb behandeld. En die zijn waarlijk de feilloze Heer (Achyoeta) welgevallig.”

32. Op die manier voelend dat hij tekort was geschoten, was hij bedroefd. Naarada naderde de hermitage van Krishna Dvaipaayana (Vyaasa; Krishna: wegens zijn donkere kleur; Dvaipaayana, omdat hij geboren was op een eiland), zoals hierboven beschreven.

33. Toen de wijze (Vyaasa) de komst van Naarada vernam, die werd vereerd door de goden, stond hij onmiddellijk op van zijn zitplaats en ontving hem met de geschikte formaliteiten.
wordt voortgezet

ONDERDEEL 06 / 22

Eerste boek - Hst 5

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK VIJF

Het gesprek tussen Vyaasa en Naarada

Soeta zei:

1. De goddelijke wijze (Naarada) van grote faam, met een luit (vienaa) in zijn hand, die op een comfortabele manier was gaan zitten, sprak met een lichte glimlach de brahmaanse wijze toe, die nabij hem zat.

Naarada zei:

2. O gezegende zoon van Paraashara, is de zoon die uit uw lichaam en uw geest voortkwam niet tevreden over uw lichaam en uw geest?

3. Hebt ge niet diepgaand doorgrond wat ge wenste te weten, aangezien ge de grote, wonderbare Bhaarata hebt geschreven, die vol is van onderwerpen over de belangrijke doelstellingen van het menselijk leven (dharma, artha, kaama, moksha of rechtvaardigheid, welstand, lust en verlossing)?

4. Het eeuwige Brahman (het Absolute of de Veda), zo door u begeerd, kent ge en hebt ge verwerkelijkt. En toch, O geleerde, maakt ge u zorgen alsof ge uw doel niet zoudt hebben bereikt.

Vyaasa zei:

5. Al is alles wat ge hebt opgesomd beslist in mij toch is mijn ziel onvoldaan. Ik vraag u wat de onderliggende oorzaak daarvan is aangezien ge een onpeilbare kennis bezit en werd geboren uit de Heer.

6. Waarlijk ge kent alle geheimen aangezien ge de Allerhoogste hebt vereerd, de bestuurder van hoog en laag, die zonder gehechtheid het heelal schept, in stand houdt en vernietigt met behulp van de eigenschappen (goenas), door de kracht van zijn wil.

7. Gij die zoals de zon door de drie werelden reist en die zoals de inwendig bewegende adem een getuige zijt van het hart van anderen (aatmasaakshie), verklaar me duidelijk waar ik tekortschiet, al dook ik door Yogapraktijken diep in het Allerhoogste en al kreeg ik, religieuze voorschriften volgend, de Vedas onder de knie.

Naarada zei:

8. Uedele heeft geen praktische beschrijving gegeven van de zuivere (amala) glorie van de Heer. Ik denk dat de kennis (darshana, zienswijze, filosofie) waardoor de Allerhoogste niet wordt behaagd, onvolledig is.

9. O grote wijze, gij hebt de glorie van Vaasoedeva niet in dezelfde mate beschreven als ge in detail de doelstellingen, zoals religie (dharma) en andere (artha, kaama, moksha) en bijhorende onderwerpen, hebt verheerlijkt.

10. De spraak die bestaat uit woorden met een retorische charme, maar die zelden de wereldzuiverende glorie van Hari beschrijft, wordt beschouwd als een oord van vermaak dat waard is te worden genoten door

wereldse mensen, maar asceten (hamsas, letterlijk: zwanen) van zuivere geest, die versmolten zijn met de Allerhoogste (Brahman), willen er nooit verblijven, zoals zwanen van het Maanasa meer, met zijn prachtige verblijfplaatsen, zich niet thuis voelen in vijvers waar alleen kraaien zich vermeien.

11. De vloed van woorden, al zijn ze in ieder vers niet even goed geconstrueerd, die heiligen de Namen doet horen, zingen en loven, die doordrongen zijn van de glorie van de oneindige Heer, vernietigt de zonden van de mensen.

12. Actieloze (naishkarma: zonder er de vruchten van te verwachten) en zuivere (nirañjana) kennis zonder liefde voor de onvergankelijke Heer (Vishnoe) blijkt niet voldoende louterend te zijn. Hoe kan handeling dan schitterend (louterend) zijn als ze gespeend is van zaligheid (die niet toegewijd is aan de Ultieme Werkelijkheid), al wordt ze gesteld zonder enige begeerte naar de vrucht?

13. O voorspoedige van juist inzicht, van smetteloze glorie, die de waarheid liefheeft en die religieuze geloften nakomt, beschrijf met een geconcentreerde geest de verscheidene daden van de Heer van grote schreden.

14. Aangezien ge oog had voor iets anders (dan de daden van de Heer) en iets anders wenste te beschrijven, vindt uw geest, die onstandvastig werd door de vele woorden en vormen, nergens en betreffende wat ook een stevige basis, omdat hij wordt voortgestuwd zoals een boot door de wind.

15. Het was een grove nalatigheid laakbare daden te adviseren ter wille van dharma aan personen die van nature verslaafd zijn aan wereldse begeerten. Gewone mensen hebben deze daden gesteld in de mening dat ze in overeenstemming waren met dharma en onder invloed van uw woorden denken ze er niet aan het anders te doen.

16. Door zich te onthouden van handelingen wordt een verstandig mens in staat de zalige aard van de Aldoordringende, Grenzeloze Heer te ontdekken. Beschrijf daarom de facetten van de Allerhoogste aan degenen die verstoken zijn van een spiritueel intellect en die tengevolge van eigenschappen (goenas) als harmonie (sattva), rusteloosheid (rajas) en traagheid (tamas) verdiept zijn in handelingen.

17. Als iemand ten val komt nadat hij in een onrijpe staat zijn eigen vorm van dharma op kant schoof en een toevlucht zocht in de lotusvoeten van Hari, overkomt hem dan kwaad waar of op welke soort plaats hij zich ook bevindt? En welk voordeel heeft het voor een niet-toegewijde dat hij zijn dharma volgt?

18. Wie geleerd is moet vooral streven naar dit doel (de Godverwerkelijking), dat niet wordt verworven in hogere of lagere (geboorten). Het geluk (dat komt van wereldse dingen) komt tot ons zelfs zonder dat wij het zoeken, zoals lijden uit andere bronnen ten gevolge van de tijd die zo snel gaat (dat men het niet opmerkt).

19. O, wie Shrie Krishna dient zal beslist niet worden gegrepen in de kringloop van geboorte en dood. De aantrekkingskracht die uitgaat van dat zoetste ding is zo groot dat hij die (de vreugde van) het vastklampen van de voeten van Shrie Krishna ervaart, ze nooit meer los zal willen laten.

20. Dit heelal is waarlijk de Allerhoogste zelf, maar in zekere zin verschillend. Zoals uedele reeds weet is Hij het die dit heelal in stand houdt, vernietigt en schept. Slechts een beetje werd u door mij geduid.

21. O gij wiens inzicht niet afwijkt, ge weet zelf dat ge, al zijt ge zonder geboorte, toch werd geboren als een deel van dat hoogste Zelf, dat het Allerhoogste is, voor het welzijn van de wereld. Laat ik u daarom de grootheid van de Heer in detail beschrijven.

22. De daad van verheerlijking van de eigenschappen van de Heer van uitstekende grootheid werd door wijze mensen verklaard als de onvernietigbare vrucht van iemands versterving, zijn luisteren (naar de Schriften), het uitvoeren van de beste offers, het reciteren van de Vedas en van zijn intelligentie en liefdadigheid.

23. O wijze, in een vorige scheppingskringloop werd ik geboren uit een dienares van wijzen die beslagen waren in de Vedas. Zelfs als kind moest ik asceten dienen, die samen wensten te blijven (op één plaats) tijdens (de vier maanden van) het regenseizoen (moesson).

24. Al bezaten de wijzen de gelijkmatigheid van blik toch begonnen ze mij te verkiezen, omdat mijn onrust volledig was verdwenen, omdat ik zelfbeheerst, gehoorzaam en een gewillige dienaar van weinig woorden was.

25. Daar ik de toelating van de tweemaal geborenen (ingewijden, dit zijn de wijzen) had om de resten van het voedsel te eten dat aan hun bord kleefde, waardoor mijn zonden werden vernietigd, placht ik slechts eenmaal per dag te eten (zoals de wijzen). Door dit gedrag werd mijn hart grondig gezuiverd. Er ontwikkelde zich zodoende (in mij) ook een interesse voor hun religie (de Bhaagavata).

26. Daar hoorde ik, door de gunst van de zangers, elke dag aantrekkelijke verhalen over Krishna. O Vyaasa, ik luisterde naar elk woord met bijzondere aandacht. Mijn devotie voor de Heer, wiens faam zo dierbaar is, groeide gestaag.

27. O grote wijze, ik ontwikkelde een voorkeur voor degene wiens faam (allen) zo dierbaar is. Mijn intellect dwaalde niet meer af van de juiste weg waardoor ik inzag dat ik me door mijn illusie deze grofheid en subtiliteit (sad-asat) had ingebeeld in mij, die het hogere Brahman (het Absolute) ben.

28. Op deze manier luisterde ik tijdens het regenseizoen en de herfst naar de smetteloze glorie van Hari, die driemaal per dag werd verheerlijkt door de wijzen van edele ziel. Daardoor werd in mij de devotie geschapen die rusteloosheid en traagheid (rajas en tamas) uit de ziel verbant.

29, 30. Ten tijde van hun vertrek onderwezen deze wijzen, die zo vriendelijk waren voor de armen, de meest geheime kennis, die werd geopenbaard door de Allerhoogste zelf, aan mij, die als kind aan hen gehecht was geraakt en die nederig, eerbiedig en zelfbeheerst was en die hen had gediend (met grote toewijding).

31. Hierdoor begreep ik de doeltreffendheid van de kracht die de Illusie (Maayaa) van Heer Vaasoedeva, de schepper van het heelal, wordt genoemd. Door die kennis bereiken mensen zijn voeten (de verlossing).

32. O brahmaan, het is welbekend dat handeling die toegewijd is aan de Heer, de Allerhoogste, de controller van het heelal, de drie soorten lijden (behorend tot het lichaam, veroorzaakt door het noodlot en door uiterlijke factoren) verdrijft.

33. O goede beoefenaar van religieuze geloften, waarlijk dat wat ziekte veroorzaakt, geneest ze niet. Maar toegediend na medische behandeling verwijdert het de onzuiverheden.

34. Op dezelfde wijze kan het stellen van handelingen, de oorzaak van gebondenheid, de effecten van handeling vernietigen als ze worden opgedragen aan de Allerhoogste.

35. Op deze wereld hangt kennis gekoppeld aan Bhakti Yoga vanzelfsprekend af van handelingen die worden gesteld voor de bevrediging van de Allerhoogste.

36. Waar mensen altijd handelingen stellen volgens de onderrichtingen van de Heer daar verheerlijken ze de eigenschappen en de namen van Krishna en mediteren ze over Hem.

37. Gegroet, O eerwaardige Vaasoedeva, gehoorzaamheid aan Pradyoemna, Aniroeddha en Sankarshana. Wij mediteren (over U allen: Krishna, zijn zoon, zijn kleinzoon en zijn broer).

38. Wie met de namen van deze vormen degene vereert tot wie men offert en die vormloos is, maar wiens lichaam gemaakt is van heilige aanroepingen, verwerft de correcte waarneming (samyogadarshana).

39. O brahmaan, Keshava (Vishnoe), die wist dat ik zijn gewijd voorschrift beoefende, schonk mij de kennis die behoort tot de controller van het heelal en ook devotie voor Hem.

40. O wijze van een uitgebreide kennis, beschrijf ook de grote glorie van de aldoordringende Heer, die de begeerte naar genot van de geleerde bevredigt. Mensen die voortdurend worden bezocht door lijden nemen een toevlucht tot zijn glorie, want er is geen andere remedie.

ONDERDEEL 07 / 22

Eerste boek - Hst 6

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK ZES

Gesprek tussen Vyaasa en Naarada

Soeta zei:

1. O brahmaan, nadat hij had geluisterd naar de geboorte en daden van de goddelijke wijze (Naarada) begon de eerwaardige Vyaasa, de zoon van Satyavatie, hem opnieuw vragen te stellen.

Vyaasa zei:

2. Toen de sannyaasins die u inwijdden in de speciale spirituele kennis vertrokken waren wat deed uedele dan in de eerste stadia van zijn leven?

3. O zoon van de op zichzelf bestaande god Brahmaa, hoe hebt ge uw later leven geleid? Hoe hebt ge uw lichaam opgegeven toen de tijd kwam?

4. O grootste onder kenners, hoe komt het dat de alles verslindende tijd uw herinneringen aan het vorige tijdvak niet heeft uitgewist?

Naarada zei:

5. Toen de asceten, die me de speciale spirituele kennis bijbrachten, vertrokken waren, deed ik, die in het eerste stadium van mijn leven was, als volgt.

6. Ik was de enige zoon van mijn moeder, een onwetende vrouw, een dienares, die me bond door haar affectie, aangezien ik geen andere toevlucht had.

7. Ze deed haar best om voor mijn welzijn te zorgen, maar aangezien ze niet onafhankelijk was, kon ze dat niet. Mensen zijn onderworpen aan de Almachtige als een houten pop.

8. En ik als kind van vijf jaar, dat onwetend was betreffende richtingen, streken en tijd, verbleef in het huis van brahmanen en wachtte daarop (namelijk op het einde van de band van moederlijke affectie).

9. Toen mijn onschuldige moeder zekere avond buiten ging beet een slang haar, die ze aanraakte met haar voet terwijl ze aan het melken was, zoals verordend door de god van de dood.

10. Ik beschouwde dit als de genade van de Heer, die het welzijn van zijn toegewijden op het oog heeft, en vertrok in noordelijke richting.

11, 12. In die richting zag ik voorspoedige landen en hoofdsteden, dorpen, nederzettingen van koeienherders, bergdorpen en stromen, parken, jungles en tuinen, bergen met verscheidene kleuren door de glans van de verschillende metalen erin, bedekt met bomen waarvan de takken gebroken waren door olifanten, meren met helder water en door goden genoten lotusvijvers, verfraaid door het gezoem van bijen en weerklinkend met het wonderbare gezang van vogels.

13, 14. Ik die over een zo grote afstand alleen reisde, zag een uitgestrekt, ondraaglijk verschrikkelijk uitziend woud, met holten onder nala gras, bamboes, bundels wit riet, koesha gras en bosjes holle bamboes, die dienden als speelplaatsen voor slangen, uilen en jakhalzen.

15. Ik werd verlost van mijn vermoeidheid, die het gevolg was van lichamelijke en geestelijke uitputting en van honger en dorst, door te baden in het diepe meer van de rivierbedding, door het water ervan te drinken en door op een rituele wijze het water ervan op te zuigen (uit mijn handpalm).

16. In dat ongerepte woud mediteerde ik, leunend tegen een pippala boom, over de Ultieme Werkelijkheid in mij, zoals me dat werd geleerd (door de asceten).

17. Terwijl ik mediteerde over de lotusvoeten (van Hari) met mijn geest overweldigd en onderworpen door devotie en met ogen die overvloedig tranen vergoten door het verlangen (om Hari te zien), manifesteerde Hari zich langzaam in mijn hart.

18. O wijze, door de intense liefde (voor de Ultieme Werkelijkheid) stond mijn haar overeind en was ik diep voldaan; mijn ziel was ondergedompeld in een vloed van verrukking, maar ik kon beiden niet zien (mezelf en Hem).

19. Toen ik de mooie vorm van de Heer niet kon zien, die de geest zo aangenaam is en die zorgen verdrijft, voelde ik me terneergeslagen en plots stond ik verbijsterd op.

20. Ik verlangde ernaar hem (de vorm van de Heer) te zien en dus probeerde ik opnieuw hem te zien door mijn geest te concentreren in mezelf, maar ik slaagde er niet in hem te zien en werd angstig als een zieke.

21. Hij die onbenaderbaar is door de spraak, sprak met een diepe stem, die toch zoet was en zorgelijkheid verdreef, tot mij, die aldus in eenzaamheid worstelde (om Hem te zien).

22. “Helaas, in dit leven komt ge niet in aanmerking om Mij hier te zien. Ik kan moeilijk worden gezien door onrijpe Yogis, wier smetten niet werden uitgewist.

23. O zondeloze, het was uit liefde voor u dat de Visie (van de vorm) u eenmaal werd gegund. Een heilig man die me liefheeft, schudt alle begeerten in zijn hart geleidelijk aan af.

24. Tengevolge van het dienen van de wijzen gedurende een korte periode werd uw geest stevig op Mij gevestigd. Nadat ge deze lagere wereld zult hebben verlaten, zult ge de positie van mijn persoonlijke assistent bereiken (paashada).

25. Uw intellect dat vaststaat in Mij zal nooit onbekwaam worden. En ondanks de vernietiging en de schepping van de wereld zal uw geheugen door mijn genade intact blijven.”

26. Dat Grote Wezen van hemelachtige vorm, onzichtbaar en toch van alles de controller, zweeg nadat Hij dit had gezegd. Ik die mededogen verdiende, boog het hoofd in gehoorzaamheid voor Hem die de grootste onder het grote is.

27. Met de geest van schuchterheid afgeschud, de namen van de Oneindige herhalend, mijmerend over de mystieke en voorspoedige daden van de Heer, met een voldane geest vrij van begeerte, trots en jaloersheid, dwaalde ik over de aarde mijn tijd verbeidend.

28. O brahmaan, op deze manier, met mijn geest op Krishna gericht, ongehecht en rein van ziel, kwam de dood op de gepaste tijd als een guirlandeachtige bliksemschicht.

29. Dat Grote Wezen van etherische vorm, onzichtbaar en toch van alles de controller, zweeg. Ik die in zijn genade was, drukte mijn gehoorzaamheid uit door het hoofd te buigen voor Hem die groter is dan het grootste.

30. Mijn tijd verbeidend, dwaalde ik over de aarde, de namen van de Oneindige herhalend zonder enig gevoel van schuchterheid en mijmerend over de mystieke en voorspoedige daden (van de Heer) met een voldaan hart, vrij van begeerte, trots en jaloersheid.

31. O brahmaan, op deze manier, zoals bliksemschichten in de nabijheid van de kristallen berg Soedaaman, kwam de dood op de gepaste tijd tot mij wiens geest zuiver en gevestigd was op Krishna en die ongehecht was (aan wereldse dingen).

32. Toen ik overging naar dat zuivere lichaam dat behoort tot (de assistent van) de Heer, viel mijn grofstoffelijk lichaam dat bestaat uit de vijf elementen af, duidend op de uitputting van daden (waardoor men zijn lichaam kreeg).

33. Ik ging binnen, samen met zijn adem, in het lichaam van de god Brahmaa, die wilde slapen in Heer Naaraayana, die op het einde van de wereld slaapt op de wateren van de oceaan, dit (deze wereld) terugtrekkend in zichzelf.

34. Op het einde van duizend tijdvakken ontwaakte hij en begeerde de wereld te scheppen toen ik samen met wijzen, onder wie Mariechi vooraanstaand was, werd geboren uit de adem van god Brahmaa.

35. Ik dwaalde in en uit de drie werelden, zonder enige gelofte te verbreken; mijn bewegingen waren onbelemmerd door de genade van de grote Vishnoe.

36. Op de luit (vienaa) spelend, die me was geschonken door de Heer en getooid met Brahman (het Absolute) in de vorm van de zeven muzieknoten (Naadabrahman) trek ik rond de anekdotes van Hari zingend.

37. Wanneer ik de exploten van de Heer bezing, wiens voeten heilig zijn en wiens glorie beminnelijk is, manifesteert Hij zich onmiddellijk in mijn hart als een gast.

38. Want het bezingen van de daden van Hari is een boot om de oceaan van werelds bestaan over te steken voor degenen wier hart vaak wordt getroffen door het verlangen naar zingenot.

39. De geest die vaak in beroering wordt gebracht door passie en inhaligheid wordt niet in dezelfde mate gekalmeerd door de paden van Yoga, die bestaan uit yama, niyama enz., als door Krishna te dienen.

40. O zondeloze, alles wat ge hebt gevraagd over de geheimen van mijn geboorte en daden heb ik u tot uw voldoening verteld.

Soeta zei:

41. Nadat hij aldus tot de zoon van Vaasavie (Vyaasa) had gesproken, zei de eerbiedwaardige wijze Naarada vaarwel en vertrok hij spelend op zijn luit, want de wijze heeft geen doel van zichzelf.

42. O, hoe gezegend is deze goddelijke wijze (Naarada) die terwijl hij op deze beproefde wereld de glorie van Vishnoe bezingt, vervuld is van vreugde en verrukking door te spelen op zijn luit.

ONDERDEEL 08 / 22

Eerste boek - Hst 7

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK ZEVEN

Bestraffing van Ashvatthaaman

Shaunaka zei;

1. O soeta, wat deed de eerwaardige en glorierijke Baadaraayana (Vyaasa) na te hebben geluisterd naar de voorstellen van Naarada, nadat deze vertrokken was?

Soeta zei:

2. Op de westelijke oever van de Sarasvatie, waarvan de voorzittende godheid Brahmaa is, is er een hermitage Shamyaapraasa genoemd, die de offersessies van de wijzen bevordert.

3. Zittend in zijn eigen hermitage, aantrekkelijker gemaakt door bosjes jujubebomen, concentreerde Vyaasa zijn geest na water te hebben aangeraakt (water opzuigend van zijn handpalm vóór elke religieuze handeling of vóór de maaltijd).

4. In zijn goed geconcentreerde geest, die was gezuiverd door devotie, zag hij eerst de Allerhoogste en Maayaa (Illusie), (de kracht) die van Hem afhing.

5. Al is het individuele Zelf voorbij de drie eigenschappen (goenas) toch beschouwt het zich, misleid door haar (Maayaa), als bestaande uit de drie eigenschappen en lijdt het door de door deze notie veroorzaakte ellende.

6. Inziend dat het pad van devotie voor Vishnoe de ellende verdrijft, schreef de geleerde Vyaasa de Saattvata Samhitaa (de Bhagavata Poeraana) voor onwetende mensen.

7. Waarlijk, door hiernaar te luisteren, wordt devotie voor Krishna, de Allerhoogste, ontwikkeld. Ze verdrijft alle smart, begoocheling en angsten.

8. Na de Bhaagavata Samhitaa te hebben geschreven, leerde de wijze het aan zijn zoon Shoeka, die stevig gevestigd was in onthechting.

Shaunaka zei:

9. De wijze (Shoeka) is vrij van alle gehechtheid voor de wereld en is overal onbetrokken. Met welk doel leerde hij, die verrukt was in zijn eigen Zelf, dit dikke boek?

Soeta zei:

10. De kenmerken van Hari zijn van die aard dat wijzen die verrukt zijn in het Zelf en ook degenen wier wereldse banden doorgesneden zijn motiefloze devotie koesteren voor de God van grote schreden (Vishnoe).

11. De eerwaardige zoon van Baadaraayana (Shoeka) wiens geest gefascineerd was door de eigenschappen van Hari en van wie de toegewijden van Vishnoe hielden, bestudeerde deze grote legendarische vertelling (de Bhaagavata Poeraana).

12. Ik zal u dan ook nu de geboorte, de daden en de dood (of verlossing) van koning Pariekshit en de grote tocht (naar de hemel) van de Paandavas vertellen op een manier die past bij het verhaal van Krishna.

13, 14. Toen in de strijd tussen de Kauravas en de Sriñjayas de krijgers de weg van de helden waren gegaan (gesneuveld waren op het slagveld) en de dij van de zoon van Dhritaraashtra (Doeryodhana) werd gebroken door een slag van de strijdknots van Bhiema, hakte de zoon van Drona (Ashvatthaaman), denkend dat zijn meester (Doeryodhana) dit op prijs zou stellen, het hoofd af van de zonen van Draupadie (terwijl ze sliepen), een daad die (zelfs) Doeryodhana mishaagde en waarvoor mensen hem laakten.

15. Toen de moeder (Draupadie) de dood van haar kinderen vernam, was haar kwelling verschrikkelijk en vergoot ze bittere tranen. Arjoena troostte haar, zeggend:

16. “O lieve vrouw, ik zal uw smart hebben vergoed als ik de verachtelijke brahmaan heb onthoofd met pijlen van mijn boog Gaandieva en als gij, wier zonen werden gedood, er uw voet op zet (op het hoofd van Ashvatthaaman) en uw bad neemt.”

17. Nadat hij zijn beminde vrouw (Draupadie) op die manier had getroost met vele zoetklinkende woorden trok Arjoena, wiens vriend en wagenmenner Krishna was, zijn harnas aan, nam zijn verschrikkelijke boog en met de apenvlag wapperend op zijn strijdwagen zette hij de achtervolging in van de zoon van zijn leermeester.

18. Toen hij van op een afstand zag dat Arjoena hem (Ashvatthaaman) achtervolgde, vluchtte de moordenaar van Draupadie’s kinderen met een bevend hart in zijn strijdwagen zo snel hij kon om zijn leven te redden, zoals de god Brahmaa deed uit vrees voor Shiva.

19. Toen de zoon van een brahmaan (Ashvatthaaman) zag dat zijn paarden vermoeid raakten en dat hij hulpeloos was, bedacht hij dat het gebruik van het Brahma-Shiras-projectiel zijn enige bescherming was.

20. Toen hij zijn leven in gevaar zag, dronk hij water uit zijn handpalm, concentreerde zijn geest en lanceerde het projectiel, al wist hij niet hoe hij het terug moest halen.

21. Toen hij in alle richtingen de verschrikkelijke lichtgloed (van de vurige vlam van het projectiel) zag en zijn leven in gevaar was, sprak Arjoena tot Krishna:

Arjoena zei:

22. O Krishna, O voorspoedige, die uw toegewijden bevrijdt van angst en die degenen verlost die branden in het vuur van het wereldse leven, Gij zijt de Allerhoogste, de rechtstreekse controller van het heelal, hoger dan de oernatuur (prakriti).

23. Gij hebt de Kosmische Illusie (Maayaa) verdreven met de kracht van uw intellect (Chichchhakti: chit shakti) en verblijft in uw eigen zuivere natuur.

24. Gij zijt dezelfde (die Werkelijkheid). Door uw kracht verleent Gij zegeningen zoals dharma (rechtvaardigheid) en andere (welstand, het genieten en verlossing) aan wezens wier geest misleid is door de Illusie (Maayaa).

25. Bovendien is deze incarnatie van U er zowel voor het verminderen van de last van de wereld als ter wille van de voortdurende meditatie van uw toegewijden, die hun hart slechts op U hebben gezet.

26. O God der goden, ik ken de aard noch de bron van dit verschrikkelijke vuur, dat ons insluit vanuit alle richtingen.

De Heer zei:

27. Weet dat dit het Brahma-projectiel (astra) is, dat met levensgevaar werd gelanceerd door de zoon van Drona (Ashvatthaaman). Hij kent de methode om het terug te trekken niet.

28. Er is geen ander projectiel (dan dat van u) dat de kracht van deze astra kan bedwingen. Ge zijt vertrouwd met projectielen. Vernietig dan ook met de kracht van ditzelfde projectiel het hevige vuur van die astra.

Soeta zei:

29. Toen Arjoena, de overwinnaar van dappere tegenstanders, de woorden van de Heer hoorde, raakte hij water aan (aachamana, het opdrinken van water uit zijn handpalm, een ritueel gebaar), ging hij rond Hem (Krishna) en lanceerde zijn Brahmaastra tegen de Brahmaastra (van Ashvatthaaman).

30. De vlammen van beide met pijlen geladen Brahmaastras vermengden zich met elkaar en hun vuurschichten bedekten de aarde, de hemel en de ruimte ertussen en veroorzaakten een vuurzee als de zon.

31. Alle wezens voelden de verschroeiende kracht van dat verschrikkelijke vuur dat de drie werelden in brand zette en dachten dat het het vuur van de wereldondergang (pralaya) was.

32. Toen hij het leed van de mensen en de vernietiging van de wereld zag en lettend op de mening van Vaasoedeva (Krishna) trok Arjoena beide projectielen terug.

33. Toen greep Arjoena met ogen rood van gramschap de verschrikkelijke zoon van Gautamie (Ashvatthaaman) en bond hem met touwen als een beest.

34. De lotusogige Heer (Krishna) sprak boos tot Arjoena, die de vijand had vastgebonden met touwen om hem mee te nemen naar het kamp.

35. “O Paartha, spaar deze (kerel) niet. Dood deze ellendige brahmaan, die onschuldige kinderen in hun slaap vermoordde.

36. Wie de beperkingen van dharma (de wet) kent, doodt de volgende wezens niet: een vijand die onder invloed is, die onaandachtig (niet op zijn hoede) is, die bezeten is door een geest (krankzinnig) of die slaapt, een kind of een vrouw, een sufferd (een idioot), een vijand die om genade vraagt, een vijand met een gebroken strijdwagen of een angstige vijand.

37. Wie in zijn levensonderhoud voorziet door anderen te doden, is meedogenloos en verdorven. Hem ter dood brengen is in zijn voordeel, want hij gaat naar de hel voor die misdaad (als hij er niet voor boette door een rechterlijke straf).

38. Het was in mijn aanwezigheid dat ge aan Draupadie beloofde haar het hoofd te brengen van de man die haar kinderen vermoordde.

39. O moedige, dood daarom deze zondige schurk, de moordenaar van uw zonen. Hij is een schande voor zijn familie en hij handelde tegen het belang van zijn meester in.”

40. Al werd hij aldus aangespoord door Krishna, die Arjoena’s zin voor dharma (de wet) testte, wilde de grote zoon van Prithaa (Arjoena) de zoon van zijn leraar, de moordenaar van zijn kinderen, niet doden.

41. Terug in het kamp leverde Arjoena, wiens wagenmenner Krishna was, hem (Ashvatthaaman) uit aan zijn wenende beminde.

42. Toen ze de booswicht zag, de zoon van de leermeester, die vóór haar werd gebracht, gebonden met touwen als een beest, het hoofd gebogen wegens zijn laakbare daad, boog de goedaardige Draupadie voor hem uit medelijden.

43. En de deugdzame Draupadie stond niet toe dat hij op die manier gebonden vóór haar werd gebracht. Ze zei: “Maak hem onmiddellijk los, vooral omdat deze brahmaan waarlijk de leermeester is.

44. Door zijn gunst heeft u edele Dhanoerveda (de wetenschap van het boogschieten) geleerd samen met de geheime formules (incantaties of mantras) en een aantal projectielen samen met de techniek om ze te lanceren en terug te trekken.

45. Dit (Ashvatthaaman) is Drona in de vorm van een zoon. Kripie, Drona’s betere helft, leeft. Ze slachtofferde zich niet (besteeg de brandstapel niet) met hem aangezien ze de moeder van een krijger is.

46. Daarom, O heel voorspoedige, kenner van de wet, de familie van de leermeester die voortdurend respect en verering verdient, mag door u edele niet lijden.

47. Laat zijn moeder Gautamie, die haar man beschouwt als God, niet onophoudelijk wenen, zoals ik doe, met mijn gezicht nat van tranen, uit smart voor de dood van mijn kinderen.

48. Het brahmanenras, dat wordt uitgedaagd door kshatriyas van een onbeheerst temperament en dat door hen in smart wordt gedompeld, bewerkstelligt in korte tijd de ondergang van die kshatriya familie met al haar vrienden en verwanten.

Soeta zei:

49. O brahmanen, koning Yoedhishthira (zoon van Dharma) ging akkoord met de betekenisvolle toespraak van de koningin, die in overeenstemming was met dharma en de rechtvaardigheid en die opmerkelijk was voor haar mededogen, oprechtheid en billijkheid.

50. Nakoela, Sahadeva, Saatyaki, Arjoena, de eerwaardige zoon van Devakie en andere aanwezige dames drukten eveneens hun goedkeuring uit.

51. De woedende Bhiema sprak daarop: “Het is wenselijk dat hij wordt gedood zoals hij de slapende kinderen doodde wat noch in zijn eigen voordeel noch in dat van zijn meester was.”

52. Toen hij de woorden van Bhiema en Draupadie hoorde, keek de vierarmige Krishna naar het gezicht van zijn vriend (Arjoena) en sprak hem glimlachend als volgt toe.

Shrie Krishna zei:

53. “De geboden dat een brahmaan, al is hij gevallen, niet mag worden gedood en dat een misdadige schurk de doodstraf verdient, werden beide door mij uitgevaardigd. Voer het tweevoudige bevel uit.

54. Voer uit wat ge hebt beloofd aan uw beminde (Draupadie) toen ge haar troostte. Doe wat Bhiema, Paanchaalie en ook mij aangenaam is.”

Soeta zei:

55. Arjoena die terstond de intentie van Hari begreep, sneed met zijn zwaard het juweel op het hoofd van de brahmaan af samen met zijn haarlokken.

56. Hem (Ashvatthaaman) bevrijdend uit de touwen reed Arjoena met hem weg uit het kamp, al zijn luister teloorgegaan door de moord op de kinderen en het verlies van zijn schitterend juweel.

57. Het scheren van het hoofd, confiscatie van zijn eigendommen en verbanning zijn voor onwaardige brahmanen de echte doodstraf. Er is geen andere straf voorgeschreven voor die kaste.

58. Alle Paandavas samen met Draupadie, die bedroefd waren om hun zonen, voerden riten uit verbonden met de crematie van hun familieleden.

ONDERDEEL 09 / 22

Eerste boek - Hst 8

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

HOOFDSTUK ACHT

Koentie looft Krishna en het berouw van Yoedhishthira

Soeta zei:

1. Dan begaven ze (de Paandavas) zich, samen met Krishna, met de vrouwen op kop, naar de Ganges om water te offeren ten behoeve van hun dode verwanten, die zulk water begeerden.

2. Toen ze water hadden geofferd en nogmaals bittere jammerklachten hadden geuit, baadden zij allen in het door het stof van de lotusvoeten van Hari geheiligde water van de rivier.

3, 4. Maadhava (Krishna) legde de onweerstaanbare invloed van de tijd op levende wezens uit en samen met de wijzen troostte de Heer van de Koeroes Yoedhishthira en zijn jongere broers, Dhritaraashtra, de door het verlies van haar zonen bedroefde Gaandhaarie, Prithaa (Koentie) en Draupadie, die daar treurend om het verlies van hun familieleden samen zaten.

5, 6. Krishna had Yoedhishthira geholpen zijn koninkrijk te heroveren dat hem door schurkachtigheid was ontstolen. Hij had de booswicht gedood die zijn leven had verbeurd door de koningin (Draupadie) bij haar haar te hebben gegrepen. Hij had Yoedhishthira in staat gesteld driemaal een paardenoffer uit te voeren volgens de beste methodes. En zodoende had hij in alle windstreken de faam van Yoedhishthira evenzeer verspreid als die van de god Indra.

7, 8. O brahmaan, na afscheid te hebben genomen van de Paandavas en wederzijdse verering te hebben uitgewisseld met brahmanen, zoals Dvaipaayana (Vyaasa), steeg Krishna, vergezeld van Saatyaki en Oeddhava, in zijn strijdwagen met de bedoeling naar Dvaarakaa te vertrekken, toen hij Oettaraa (de moeder van Pariekshit) in paniek naar hem toe zag komen rennen.

Oettaraa zei:

9. “Bescherm me, O grote Yogi, red me, O God der goden, beschermer van de wereld, aangezien alle mensen moeten sterven zie ik geen andere veilige toevlucht dan Gij.

10. O aldoordringende Heer, een pijl met een roodgloeiende punt komt op me afgevlogen. O Heer, laat hij mij verbranden, maar laat het kind in mijn schoot niets overkomen.”

Soeta zei:

11. Toen Hij dit hoorde wist de Heer, die van zijn toegewijden houdt, dat dit het projectiel van Ashvatthaaman was, dat was gelanceerd om het geslacht van de Paandavas te vernietigen.

12. O grote wijze, op dat ogenblik grepen de Paandavas, die vijf gloeiende pijlen in hun richting zagen komen, naar hun wapens.

13. Toen Hij het onheil zag dat de Paandavas bedreigde, die Hem zo intens waren toegewijd, verzekerde de almachtige Heer hun veiligheid met zijn eigen wapen Soedarshana genaamd.

14. Hari, de Heer van Yoga, die het Zelf van alle wezens is, beschermde de vrucht in de schoot van de prinses van Viraata (Oettaraa) met zijn kracht (Maayaa, illusie) voor de voortzetting van het Koeroe geslacht.

15. O telg van de Bhrigoe clan (Shaunaka), ook al was het projectiel Brahmashiras onweerstaanbaar en kon het niet worden opgeheven, toch viel het stil toen het in contact kwam met de luister van Vishnoe.

16. Beschouw dit niet als een wonder, want Achyoeta, die al is Hij ongeboren, toch de wereld schept, in stand houdt en vernietigt met zijn schitterende Maayaa, is wonderbaar in ieder opzicht.

17. De deugdzame Prithaa (Koentie) in het gezelschap van Draupadie en haar zonen, die werden gered van de vlammen van dat wapen Brahmashiras, sprak Krishna toe, die op het punt stond te vertrekken.

Koentie zei:

18. Ik buig voor U, de Allerhoogste, de Heer, voorbij prakriti (de natuur), onwaarneembaar en alle wezens van binnen en vanbuiten doordringend.

19. Onwetend als ik ben kan ik alleen neerbuigen voor U die zich verbergt achter de sluier van Maayaa (Illusie), voor U die buiten het bereik ligt van de waarneming en die onveranderlijk is. Gij kunt niet worden gevonden door de valse inzichten van onwetende mensen evenmin als een acteur in een drama wordt herkend door onwetende toeschouwers.

20. Ge kunt zelfs niet worden gezien door wijzen van de hoogste orde, die rein zijn van hart. Hoe kunnen wij, vrouwen, U dan kennen om het pad van devotie naar U te volgen?

21. Telkens weer buig ik voor Krishna Vaasoedeva, de vreugde van Devakie, Govinda, het jonge kind van de koeienherder Nanda.

22. Gebogen zij voor degene aan wiens navel de lotus ontspruit, gegroet zij de drager van de lotusguirlande, gerespecteerd zij de God met de lotusogen, gebogen zij voor Hem wiens voeten als lotussen zijn.

23. O Hrishikesha (Heer van de zintuigen), zoals uw bedroefde moeder Devakie, die gedurende lange tijd werd gevangen gehouden door Kamsa, door U werd bevrijd zo ook werd ik samen met mijn zonen een aantal keren uit moeilijkheden verlost door U alleen als mijn beschermer.

24. O Hari, wij werden door U volledig beschermd tegen vergif, tegen de grote brand, tegen mensenetende demonen, in de vergadering van de boosaardige krijgers, tegen de gevaren van het woud, tegen de projectielen van grote krijgers in elke veldslag en het projectiel van de zoon van Drona (Ashvatthaaman).

25. O meester van het heelal, moge er tegenspoed zijn bij elke stap, want dan zijn we gezegend met uw aanblik, die mensen verlost uit de kringloop van geboorte en dood.

26. Waarlijk een man die opgeblazen is van trots om zijn edele geboorte, geleerdheid en rijkdom mag over U niet spreken, Gij die waard zijt te worden gekend door begeerteloze mensen of Paramahamsas.

27. Gegroet zijt Gij, die uw oprechte toegewijden, uit wie de neigingen van de eigenschappen (goenas), namelijk het verwerkelijken van de levensdoelen van dharma (rechtvaardigheid), artha (welstand) en kaama (het genieten) verdwenen, als uw rijkdom beschouwt. Ik buig voor U die zich verheugt in zijn eigen Zelf en die zonder gehechtheid is en die de Heer is.

28. O Heer van het heelal, mogen er onophoudelijk moeilijkheden zijn in al onze wereldse ondernemingen, zodat we altijd ons hart op U hebben gericht, want dit is de weg naar de verlossing.

29. O Heer, niemand weet wat Ge van plan zijt. Gij schijnt U te gedragen als een mens. Niemand is echter uitverkoren en niemand is in het minste een vijand. Het is de geest van de mens die bevooroordeeld is.

30. O Zelf van het heelal, dat Gij die geen geboorte en geen activiteiten hebt, die hier nederdaalt en handelingen stelt in niet-menselijke en menselijke vormen, als wijzen en als zeedieren is een grote imitatie.

31. Toen de herderin (Yashodaa) een touw nam om U vast te binden (als straf voor uw kattenkwaad), zag ze een spektakel dat me verrukte daar de angst zelf U vreest. Ge stond met het hoofd gebogen en had een uitdrukking van angst op uw gezicht en had door oogpoeder zwart geworden tranen in de ogen.

32. Sommigen zeggen dat Ge, al zijt Ge ongeboren, toch schijnt te zijn geboren in het geslacht Yadoe om de reputatie van uw dierbare vriend Yoedhishthira van lofwaardige faam en die van beminde Yadoe te verspreiden, zoals de sandelboom (groeit op) de berg Malaya (om zijn faam te vermeerderen).

33. Anderen zeggen dat Ge, al zijt Ge ongeboren, als antwoord op hun gebed werd geboren uit Vaasoedeva en Devakie voor het welzijn van de wereld en de vernietiging van de vijanden van de goden.

34. Anderen zeggen dat Ge werd geboren door het gebed van de zelfgeboren god (Brahmaa) om de last van de aarde te verminderen, zoals een boot op zee die te zwaar geladen is.

35. Nog anderen beweren dat het voor het stellen van daden is die waard zijn te worden gehoord en onthouden door degenen die lijden in dit wereldse bestaan ten gevolge van onwetendheid en (egoïstische) handelingen.

36. Slechts degenen die voortdurend uw beminnelijke daden horen, bezingen, verheerlijken, ze zich herinneren en er vreugde in scheppen, zullen eerlang uw lotusvoeten zien die de stroom van werelds bestaan doen opdrogen.

37. En, O Heer, die de wensen van uw toegewijden vervult, verlaat Ge ons vandaag, uw vrienden en ondergeschikten, die de prinselijke klasse zoveel zorgen hebben gebaard en die geen andere toevlucht hebben dan de lotusvoeten van U edele?

38. Als U edele uit het oog is, wat zijn wij Paandavas en Yaadavas dan meer dan een naam en een vorm, zoals de zintuigen waardeloos zijn in de afwezigheid van het Zelf.

39. O drager van de strijdknots, het land zal niet langer mooi zijn, als het zoals nu niet meer wordt gesierd door de afdruk van uw voeten met hun speciale merktekens.

40. Het is door uw aanblik dat deze landen met hun rijpend fruit en klimplanten, met hun wouden en bergen, rivieren en zeeën zo voorspoedig gedijen.

41. Daarom, O Heer van het heelal, O universeel Zelf, verbreek de banden van de liefde voor mijn verwanten, deze sterke gehechtheid aan de Paandavas en de Vrishnis.

42. O Heer van de Madhoes (Yaadavas), moge mijn geest altijd met een sterke toewijding op U zijn gericht, niet gehecht aan enig ander voorwerp, zoals de stroom van de Ganges naar de zee toestroomt (zonder acht te slaan op enige hindernis).

43. O Shrie Krishna, vriend van Arjoena, beste der Vrishnis, vuur voor de moed van de koningen die de aarde teisteren, Gij van onverminderde kracht en sterkte, bezitter van de weelde van wensvervullende koeien (Govinda), die verschijnt om de bezoekingen weg te nemen van koeien, tweemaal geborenen en goden. O Heer van Yoga, beschermer van allen, O aanbiddelijke Heer, ik buig voor U.

Soeta zei:

44. Vaikoentha (Krishna) wiens volledige glorie op die manier werd verheerlijkt door Prithaa (Koentie) glimlachte vriendelijk als om de wereld te betoveren met zijn Maayaa.

45. Nadat Hij haar had gezegend dat haar begeerten zouden worden vervuld (ononderbroken devotie) en Hastinaapoera binnengaand, nam Hij afscheid van de dames en stond Hij op het punt te vertrekken naar zijn hoofdstad toen Hij uit liefde werd tegengehouden door de koning.

46. Ook al kreeg hij (Yoedhishthira) de raad, gestaafd door historische voorbeelden, van Vyaasa en anderen, die de intentie van de Heer niet begrepen (dat het Bhieshma was die Yoedhishthira moest onderrichten en niet zij) en van Krishna van wonderbare daden zelf begreep hij het niet aangezien hij overmand was door smart.

47. O brahmanen, de zoon van Yamadharma (koning Yoedhishthira), die tobde over de dood van zijn vrienden en met zijn geest die zijn oordeelvermogen had verloren, zoals bij gewone mensen, sprak als volgt.

48. “Helaas, kijk naar de onwetendheid die groeide in het hart van een slecht mens als ik. Ter wille van mijn lichaam dat er voor anderen is (om te worden opgegeten door de wormen of verteerd door de vlammen) werden vele divisies gedood (divisie: akshauhinie: 21870 strijdwagens, evenveel olifanten, 65610 paarden en 109350 voetvolk; totaal: 218700).

49. Zelfs niet in miljoenen jaren kan ik hopen op verlossing uit de hel, aangezien ik kwaad heb gedaan aan kinderen, brahmanen, familieleden, vrienden, ouderen, broeders en leermeesters.

50. De grondregel dat het doden van vijanden in een rechtvaardige oorlog geen zonde is voor een koning die zijn onderdanen beschermt, kan me niet overtuigen (aangezien ik op dat ogenblik geen regerend vorst was).

51. De zonde die aan me kleeft door het kwaad dat werd berokkend aan vrouwen wier familieleden werden gedood ter wille van mij, kan door mij niet worden goedgemaakt met de zuiveringsriten die worden voorgeschreven aan gezinshoofden.

52. Zoals men modderig water niet kan zuiveren met modder of de zonde van het drinken van wijn niet kan uitwissen met wijn, zo kan men ook met geen enkele hoeveelheid offers het doden van een levend wezen goedmaken.”

ONDERDEEL 10 / 22

De Bhaagavata poeraana IX

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

UIT DE BHAAGAVATA POERAANA

Boek 2 - Hoofdstuk IX

OVER DE ESSENTIE

Huiswerk
Lezers geven me soms huiswerk met hun vragen, vooral sedert ze beschikken over e-mail. Meestal kan ik hen snel helpen, maar soms vraagt het opzoekingwerk. Zo vraagt iemand: "Wat betekent: *Chatoehshlokie Bhaagavata*?" Dit is eenvoudig genoeg. Het betekent: de *Bhaagavata* in vier (*chatoeh*) verzen. Maar ik veronderstel dat hij zal willen weten welke vier verzen dat zijn.

De *Bhaagavata*is een van de achttien *Poeraanas*. *Poeraana* betekent in dit geval: wat oud, maar toch altijd nieuw is. Er wordt de hindoe mythologie mee bedoeld. De bedoelde vier verzen vormen de kern van de *Bhaagavata*. Ze worden toegeschreven aan de grote wijze *Naaraayana*. Hoofdstuk 9 van boek II van de *Bhaagavata Poeraana* heet: *Shoeka's* lezing - *Chatoehshlokie Bhaagavata*. De bedoelde vier verzen zijn de verzen 32 tot en met 34 van dit hoofdstuk. *Shoeka* was de zoon van *Vedavyaasa*, de schrijver van het *Mahaabhaarata- epos*, de achttien *Poeraanas* en de *Brahmasoetras* (aforismen over het Absolute). De koning die hij toespreekt is *Pariekshit,* een kleinzoon van *Arjoena*.

Shoeka's toespraak - Chatoehshlokie Bhaagavata

Shoeka zei:

1. O koning, een relatie tussen voorwerpen en het Zelf is logisch gezien niet mogelijk, aangezien de wezenlijke aard van het Zelf kennis (*gnyaana*, Zelfbewustzijn) is, tenzij door zijn eigen *maayaa* (illusie), zoals van iemand die dingen ziet in een droom.

2. In samenspel met *maayaa* schijnt het Zelf verscheidene vormen aan te nemen. Het vermeit zich in haar eigenschappen (zoals het lichaam enz.) en begint te denken in begrippen van "ik en mijn".

3. Slechts wanneer het zijn geluk vindt in zijn eigen glorierijke staat, die voorbij tijd en *maayaa* en vrij van begoocheling is, geeft het deze beide op, alsook de valse notie van "ik en mijn" en schittert het in zijn eigen essentie.

4. De Heer, die gunstig werd gestemd door oprechte devotie (versterving), openbaarde zijn ware aard aan *Brahmaa* (de schepper). Hij sprak hem toe om hem de waarheid over het hoogste Zelf te openbaren.

5. De eerste en belangrijkste onder de goden, de hoogste leermeester van de werelden (*Brahmaa*), ging zitten op zijn lotus en met de begeerte om te scheppen, begon hij na te denken over de methode om de werelden te scheppen.

6. Terwijl *Mahaadeva Brahmaa*erover nadacht hoe hij de wereld moest scheppen, hoorde hij tweemaal een woord dat bestond uit twee lettergrepen. Het werd dichtbij hem uitgesproken en kwam van onder het wateroppervlak. Het bestond uit de zestiende (*ta*) en de eenentwintigste (*pa*) letters van de vijf klassen van medeklinkers. O koning, dat woord is de weelde van degenen die weelde hebben verzaakt.

7. Toen hij dat woord hoorde, keek hij in alle richtingen of hij de spreker niet zag. Toen hij niemand zag, ging hij vaster zitten, want hij was tot de conclusie gekomen dat het voor zijn welzijn was en hij besloot versterving (*tapa*) te doen, alsof hij de onderrichting had gekregen van een leermeester.

8. *Brahmaa's*inzicht was juist en als de grootste onder de beoefenaars van versterving beheerste hij zijn adem en zijn geest en zijn beide soorten zintuigen (kennis- en actieorganen). Onverstoord in meditatie deed hij versterving gedurende een periode van duizend hemeljaren. Dit wierp licht op de werelden.

9. Gunstig gestemd door zijn versterving toonde de Heer hem zijn rijk, *Vaikoentha*, waar aandoeningen en angst niet bestaan, dat wordt geprezen door goden en mensen van grote verdiensten en dat door geen andere plaats wordt geëvenaard.

10. Waar er *rajas* noch *tamas* zijn noch de eigenschap van *sattva*, die met deze is vermengd, daar heeft de tijd geen kracht. Evenmin bestaat *maayaa*daar. Wat met andere? Daar worden de toegewijden van *Hari* vereerd door goden en *asoeras* (demonen).

11. De toegewijden schitteren als smaragden, hebben ogen als lotussen met honderd bloembladen en dragen gele gewaden. Ze blinken uit door charme en hebben een zacht en teder lichaam. Allen hebben ze vier armen en dragen ze gouden sieraden bezet met schitterende edelstenen. Ze schitteren met grote luister. Hun gelaatskleur varieert van koraal (rood) tot lazuur (blauw) en de lotusstengel en ze dragen prachtige oorringen, kronen en bloemenkransen.

12. Zoals de hemel verschijnt wanneer de wolken worden verlicht door de bliksem, zo schijnt het *Vaikoentha-rijk* te schitteren door de zeer mooie en luisterrijke luchtwagens van de grote zielen omgeven door jonge vrouwen met een luisterrijke gelaatskleur.

13. Daar betoont de godin die de weelde belichaamt eer aan de voeten van de hoogst geprezen *Hari*, op verscheidene manieren en met verscheidene luisterrijke vormen. Zittend op een schommel bezingt ze de daden van haar beminde Heer. Zijzelf wordt geprezen met liederen door bijen, de volgelingen van de lente.

14. Daar zag hij (*Brahmaa*) de Heer van de godin van de weelde (*Shrie*), de beschermer van zijn toegewijden, voorzittende godheid van de offers, de aldoordringende Heer, die wordt gediend door zijn dienaren, *Soenanda*, *Nanda*, *Prabala*, *Arhana* en anderen.

15. Hij zag de Heer, die met graagte zijn dienaren zegende en wiens blik het hart van zijn toegewijden verblijdde, wiens gelaat schitterde met bevallige glimlachen en stralende roodachtige ogen, die vier armen had en die een kroon, oorringen en een geel gewaad droeg en met een merkteken op zijn borst, dat *Shrievatsa* werd genoemd.

16. De Heer zat op een onschatbare troon omgeven door de vier (*prakriti*, *poeroesha*, *mahat* en *ahamkaara*), de zestien (de geest, vijf kennisorganen, vijf actieorganen en de vijf elementen) en de vijf (*tanmaatras*) als deel van zijn natuur. Bovennatuurlijke krachten die ergens anders vergankelijk zijn waren hem eigen. Hij was de meester aangezien Hij zijn eigen krachten en zaligheid genoot.

17. Toen hij dit zag, wat kan worden bereikt door het pad van kennis (*gnyaana*, kennis van de Kenner), stroomde het hart van de schepper over van liefde, stond zijn haar overeind en schoten zijn ogen vol tranen door de intense liefde voor Hem en boog hij voor zijn lotusachtige voeten.

18. De Heer, die door allen wordt bemind, was tevreden omdat *Brahmaa* Hem zo intens liefhad. Hij raakte hem met zijn hand aan die zijn leiding verdiende in het scheppen van de wereld. Dan sprak Hij hem toe met woorden die werden verhelderd door zijn innemende glimlach.

19. O *brahmaan* (in wie alle *Vedas* bestaan), Ik kan niet worden behaagd door schijnheilige Yogis, maar ben verrukt over de lange versterving die je deed om het heelal te kunnen scheppen.

20. O *brahmaan*, het ga je goed, Ik kan elke wens vervullen. Vraag wat je wil. Mij zien is het hoogtepunt van alle menselijke inspanningen.

21. Ik wilde je mijn rijk tonen, want na mijn woord te hebben gehoord, heb je immers in eenzaamheid een uitstekende versterving beoefend.

22. O zondeloze, omdat je niet wist wat te doen, gaf Ik je leiding, aangezien versterving (*tapas*) mijn hart is en Ik het Zelf van *tapas* ben (Ik ben *tapas* zelf).

23. Het is door versterving dat Ik het heelal schep. Ik eet het op (houd het in Mij) door versterving. Ik houd het in stand door versterving. Mijn kracht ligt in een gestrenge, moeilijk te volbrengen *tapas*.

24. O Heer, U heerst over alle schepselen, U, die verblijft in het hart van alle wezens weet door uw onbeperkte, onbegrensde kennis wat men wenst te doen.

25. O Heer, geef mij, die een zoeker ben, wat ik U vraag, zodat ik zowel uw subtiele als grove vormen ken, U die waarlijk vormloos bent.

26, 27. O *Maadhava* (Heer van *Lakshmie*), zoals een spin een web rond zich weeft, zo geeft U zich uit eigen wil over aan uw spel, door met behulp van uw *maayaa* (illusie) verscheidene vormen aan te nemen ten einde het heelal, dat wordt ontwikkeld met verscheidene krachten, te scheppen, in stand te houden en te vernietigen. Geef me de intelligentie om dat te begrijpen.

28. Ik zal waarlijk de onderrichtingen van de Heer volgen zonder onderbreking of nalatigheid. Het is door uw genade dat ik, die de wereld wil voortbrengen, niet onderworpen ben aan de gebondenheid van *karma*.

29. O Heer, U behandelde me als een vriend, toch zal ik U dienen door onvermoeibaar de werelden te scheppen. Behoed mij voor de trots aan mezelf te denken als ongeboren terwijl ik de werelden schep met al hun variaties.

De Heer zei:

30. Ontvang van Mij de kennis en de ervaring van de mystieke leer met alles wat ertoe behoort, zoals door Mij verklaard, al is het een allerhoogste geheim.

31. Moge je door mijn genade een grondig begrip hebben van mijn aspecten, mijn ware aard, mijn eigenschappen en handelingen, zoals ze in werkelijkheid zijn.

32. In het begin, vóór de schepping, bestond Ik alleen. Er was niets anders, het subtiele noch het grove noch hun *pradhaana* (basis van alle elementen) of *prakriti* (de natuur). Ook wat na de schepping van het heelal bestaat ben Ik. Ik ben het heelal. Wat overblijft na *pralaya* (het versmelten van het heelal in zijn oorsprong) is Mezelf.

33. Dat moet worden gekend als mijn *maayaa* (illusie) waardoor er bestaan schijnt te zijn, ondanks zijn niet-bestaan, zoals in het geval van valse schijn, en er verschijnt het niet-bestaan van wat werkelijk bestaat, zoals in het geval van de planeet *Rahoe* (die nooit wordt waargenomen, ondanks haar bestaan). Het Zelf is het voorwerp van zo'n misvatting.

34. Zoals van de grote elementen (aarde, water, vuur, lucht, ether) kan worden gezegd dat ze binnendringen in de geschapen dingen, groot en klein, zo kan ook worden gezegd dat ze er niet zijn in

binnengegaan. Zo ben Ik in de elementen alsook in de schepping uit de elementen, en tevens ben Ik niet in hen (aangezien Ik vóór hen bestond en ze alle schiep).

35. Dit moet worden begrepen door degene die de werkelijkheid van het Zelf wil kennen, waarvan het bestaan altijd en overal wordt bewezen door het logische samengaan en de onderbreking (dat wil zeggen dat het Zelf altijd en overal bestaat als oorzaak van de geschapen dingen en dat het verschillend van hen is in de oorzakelijke staat, aangezien het de getuige is van de staten van waken, dromen en slapen en onthecht of onverbonden met alles is in de staat van *samaadhi*).

36. Volg deze doctrine op een juiste wijze met volmaakte concentratie. Je zult nooit begoocheld en er trots op zijn dat je de schepper bent in de verscheidene scheppingskringlopen of *kalpas*.

Shrie Shoeka zei:

37, 38. Nadat Hij aldus *Brahmaa* had onderricht, die de hoogste plaats onder alle schepselen inneemt, trok de ongeboren god *Vishnoe,* die al het geschapene belichaamt, die zichtbare vorm terug terwijl *Brahmaa* toekeek en zijn handen vouwde voor *Hari* wiens zichtbare vorm verdween en hij schiep het heelal als voorheen.

39. Eens beoefende *Brahmaadeva*, Heer van de schepselen en beschermer van de rechtvaardigen, de voorgeschreven *yamas* en *niyamas* (**zie onze publicaties *Yogakompas* en *De Uitweg***) om het welzijn van de schepping te vrijwaren, wat evengoed als zijn eigen doel gold.

40, 41. *Naarada*, zijn meest geliefde erfgenaam (zoon), was zijn vader zeer toegewijd en diende hem van harte, O koning, de grote wijze, die een grote toegewijde van de Heer was, wilde van hem de *maayaa-kracht* van *Vishnoe*, de Heer van *maayaa*, leren kennen. Hij behaagde zijn vader door zijn lovenswaardig karakter, nederigheid en zelfbeheersing.

42. Ziende dat zijn vader, de grootvader van alle werelden, tevreden over hem was, vroeg de hemelse wijze (*Naarada*) hem eerbiedig hetzelfde wat u me vroeg.

43. *Brahmaa*, die tevreden over hem was, legde hem de *Bhaagavata Poeraana*uit met tien kenmerken, zoals deze hem was geopenbaard door de Heer.

44. *Naarada* vertelde het aan *Vyaasa* van onmetelijke luister, terwijl hij op de oever van de *Sarasvatie* mediteerde over het hoogste *Brahman* (het Absolute).

45. Ik vertelde het aan u en zal antwoord geven op uw vragen over het ontstaan van deze wereld uit de *Viraat Poeroesha*(universele Persoon) en op alle andere vragen.

ONDERDEEL 11 / 22

Het verhaal van Ajaamila - Hst 1

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Het verhaal van Ajaamila

HOOFDSTUK I

De koning (*Pariekshit*) zei:

1. Het pad van de beëindiging van *karma* (*nivritti*) werd in het begin reeds door uedele in detail beschreven. Door dat pad wordt (het domein van) *Brahmaa* bereikt door verschillende stadia (*Karma Yoga, Gnyaana Yoga* en *Bhakti Yoga*). De verlossing wordt bereikt samen met *Brahmaa*.

2. En ook het pad dat wordt gekenmerkt door wereldse activiteiten (*pravritti*) (werd eveneens in detail beschreven), waarvan het doel is het bereiken van de hemel en andere genietingen, die zelf het product van de *goenas* (de natuur) zijn en die in het geval van *jievas* (individuele zielen) die zich niet hebben losgemaakt van *prakriti* (de natuur: letterlijk: wat wordt gekenmerkt door beweging), leiden tot de voortdurende wedergeboorte voor het herhaald genieten van zulk genot.

3. De verscheidene hellen die worden gekenmerkt door onrechtvaardigheid (als hun oorzaak) werden eveneens in detail beschreven. En de eerste periode van *Manoe*, genoemd naar *Svaayambhoeva Manoe*, werd eveneens beschreven.

4, 5. De dynastie van *Priyavrata* en *Oettaanapaada* en de levensverhalen van deze koningen (werden door u beschreven). Ge hebt ook eilandcontinenten, hun onderverdelingen, oceanen, bergen, rivieren, tuinen, de ordening van de bolvormige aarde met betrekking tot haar afdelingen, hun bijzondere kenmerken en afmetingen en ook die van hemellichamen en onderzeese regionen, zoals ze werden geschapen door de Almachtige Heer, beschreven.

6. O luisterrijke, heilige wijze, wil nu in detail verklaren hoe een mens kan voorkomen dat hij terechtkomt in de helse regionen met hun ondraaglijke folteringen.

Shrie Shoeka zei:

7. Men zegt dat een mens die geen boetedoening doet in dit leven zelf voor zonden die werden begaan met zijn denken, woorden en daden na de dood naar de helse regionen gaat. Deze regionen met hun gestrenge beproevingen werden u door mij beschreven.

8. Dus moet men alvorens te worden verrast door de dood en terwijl het lichaam nog goed functioneert onmiddellijk proberen het gedane kwaad goed te maken met een beheerste geest, volgens de ernst van de fout, zoals een dokter die een diagnose stelt prompt een remedie of geneesmiddelen voorschrijft.

De koning zei:

9. Ondanks het inzicht dat een zonde tegen zijn belang indruist, zoals wordt bewezen door wat hij zag en hoorde, verliest een mens de controle over zichzelf en begaat ze telkens weer ondanks de boetedoening. Hoe kan er dan sprake zijn van boetedoening als de neiging tot het kwaad blijft bestaan?

10. Soms laat hij het kwaaddoen achterwege, maar doet hij het bij andere gelegenheden toch. Ik denk dus dat de daad van boetedoening even zinloos is als het wassen van een olifant (die zich onmiddellijk weer besmeurt met aarde nadat hij werd gewassen).

Shrie Shoeka zei:

11. Het is niet neergelegd dat er een volledige en uiteindelijke uitwissing van zonde is door de handeling van boetedoening, want slechts de onwetenden komen in aanmerking. Kennis alleen (Zelfverwerkelijking of kennis van de Kenner) is de echte boetedoening.

12. Zoals iemand die volwaardig voedsel eet zelden ziek wordt, zo ook komt degene die geregeld spirituele discipline volgt stap na stap in aanmerking voor het einddoel, O koning.

13, 14. Door concentratie van de geest en de zintuigen, de beoefening van het celibaat, beheersing van de geest en de zintuigen, liefdadigheid, waarheidszin, zuiverheid, de geloften van geweldloosheid enz. en voorschriften als *Japa* bevrijden de wijzen, die weten wat rechtvaardigheid is en die vol van geloof zijn, zich van de meest afschuwelijke zonden begaan in gedachte, woord en daad, zoals vuur zelfs een grote bundel bamboe verbrandt.

15. Zoals de zon de mist verdrijft, zo verdrijven enkele zeldzame mensen, die zijn toegewijd aan Heer Vaasoedeva, hun zonden louter door hun onwankelbare devotie voor de Heer.

16. O koning, geen enkele zondaar wordt gezuiverd door versterving en handelingen van boetedoening in dezelfde mate als degene die zijn leven heeft toegewijd aan Shrie Krishna en aan het dienen van zijn toegewijden.

17. Dit pad is beslist het juiste en het beste op deze wereld, aangezien het vol van zaligheid en volstrekt veilig is. Men treft op dit pad vriendelijke en begeerteloze toegewijden van Heer Naaraayana aan.

18. O koning der koningen, het uitvoeren van alle handelingen van boetedoening zuiveren iemand niet grondig als hij zich tegen Heer Naaraayana keert, evenmin als alle rivieren een wijnkruik kunnen zuiveren.

19. Degenen die zelfs al is het maar één keer hun geest hebben gevestigd op de lotusvoeten van Shrie Krishna met gehechtheid aan zijn uitstekende eigenschappen hebben hierdoor alle handelingen van boetedoening gesteld. Ze zien nooit Yama (god van de dood) of zijn dienaren met een strop in hun hand, zelfs niet in hun dromen.

20. Over dit onderwerp vertellen de wijzen de volgende oude legende, die bestaat uit een dialoog tussen de boodschappers van Vishnoe en die van Yama. Luister naar mij.

21. In Kaanyakoebja leefde een zekere brahmaan Ajaamila genaamd. Hij huwde een dienstmaagd. Hij raakte verdorven door zijn omgang met haar en verwaarloosde zijn vrome levensstijl.

22. Hij onderhield zijn gezin met verwerpelijke middelen, zoals mensen ontvoeren voor een losgeld, gokken, het plegen van bedrog en diefstal. Dat zondevolle schepsel folterde zelfs mensen.

23. Een lange periode van tachtig jaar van zijn leven verstreek op die manier dat hij in zijn levensonderhoud voorzag en de kinderen van die Daasa vrouw vertroetelde.

24. De oude kerel (Ajaamila) had tien zonen (met die vrouw). De jongste heette Naaraayana. Hij werd door zijn ouders aanbeden.

25. Hij (Ajaamila) had zijn hart gezet op dat zoet brabbelend kind. De oude man was verrukt toen hij het spel van zijn zoon gadesloeg.

26. Gebonden door vaderlijke liefde voor het kind placht hij het te voeden terwijl hij at en liet hij het drinken terwijl hij dronk. En ondertussen zag de dwaas niet in dat het uur van zijn dood naderde.

27. Op die manier leidde de onwetende Ajaamila zijn leven en toen het ogenblik van zijn dood uiteindelijk kwam, dacht hij aan zijn jonge zoon Naaraayana.

28. Hij zag drie verschrikkelijke mannelijke wezens met verwrongen gezichten en met overeind staand haar op hun lichaam en met een strop in hun hand naar hem toekomen om hem mee te nemen.

29. Met zijn zinnen in een staat van grote opwinding riep hij luid en lang de naam van zijn zoon, Naaraayana, die op een afstand verdiept was in zijn speelgoed.

30. Toen de dienaren van Naaraayana de stervende man de naam van Heer Hari, hun meester, hoorden uitspreken, kwamen ze terstond toegelopen, O grote koning.

31. De engelen van Vishnoe stopten met kracht de boodschappers van Yama, die (de *jieva* van) Ajaamila, de echtgenoot van de dienstmeid, meesleurden uit het binnenste van zijn hart.

32. Aldus gedwarsboomd, vroegen de boodschappers van Yama: “Wie zijt gij om het bevel van Yama, de god die de rechtvaardigheid voorzit, te trotseren?

33. Wiens dienaren zijt gij? Vanwaar komt ge? Waarom belet ge dat wij deze persoon meenemen? Zijt ge goden of halfgoden of zijt ge belangrijke siddhas?

34. Ge hebt allen ogen als lotusbladeren, ge draagt gele zijden gewaden en zijt getooid met diademen, oorringen en schitterende bloemenkransen van lotusbloemen.

35. Ge zijt in de volle bloei van uw leven. Allen bezit ge vier mooie armen. Ge ziet er majesteitelijk uit met boog, pijlkoker, zwaard, knots, schelphoorn, discus en lotus.

36. Door uw luister verdrijft ge de duisternis uit alle windstreken en doet de luister van anderen verbleken. Waarom hindert ge ons, de gehoorzame dienaren van Yama, de beschermer van de morele wet?”

Shrie Shoeka zei:

37. Toen de dienaren van Yama dit vroegen aan de dienaren die de bevelen van Heer Vaasoedeva uitvoerden, werden ze op gelach onthaald en kregen ze het volgende antwoord dat werd gegeven met een stem diep als de donder.

De boodschappers van Vishnoe antwoordden:

38. Indien ge waarlijk uitvoerders zijt van de bevelen van de koning van de rechtvaardigheid, zeg ons dan wat de ware aard van de rechtvaardigheid is en wat het karakteristieke kenmerk van *dharma* (wet, rechtvaardigheid, religie) is?

39. Hoe wordt een straf bepaald? Wat wordt beschouwd als het juiste onderwerp? Wie verdient straf? Zijn ze allen strafbaar of slechts enkelen onder hen?

De dienaren van Yama antwoordden:

40. Wat verordend is in de *Vedas* is *dharma* of rechtvaardigheid. Wat tegen de voorschriften van de *Vedas* indruist is *adharma* (onrechtvaardigheid). We hebben het van de traditie gehoord dat de Vedas de belichaming zijn van Naaraayana en aangezien ze de adem van de Heer zijn, bestaan ze op zichzelf.

41. Het is de Heer door wie al deze levende wezens, die gemaakt zijn van de drie *goenas sattva, rajas en tamas* (de eigenschappen evenwicht, rusteloosheid en inertie) en die van elkaar worden onderscheiden door hun respectieve eigenschappen, benamingen, activiteiten en vormen, worden gedragen in zijn eigen Wezen.

42. De Zongod, de Vuurgod, het Uitspansel, de Windgod, koeien, de Maangod, de schemeringen, dagen en nachten, de hoofdwindstreken, de voorzittende godheden van Water en Aarde, de Tijd en (de god) Dharma zijn allen getuige (van de handelingen) van belichaamde wezens.

43. Wat zij zien als onrechtvaardigheid wordt beschouwd als de juiste reden voor bestraffing. Alle plegers van wandaden verdienen te worden bestraft naargelang van de aard van hun misdrijf.

44. O zondelozen, handelingen, verdienstelijk of zondig, worden gesteld door vereenzelviging met de *goenas*. Want niemand die bekleed is met een lichaam kan zonder handeling blijven.

45. Dezelfde persoon geniet de vruchten van dezelfde verdienstelijke of zondige daad in de volgende wereld op dezelfde manier en in dezelfde mate waarin die daad door hem werd gesteld op deze wereld.

46. O grote goden, zoals er een drievoudige verscheidenheid wordt gevonden in levende wezens naargelang van het verschil in hun respectieve *goenas,* zo mag hetzelfde worden verondersteld in hun volgend leven.

47. Zoals de tegenwoordige tijd wordt bepaald door de kenmerken van andere periodes die eraan voorafgaan en die erop volgen, zo duidt het huidige leven aan welke rechtvaardige en zondevolle handelingen in het verleden werden gesteld en die ook in de toekomst zullen worden gesteld.

48. Verblijvend in zijn eigen hoofdstad ziet de god Yamadharma duidelijk door zijn geestelijke kracht de vorige vorm van de *jieva* (die zijn lichaam heeft afgelegd) en denkt hij diep na over wat de toekomstige staat van de *jieva* moet worden, want zijne hoogheid is alwetend zoals de god Brahmaa.

49. Zoals iemand die slaapt zich in de droomstaat vereenzelvigt met het lichaam dat in de droom wordt gemanifesteerd en zijn lichaam niet kent in de staat die aan de droom voorafgaat of het lichaam dat hij zal aannemen in de volgende droom, zo kent de onwetende *jieva* tengevolge van *avidyaa* (onwetendheid) zijn huidig lichaam zoals gemanifesteerd door de handelingen van zijn vorig bestaan, maar niet het lichaam in zijn vorig leven noch het lichaam in zijn volgend leven tengevolge van het verlies van zijn herinnering aan vorige levens.

50. Met vijf actieorganen (zich voortbewegen, grijpen, de spraak, de voortplanting en de uitscheiding) voert de *jieva* zijn handelingen uit; met vijf zintuigen neemt hij de vijf zintuiglijke voorwerpen waar. De ene *jieva,* de zeventiende, gecombineerd met de zestiende, dat wil zeggen de geest (de andere vijftien: vijf zintuigen, vijf actieorganen, vijf subtiele elementen als basis van de zintuiglijke voorwerpen), ervaart helemaal alleen de drievoudige voorwerpen voorgesteld door de zintuigen, de actieorganen en de geest.

51. Dit subtiele lichaam (*lingam*) dat samengesteld is uit zestien delen (opgesomd in vers 50) en dat drie krachten bezit (van de *goenas sattva, rajas* en *tamas*) is beginloos. Het houdt een mens gebonden aan *samsaara* (kringloop van geboorte en dood), dat hem vreugde, zorgen, angst en lijden geeft.

52. Het onwetende belichaamde wezen dat de groep van zes (vijf zintuigen en de geest) niet heeft onderworpen, wordt gedwongen handelingen te stellen ondanks zichzelf. Zoals een zijdeworm zich in zijn cocon verbergt, zo bedekt hij zich met het net van *karmas* en slaagt er niet in de uitweg te zien.

53. Niemand kan waarlijk zonder handeling blijven, zelfs niet een ogenblik, want iedereen is hulpeloos en wordt gedwongen een of andere daad te stellen door passies zoals gehechtheid enz., die ontstaan uit de drie *goenas* als gevolg van indrukken van vorige handelingen (zie Bhagavad Gietaa III 5).

54. Met *avyakta* (ongemanifesteerd lot, *adrishta*) als de instrumentale oorzaak worden het fysieke lichaam en het subtiele lichaam (*linga shariera*) gevormd. Volgens de krachtige impulsen van de *jieva* wordt hij gevormd naar zijn moeders vorm of naar zijn vaders persoonlijkheid.

55. Deze tegengestelde staat van de *Poeroesha* (wezenlijke werkelijkheid, die in wezen zaligheid is) was het gevolg van het contact met *prakriti* (de natuur). Dit lost zich op in een korte tijd door zijn devotie tot God.

56. Hij (Ajaamila) was opgeleid in de studie van de Vedische overlevering. Hij was de verblijfplaats zelf van een goede geaardheid, rechtvaardig gedrag en deugdzaamheid. Hij hield zich strikt aan zijn geloften, was zachtmoedig, zelfbeheerst, waarheidsgetrouw, meester van mystieke formules, zuiver.

57. Hij placht zijn leraren, het heilige vuur, de gasten en oudere bejaarde familieleden te dienen. Hij was vrij van trots, een vriend van alle levende wezens, een man van weinig woorden. Hij was een heilig man, vrij van afgunst.

58. Op zekere dag ging deze brahmaan die gewend was zijn vaders bevelen uit te voeren naar het woud. Hij keerde terug met vruchten, bloemen, stokken voor het offervuur en *koeshagras* (insectenwerend gras om op te zitten).

59, 60. Op de terugweg zag hij een zekere schaamteloze, wulpse en dronken *shoedra* (lid van de laagste kaste) in het gezelschap van een slet wier ogen eveneens zwommen in de alcohol. De schaamteloze *shoedra* was die vrouw die naast hem stond met de knoop van haar *sari* losgemaakt (half naakt) zingend en grappen makend het hof aan het maken.

61. Toen hij haar in de armen zag die erotisch waren beschilderd raakte Ajaamila onmiddellijk opgewonden en was hij buiten zijn zinnen.

62. Ondanks zijn pogingen om zich te beheersen met al zijn redeneervermogen en geleerdheid kon hij zijn geest niet tot rust brengen noch zijn hart kalmeren, dat opgewonden was door de god van de liefde (*Kaama*).

63. Bezeten door de duivel van passie voor haar, verloor hij zijn geest. Over haar broedend in gedachten verzuimde hij zijn voorgeschreven religieuze plichten.

64. Met heel zijn voorouderlijk bezit probeerde hij haar te verleiden tot vulgair vleselijk genot en haar over hem tevreden te stellen.

65. De zondaar wiens oordeel verlamd was door de zijdelingse blikken van die lichtzinnige vrouw verliet kort daarop zijn jonge brahmaanse vrouw die geboren was in een goede familie.

66. Die dwaas haalde zijn geld van overal op rechtvaardige of verwerpelijke manieren om het gezin van die vrouw te onderhouden.

67, 68. Aangezien deze kerel alle geboden van de *Shaastras* (Schriften) verkrachtte en een losbandig leven leidde dat wordt veroordeeld door edele mensen en gedurende een lange tijd een zondig bestaan leidde in een onzuivere conditie en onrein voedsel at, zullen wij deze zondaar, die niets deed om voor zijn zonden te boeten, in de aanwezigheid brengen van de god die de roede van de straf hanteert (Yama). Daar zal hij worden gelouterd door straf.

HOOFDSTUK TWEE

Verklaring van het Bhaagavata Dharma; doeltreffendheid van de Naam van de Heer en Ajaamila's opstijging naar Vishnoeloka

Shrie Shoeka zei:

1. Nadat ze hadden geluisterd naar de uiteenzetting van de boodschappers van Yama, antwoordden de engelen van Heer Vishnoe, die meesters in filosofie en ethica waren, O koning (het volgende).

De boodschappers van Vishnoe zeiden:

2. O hoe jammer, onrechtvaardigheid beïnvloedt degenen die de ware aard ervan zouden moeten inzien. Ze straffen ten onrechte mensen die geen zondaars zijn en die de straf niet verdienen.

3. In wie kunnen schepselen een toevlucht zoeken als onrechtvaardigheid bezit heeft genomen van hun vaderlijke beschermers en leraren zoals heersers die worden verondersteld welwillend, rechtvaardig en onpartijdig te zijn?

4. Wat een belangrijk persoon doet, wordt nagebootst door de gewone man. Wat hij vooropstelt als een norm of beschouwt als een autoriteit dat wordt door de massa's gevolgd.

5. Een gewoon mens weet evenmin als een bruut uit zichzelf wat rechtvaardig en wat onrechtvaardig is. Hij legt zijn hoofd vol vertrouwen in de schoot (van een vaderlijke beschermer als Yamadharma, de god van de rechtvaardigheid) en slaapt en rust zonder enige angst.

6. Hoe kan het juist zijn dat iemand die echt het vertrouwen van alle wezens geniet en enig mededogen heeft zich verraderlijk opstelt jegens iemand die zich volledig aan hem heeft overgegeven in geloof en vriendschap koestert en zich van geen kwaad bewust is?

7. Dat deze man (Ajaamila) zelfs in een hulpeloze staat de naam van Hari uitsprak die leidt tot de uiteindelijke hoogste Zaligheid heeft alle zonden goedgemaakt die hij beging zelfs in miljoenen van zijn vorige levens.

8. Door de vier lettergrepen Naa-raa-ya-na uit te spreken (toen hij zijn zoon riep) heeft deze zondaar al zijn zonden goedgemaakt.

9, 10. Een dief, een dronkaard, een pleger van verraad jegens zijn vriend, de moordenaar van een brahmaan, iemand die het bed van zijn leraar schendt (die met de vrouw van zijn leraar slaapt), de doder van een vrouw, een koning, een oudere of een koe en andere soorten zondaars, voor hen allen is het uitspreken van de naam van de Heer de meest afdoende boetedoening, want de geest van de Heer wordt aangetrokken door de zondaar die zijn naam uitspreekt (of de geest van de zondaar wordt aangetrokken tot de Heer).

11. Een zondaar wordt niet zo grondig gezuiverd en in dezelfde mate door boetedoeningen en het houden van geloften, zoals voorgeschreven door de meesters van de Vedische wijsheid, als door het uitspreken van de lettergrepen van de namen van Hari, aangezien zijn naam de heerlijkheden van de Heer suggereert. Het effect van de naam van de Heer raakt niet uitgeput en verdwijnt niet onmiddellijk na het verdrijven van de zonde zoals in het geval van *Krichcchra* en *Chaandraayana* (zuiveringsrituelen).

12. Want als de geest opnieuw op het slechte pad gaat, zelfs na het proces van boetedoening, dan was die handeling van boetedoening niet doeltreffend. Voor degenen die hun zondevolle handelingen willen

uitwissen, is het herhaaldelijk prijzen van de verdiensten van het herhalen van de naam van Hari de zekere remedie aangezien ze de geest zuivert.

13. Voer hem (Ajaamila) dus niet mee op de verkeerde weg (naar de hel). Hij heeft al zijn zonden volledig uitgeboet. Hij sprak de volledige naam van de Heer uit toen hij op het punt stond te sterven (daarna had hij geen gelegenheid meer om te zondigen).

14. Experts in de *Shaastras* (Schriften) zeggen dat het uitspreken van de naam van de Heer, al is het om een andere persoon aan te duiden of in vriendschappelijke grappen of als een tussenvoeging tijdens het zingen van een lied of uiterlijk met schijnbaar een gebrek aan respect, verdrijft volledig alle zonden.

15. Iemand die de naam van de Heer onbewust uitspreekt of terwijl hij valt, neerstort, wordt verminkt, wordt gebeten (door een slang) of geslagen, verdient niet te worden gefolterd in de hel.

16. Zware en gemakkelijke vormen van boetedoening voor zonden van erge of lichte aard werden uitgedacht en neergelegd door de grote wijzen. (Maar er is geen dergelijk onderscheid in het geval van de naam van de Heer.)

17. Deze zonden worden weggewassen door verstervingen, liefdadigheid, *Japa* (herhaling van een *mantra*) en zulke andere methodes. Maar het hart van de zondaar wordt daardoor niet gezuiverd. Dat wordt bewerkstelligd door de voeten van de Heer te dienen.

18. De naam van Heer Vishnoe die onophoudelijk wordt gezongen of gepreveld verbrandt alle zonden, zoals vuur brandstof verbrandt, ongeacht iemands kennis of onwetendheid.

19. Zoals het krachtigste geneesmiddel, al wordt het per toeval genomen, zonder besef van zijn doeltreffendheid, zijn genezend effect moet tonen, zo tonen ook de gewijde formules die bestaan uit de naam van de Heer hun doeltreffendheid zelfs als ze toevallig worden herhaald, zonder dat men de hoogste zuiverende kracht ervan kent.

Shrie Shoeka zei:

20. O koning, nadat ze het pad van de Heer op een logische en overtuigende manier hadden uitgelegd en nadat ze hem (Ajaamila) hadden bevrijd uit de strop van Yama, verlosten ze hem van de dood.

21. De boodschappers van Yama die aldus werden weggestuurd benaderden god Yama en brachten aan koning Yamadharma getrouw verslag uit van het gehele voorval, O veroveraar van vijanden.

22. Toen de brahmaan volledig uit de strop van Yama was getrokken, verdween zijn angst en werd hij weer zijn normale oude zelf (hervatte hij zijn toegewijd leven van voorheen). Verrukt door hun verschijning boog hij het hoofd voor de dienaren van Vishnoe.

23. Toen de dienaren van Vishnoe zagen dat hij hen wilde toespreken, verdwenen ze onmiddellijk terwijl hij toekeek, O zondeloze koning.

24. Ook Ajaamila hoorde het gesprek van de boodschappers van Yama en van Vishnoe over het (ritualistische) dharma, zoals het wordt uiteengezet in drie Vedas en dat gebaseerd is op de *goenas*, alsook over het zuivere dharma dat behoort tot de Heer en dat de drie *goenas* overstijgt.

25. Nadat hij de grote glories van Shrie Hari had horen beschrijven, vatte hij onmiddellijk een oprechte devotie op voor de Heer. Denkend aan zijn verwerpelijk verleden voelde hij een diep berouw.

26. “Helaas, hoe verschrikkelijk betreurenswaardig was het dat ik me niet kon bedwingen en dat ik mezelf verwekte in de vorm van de zonen van een *shoedra* vrouw waardoor ik mijn brahmaanschap heb ontwijd.

27. Ik moet me schamen, ik die word veroordeeld door goede mensen als een zondige ellendeling en die een donkere smet op mijn familie ben, ik die mijn deugdzame, jonge vrouw verliet voor een aan de drank verslaafde slet.

28. Helaas, ik ben een ondankbare, gemene kerel die zijn hulpeloze, arme, bejaarde en zieke ouders in de steek liet, zodat ze niemand meer hadden om voor hen te zorgen.

29. Ik zal dan ook vanzelfsprekend in de verschrikkelijkste van alle hellen vallen waar wellustige schenders van het pad van de rechtvaardigheid de folteringen ondergaan waaraan Yama hen onderwerpt.

30. Was dit een droom of een wonder of was het werkelijk wat ik zag? Waar zijn de wezens met de stroppen nu die me vandaag (uit mijn lichaam) trokken?

31. En waar zijn die vier prachtig ogende *siddhas* nu, die me verlosten toen ik in een strop naar de onderwerelden werd gesleurd?

32. Al ben ik een ellendig wezen toch moet er een of andere voorspoedige daad zijn (in een vorig leven) dat ik deze belangrijke goden mocht aanschouwen waardoor mijn geest nu sereen en vredig is.

33. Hoe kan anders de tong van een onreine zondaar als ik, die van een *shoedra* vrouw hield, op het ogenblik van de dood de naam van Heer Vishnoe herhalen?

34. O, wat een contrast met een schaamteloze schurk en een zondaar als ik! Ik heb mijn brahmaanschap en de voorspoedige naam van Heer Naaraayana geschonden.

35. Maar al is dat het geval toch zal ik mijn geest en de vijf zintuigen en vijf actieorganen en de adem beheersen en zal ik het pad betreden waardoor ik niet ten onder zal gaan in de verblindende duisternis van de zielsverhuizing.

36. Nadat ik me heb bevrijd van de banden die het gevolg zijn van *avidyaa* (onwetendheid), lust en (zelfzuchtige) handelingen, zal ik een vriend zijn van alle wezens, sereen, vriendelijk, mededogend en zelfbeheerst.

37. Ik zal me bevrijden, ik die volledig bezeten ben van de *Maayaa* (illusie) van de Heer in de vorm van een vrouw, die me, zielig als ik was, deed dansen en spelen als een hert dat wordt gehouden als amusement.

38. Nadat ik de notie van ‘ik en mijn’ in verband met mijn lichaam heb opgegeven en mijn denken heb geconcentreerd op de echte Werkelijkheid, zal ik mijn geest vestigen op de Heer. Mijn geest werd gezuiverd door het zingen van de naam van de Heer.”

Shrie Shoeka zei:

39. Op die manier voelde hij, door de omgang van een ogenblik met de toegewijden (de dienaren van Vishnoe), een grondige afkeer voor het wereldse leven en vrij van alle banden begaf hij zich op weg naar Gangaadvaara (het moderne Haridvaara).

40. Hij vestigde zich in die gewijde plaats voor de beoefening van Yoga. Hij trok al zijn zintuigen en actieorganen terug en concentreerde zijn geest op het Zelf.

41. Hij verbrak dan de vereenzelviging met de *goenas,* namelijk met het lichaam, de zintuigen enz. en door zijn geest te concentreren, kon hij hem vestigen op het hoogste Brahman (het Absolute), dat de wezenlijke Werkelijkheid van de Heer en de belichaming van Bewustzijn en Zaligheid is.

42. Met zijn geest en intellect aldus vaststaand in Brahman riep de brahmaan in gedachten de gedaanten van de boodschappers van Vishnoe op. Hen herkennend als degenen die hij voordien had gezien, stond hij op en boog diep het hoofd.

43. Na dat visioen legde hij zijn lichaam af op de gewijde plaats (Haridvaara) in de Gangaa (Ganges) en nam onmiddellijk de vorm aan van de dienaar van de Heer.

44. Samen met de dienaren van Heer Vishnoe, steeg de brahmaan in de gouden hemelwagen, die hem door de hemelen naar de verblijfplaats van de Heer van Shrie (Vishnoe) bracht.

45. De echtgenoot van de dienstmeid, die al zijn religieuze plichten had verzuimd en zijn geloften had geschonden en die uit zijn brahmaanschap was gevallen door zijn verwerpelijke daden, waarvoor hij in de hel zou worden geworpen, werd verlost op het ogenblik zelf dat hij de naam van de Heer uitsprak.

46. Er is voor degenen die naar *moksha* (verlossing) verlangen geen betere en meer doeltreffende methode om de wortel van de zonde door te hakken dan het onophoudelijk zingen van de naam van de Heer van vereerde voeten (Vishnoe). Door zijn toevlucht te zoeken in herinnering aan de naam de Heer wordt de geest niet opnieuw in (zelfzuchtige) daden getrokken, maar door andere handelingen (dan het zingen van de naam van de Heer) wordt hij bevlekt door *rajas* en *tamas*.

47, 48. Hij die luistert met diep geloof en eerbied naar deze esoterische, zonden vernietigende legende en die ze met devotie vertelt, gaat waarlijk nooit naar de hel, noch worden ooit de ogen van de dienaren van Yama op hem geworpen. Hoe onfortuinlijk de sterveling hier ook mag geweest zijn, in het domein van Vishnoe wordt hij hogelijk vereerd.

49. Door de naam van de Heer te roepen, gericht tot zijn zoon, op het ogenblijk van zijn dood, bereikte Ajaamila de verblijfplaats van Heer Vishnoe. Wat moet dan worden gezegd over iemand die de naam uitspreekt met geloof en devotie?

HOOFDSTUK III

Yama verklaart de grootheid van Vishnoe

De koning vroeg:

1. Wat antwoordde de god Dharmaraaja (Yama, de voorzittende godheid van de rechtvaardigheid), aan wiens autoriteit deze wereld onderworpen is en wiens bevelen werden genegeerd door de dienaren van Vishnoe, aan zijn dienaren toen zij verslag over dat incident hadden uitgebracht?

2. O wijze, niemand hoorde ooit dat een straf of een bevel van god Yama werd verworpen. Ik ben er vast van overtuigd, O wijze, dat niemand anders dan gij deze twijfel uit de geest van de gewone mens kan verdrijven.

Shrie Shoeka zei:

3. O koning, de dienaren van Yama wier pogingen werden verijdeld door de boodschappers van Vishnoe, spraken hun Heer Yama, meester van de stad Samyaminie, als volgt toe.

Yama's boodschappers zeiden:

4. O Heer, hoeveel bestuurders van de wereld van levende wezens die drie types van handeling stellen (verdienstelijke, zondige en gemengde) zijn er en hoeveel zijn er die ontheffing kunnen geven van de vruchten ervan?

5. Indien er een aantal heersers waren bekleed met de macht de roede van de bestraffing te hanteren (recht te doen geschieden) wie zou dan bepalen wie naar de hel gaat en wie nectar geniet (ingeval de heersers akkoord gaan) en dan zouden soms hemel en hel iemand tegelijk toekomen (ingeval de heersers niet akkoord gaan)?

6. Men kan opwerpen dat het geen belemmering is als men aanneemt dat verscheidene heersers elk afzonderlijk de daden kunnen beoordelen van grote aantallen wezens. Maar in dat geval behandelen ze de zaak van een groot aantal wezens die verdiept zijn in menigvuldige activiteiten en wordt hun heerschappij herleid tot een theoretische formaliteit, zoals die is toegekend aan schatplichtige prinsen onder een keizer.

7. Gij zijt dan ook (aangezien een meervoudigheid van heersers onhoudbaar is) de enige opperste heerser van alle wezens, de goden inbegrepen. Gij zijt de enige heerser en rechter die oordeelt over goed en kwaad en de houder van de scepter van de gerechtigheid die naar de hemel of de hel verwijst.

8. Uw autoriteit werd vandaag tot nul herleid en heeft opgehouden te bestaan in de wereld aangezien uw bevel opzij werd geschoven door vier wonderbare *siddhas*.

9. Terwijl een zondaar, in overeenstemming met uw bevel, naar de folterkamer (in de hel) werd gebracht, sneden ze zijn strikken door en bevrijdden hem.

10. Zodra het woord Naaraayana werd uitgesproken (door de zondaar), haastten ze zich te zeggen: “Wees niet bang.” Wij willen van u dan ook weten wie ze zijn, indien het in ons voordeel is dat wij hen kennen (er komen misschien moeilijkheden van als we hen onrespectvol behandelen).

Shrie Shoeka zei:

11. Toen hem dit werd gevraagd was god Yama, heerser over alle schepselen, tevreden en in gedachten de lotusvoeten van Hari oproepend, antwoordde hij.

Yama zei:

12. “Heel verschillend van mij is de opperste Heerser van de bewegende en bewegingloze schepping. In Hem ligt het heelal geweven zoals schering en inslag in een stuk stof. Het is uit zijn delen dat de schepping, instandhouding en vernietiging van het heelal gebeuren. De hele wereld valt onder zijn volmaakte controle, zoals een os in bedwang wordt gehouden door het touw door zijn neus.

13. Zoals ossen worden vastgemaakt aan een lang touw, zo bindt Hij mensen aan zijn woord (de *Vedas*) door hen aan te stellen en hen hun respectieve plichten voor te schrijven. Deze mensen die dus gebonden zijn door hun aanstelling en plichten vrezen en vereren Hem.

14, 15. Ik, de grote Indra, Nirriti, Varoena, de Maangod, de Vuurgod, god Shiva, de Windgod, Brahmaa, de (twaalf) zonen van Aditi, de Vishvadevas, de (acht) Vasoes, halfgoden Saadhyas, de (negenenveertig) Windgoden, de groep van (elf) Roedras samen met de Siddhastam van halfgoden en andere stamvaders van het heelal (zoals Mariechi), heersers van goden, Bhrigoe en anderen, die niet worden besmet door *rajas* en *tamas*, al dezen, al worden ze beheerst door de eigenschap *sattva,* worden misleid door zijn *Maayaa* en begrijpen zijn intenties niet. Wat dan met anderen?

16. *Jievas* (individuen) kunnen Hem waarlijk niet zien of bevatten met hun zintuigen, hun geest of levenskracht of met de spraak, al bestaat Hij in hun hart en doordringt Hij hen allen, evenmin als vormen het gezichtsvermogen kunnen zien (dat hen openbaart). Hij overstijgt alles.

17. Over het algemeen trekken de boodschappers van Hari, het hoogste Zelf, de onafhankelijke opperste Heerser, de alles overstijgende Heer van *Maayaa* (illusie), rond in deze wereld. Ze hebben een aantrekkelijke persoonlijkheid en dezelfde vorm, eigenschappen en aard als hun Heer.

18. De boodschappers van Vishnoe worden vereerd door de goden. Hun hoogste wonderbare vormen kunnen niet gemakkelijk worden waargenomen. Ze beschermen de sterfelijke toegewijden van Vishnoe tegen vijanden van mij en van allen evengoed.

19. (Het geheim van) de doctrine, zoals verkondigd door de Heer zelf, kon niet worden begrepen door degenen die worden gedomineerd door *sattva,* zoals wijzen, goden, en vooraanstaande *siddhas*. Hoe kan ze dan worden begrepen door demonen en mensen en minder nog door *Vid-yaadharas* en *Chaanaras*?

20, 21. Wij twaalf -Brahmaa (de schepper), Naarada (de hemelse wijze), god Shiva, Sanatkoemaara, Kapila (grondlegger van de Saankhyafilosofie), Manoe, Prahlaada, Janaka, Bhieshma, de demon Bali, Shoeka (de zoon van Vyaasa) en wijzelf- kennen de essentie van het dharma zoals verklaard door de Heer. Het is uiterst heilig, zuiver, geheim en moeilijk te begrijpen. Wie het kent, bereikt de onsterfelijkheid (moksha, de verlossing).

22. Dit alleen werd onthouden (voorgeschreven in de *Dharma Shaastras*) als het hoogste *dharma* (gewijde plicht) voor alle mensen op deze wereld, namelijk dat ze devotie moeten cultiveren voor de Heer door zijn naam te herhalen.

23. Kijk naar de grote doeltreffendheid van het uitspreken van Hari's naam, mijn jongens. Het is daardoor dat zelfs Ajaamila werd gered uit de strop van de dood.

24. Dat zelfs een groot zondaar als Ajaamila, terwijl hij op het punt stond te sterven, gewoon de naam uitgilde van zijn zoon, Naaraayana, en daardoor de verlossing bereikte, toont aan dat dit (*naamabhaasa*, herhaling van de naam van de Heer) genoeg is om alle zonden uit te wissen en dat de verheerlijking van de eigenschappen en daden van de Heer en het zingen van zijn naam niet allemaal nodig zijn voor de vernietiging van zonden en van de indrukken (*vaasanaas)* die werden achtergelaten door de zonden.

25. Wijzen zoals Manoe zijn in dit geval (dat ze doeltreffendheid van het herhalen van de naam van Hari niet ten volle beseffen). Helaas, hun geest is voldoende misleid door de godin *Maayaa*. Hun intellect is gericht op de drie Vedas, die in een bloemrijke taal aantrekkelijke vruchten (van offers en rituelen) beloven. En ze leggen zich met groot vertoon toe op de uitvoering van offerhandelingen.

26. Deze redenering volgend, stellen mensen met een goed verstand daden met een geconcentreerde geest die leiden tot liefdevolle devotie voor de Heer van oneindige eigenschappen. Ze verdienen geen straf in mijn handen. Zonden die worden begaan door hen worden vernietigd door het bezingen van de glorie en het zingen van de naam van Degene die overvloedig wordt bezongen door de Vedas.

27. Benader deze goede zielen niet die een toevlucht zochten in de Heer en die allen zien op dezelfde manier en wier heilige verhalen dan ook worden bezongen door goden en *siddhas*, want ze worden beschermd door de knots van Hari en wij noch de god van de Tijd zijn gemachtigd hen te bestraffen.

28. Breng de booswichten die afkerig zijn van de zoete honing van de lotusvoeten van *Moekoenda* (Hari, de gever van *moksha* of verlossing), die onophoudelijk wordt geproefd door de *paramahamsas* (asceten van de hoogste orde, edele swamis), die niets anders dan zichzelf bezitten en die onderlegde kenners van die zoetheid zijn. Breng ook degenen die hun hart hebben verpand aan materieel bezit, want dat is de weg naar de hel.

29. Breng die kerels bij mij wier tong de uitstekende eigenschappen van de Heer niet beschrijft en die zijn naam niet uitspreken en wier geest niet denkt aan de lotusvoeten van Hari, wier hoofd zelfs niet eenmaal buigt voor Shrie Krishna en die geen dienst hebben bewezen aan Heer Vishnoe.

30. Moge de eerbiedwaardige Heer Naaraayana, de Oude Poeroesha, me vergeven voor de belediging die werd begaan door mijn mensen die zijn mensen zijn, want voor onwetende toegewijden is het vouwen van de handen in verering voor grote wezens de manier om vergiffenis te vragen. Ik buig voor de volmaakte Poeroesha.”

31. Het bezingen van de naam en de glorie van Vishnoe is dan ook weldoend en zalig voor de hele wereld. O koning van de Koeroes, begrijp dat dit een grondige uitboeting van de grootste zonden is.

32. De geest wordt niet in dezelfde mate gezuiverd door geloften als door de juist ontwikkelde toewijding van degenen die voortdurend luisteren naar de grote exploten van Vishnoe en die deze ook bezingen.

33. Wie de zoete honing proefde van de lotusvoeten van Shrie Krishna vindt geen plezier in voorwerpen die worden voorgeschoteld door *Maayaa* (de illusie). Hij schuift ze met afkeer opzij, omdat ze leiden tot zonde en lijden. Wie echter geen besef heeft van de zaligheid van toewijding wordt overrompeld door passies en wil de zonde uit zijn hart bannen door ander *karma*, maar dat leidt op zijn beurt tot ander kwaad.

34. O koning, de dienaren van Yama waren niet verbaasd nu de grootheid van Vishnoe, zoals ze werd beschreven door hun meester, tot hen doordrong. Ze waren van dan af bang voor wezens die een toevlucht hadden gezocht in Vishnoe. Ze durven hen sedert die dag zelfs niet meer aankijken.

35. De eerwaardige Agastya, die was gezeten op (de top van) de Malaya om Vishnoe te vereren, vertelde me deze geheime historische legende.

ONDERDEEL 12 / 22

De Bhaagavata Poeraana hf 7 - 3

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Hoofdstuk VIII van deel VIII
zoals verteld door Shoeka aan koning Pariekshit

De manifestatie van de Heer als Mohinie

Shrie Shoeka zei:

1. Toen Shiva het vergif had opgedronken, voelden de goden en de demonen zich opgelucht en begonnen ze de oceaan opnieuw krachtig te karnen. Daardoor verscheen Soerabhi (de wensvervullende koe).

2. De wijzen, uitleggers van de Vedas, aanvaardden haar (als leverancier van) gewijde offergaven in de rituelen die naar het pad van de goden leiden.

3. Daarna kwam er een paard naar boven Oechchaihshravas genaamd, dat schitterend wit was als de maan. Bali drukte zijn begeerte ernaar uit, maar Indra niet, de onderrichtingen van de Heer indachtig.

4. Daarna ontsprong de majestueuze olifant Airaavata genaamd, die met zijn vier slagtanden de pracht en de luister van de besneeuwde berg Kailaasa, de verblijfplaats van de glorierijke god Shiva, deed verbleken.

5. Uit de oceaan kwam een juweel te voorschijn, Kaustoebha genoemd, een kostbare robijnachtige edelsteen. Hari wilde het juweel hebben als sieraad op zijn borst.

6. Daarna verscheen de hemelse Paarijaata, het sieraad van de hemelwereld, een boom die eeuwig alle begeerde voorwerpen kon geven, zoals uedele (Pariekshit) op de aarde doet.

7. Daarna kwam een Apsara (hemelse nimf) te voorschijn, getooid met gouden halskettingen, gekleed in uitstekende gewaden, hemelbewoners verrukkend door haar aantrekkelijke manier van lopen, speelse bewegingen en betoverende blikken.

8. En daarna manifesteerde zich de godin Lakshmie, belichaming van de overvloed (Shrie), vreugde van Heer Hari (Ramaa), die de glorierijke Heer is toegewijd. Ze verlichtte de windstreken met haar luister, zoals door de kristalheldere berg Soedaamaa weerkaatste bliksemschichten.

9. Met hun geest in beroering gebracht door haar uitstekendheid en glorierijke schoonheid, charmante bewegingen, jeugd en heldere teint begeerden allen haar (in haar vorm als voorspoed), ook de goden, de demonen en de mensen.

10. De grote Indra bood haar een wonderbare zitplaats aan en de belangrijkste rivieren brachten haar in hun verpersoonlijkte vorm heilig water in gouden kruiken.

11. De aarde leverde alle kruiden en planten die nodig waren voor haar ceremoniële wassingen, ook koeien, de vijf heilige gewijde benodigdheden en de lente, alle soorten vruchten en bloemen, die groeien in de voorjaarsmaanden chaitra en vaisaakha.

12. De zieners legden (met deze benodigdheden) de procedure neer van de Shaastrische riten voor haar ceremoniële wassingen, wijl de Gandharvas voorspoedige liederen aanhieven en hemelse dames, die goed beslagen waren in de dans, dansten en zongen.

13. De (voorzittende goden van de) wolken lieten de klank van muziekinstrumenten weerklinken, zoals van de mridanga, de panava, de moeraja, de aanaka en de gomoekha en produceerden noten van schelphoorns, fluiten, snaarinstrumenten als de vienaa in een luide fanfare.

14. Daarna baadden olifanten die de vier windstreken ondersteunden de deugdzame godin Shrie, die een lotus in haar hand hield, met water uit gouden kruiken, terwijl brahmanen Vedische hymnen zongen.

15. De oceaan schonk haar twee gele zijden gewaden. Varoena bood haar de guirlande Vaijayantie aan; door de honing uit haar bloemen raken de zwarte bijen in een roes.

16. Vishvakarmaa, de stamvader, schonk haar verscheidene wonderbare sieraden, Sarasvatie gaf haar een halssnoer van parels en Brahmaa een lotus en een paar oorringen in de vorm van slangen.

17. Terwijl voorspoedige mantras om kwade invloeden af te weren werden gezongen, nam de godin Shrie een guirlande van lotussen in haar hand waarrond een zwerm zwarte bijen zoemde. Haar uiterst mooie verschijning schitterde met een schuchtere glimlach en met haar oorbellen die tegen haar lieflijke wangen bengelden, ging ze op zoek (naar de Heer).

18. Met een paar goed gevormde borsten, die elkaar dicht raakten en die waren ingesmeerd met sandel en saffraan en een prachtig rank middel, schitterde ze als een gouden klimplant terwijl ze door de menigte liep, waarbij haar enkelbellen zoet klingelden.

19. Zij, belichaming van overvloed, zocht een volstrekt foutloze en eeuwige toevlucht (een echtgenoot), begiftigd met eeuwigdurende uitstekendheden, maar ze vond er geen onder de gandharvas, yakshas, demonen, siddhas, chaaranas, hemelbewoners en anderen (in de vergadering).

20. "Iemand met onthechting beheerst zijn woede niet; iemand kan wijsheid bezitten, maar geen onthechting hebben; sommigen bezitten grootheid, maar geen controle over wellust; hoe kan iemand die voor zijn bescherming afhangt van anderen een heerser zijn?

21. In sommigen wordt rechtvaardigheid gevonden, maar ze ontberen mededogen; sommigen zijn ruimdenkend zonder dat het leidt tot de uiteindelijke verlossing; sommigen zijn begiftigd met mannelijkheid en kracht, maar zijn onderhevig aan de verwoestingen van de tijd; iemand die vrij is van gehechtheid aan de goenas (de natuur) heeft geen tijd voor anderen (hij is altijd in meditatie).

22. Sommigen leven lang, maar hebben geen beminnelijke aard; bezitten ze die eigenschap wel, dan is hun levensduur een vraagteken; sommigen bezitten beide (een lang leven en beminnelijkheid), maar ook zij zijn onvoorspoedig (zoals god Shiva, die altijd op lijkverbrandingplaatsen verblijft). En als hij heel voorspoedig is dan geeft hij nog niet om mij."

23. Toen ze tot die conclusie kwam, koos ze als haar gemaal Heer Vishnoe, die haar waardig was door zijn eeuwigdurende uitstekendheden, volstrekte onafhankelijkheid en begeerteloosheid, die de goenas van de natuur oversteeg en die werd gezocht door alle spirituele krachten en die dus door haar werd begeerd al was hij in niets geïnteresseerd.

24. Ze legde over zijn schouders een mooie krans van bloeiende lotussen, die weerklonk met het gezoem van dronken zwarte bijen. Ze stond bij hem stil en duidde met haar ogen aan, stralend met een schuchtere glimlach, dat zijn borst haar vaste verblijfplaats was.

25. Heer Hari, de vader van de drie werelden, bood zijn boezem aan als permanente verblijfplaats van Shrie (de gemalin van Hari), moeder van de drie werelden, belichaming van voorspoed en geluk, bron van welzijn en rijkdom. Toen ze zo gevestigd was, bevorderde ze de welvaart van al haar schepselen, de drie werelden en hun heersers, door haar meedogende en minzame blikken.

26. Er weerklonk een luid koor van muziek en welluidende tonen van het gezang en de dans van de Gandharvas en hun vrouwen en van muziekinstrumenten als schelphoorns, trompetten en trommen.

27. Al de stamvaders van de werelden met Brahmaa, Roedra en Angiras aan het hoofd strooiden bloemen op hem en begonnen de glories van de aldoordringende Heer te bezingen met gewijde hymnen die zijn uitstekendheden en groot belang beschreven.

28. Toen Shrie haar blik op hen liet vallen werden de goden, de stamvaders van de werelden, samen met hun schepping gezegend met een deugdzame natuur en andere uitstekendheden en bereikten ze de allerhoogste zaligheid.

29. Toen de Daityas en de Daanavas (demonen) werden genegeerd door Lakshmie werden ze mistroostig, wellustig, sloom en schaamteloos, O koning.

30. Daarop verscheen de voorzittende godheid van de wijn, Vaaroenie genaamd, in de vorm van een meisje met lotusogen. De demonen hielden haar vast met de toestemming van Heer Hari.

31. Terwijl de oceaan werd gekarnd door de zonen van de wijze Kaashyapa (goden en demonen) om de nectar te winnen, verscheen een heel wonderlijk wezen.

32. Zijn armen waren sterk en gespierd; in zijn nek had hij rimpels, zoals op een schelphoorn; zijn ogen waren roodachtig; zijn kleur was blauw; hij was jong; hij droeg een bloemenkrans en was getooid met allerlei sieraden.

33. Hij droeg een geel gewaad, hij was breed van borst en droeg oorringen van schitterend gepolijste juwelen; zijn haar was zacht, dik en krullend over de hele lengte; dat wezen liep met de soepelheid van een leeuw.

34. In zijn met armbanden getooide armen hield hij een kruik vol nectar; hij was waarlijk een rechtstreekse manifestatie van een klein deel van een straal van de meest glorierijke Heer Vishnoe.

35, 37. Hij was de welbekende Dhanvantari, die de wetenschap van het leven (Aayoerveda, geneeskunde) openbaarde, die van offergaven in rituelen een speciaal deel ontvangt. Toen ze hem en de van nectar overstromende kruik zagen, rukten de demonen, die alles (wat uit de gekarnde oceaan kwam) voor zichzelf wilden, de kruik uit zijn handen. De goden waren er het hart van in dat de demonen zich de kruik met geweld toeeigenden en zochten een toevlucht bij Heer Hari. Toen hij hun triestige toestand zag, troostte de Heer hen, want hij geeft aan zijn dienaren wat ze begeren: "Wees niet terneergeslagen. Door zowel onenigheid onder de demonen te stichten als door de vorm van Mohinie aan te nemen met behulp van mijn misleidende Yogakracht, zal ik het door u begeerde doel verwerkelijken."

38. Met een hart dat brandde met de begeerte de nectar te grijpen, ontstond er een twist onder hen. Schreeuwend zeiden ze: "Ik eerst", "Ik kom eerst aan bod", "Niet gij", "Niet gij."

39. "Ook de goden die inspanningen leverden, verdienen hun deel van de nectar, zoals in een satrayaaga alle deelnemers aan het offer gelijkelijk delen in de verdienste. Dit is de eeuwige wet."

40. O koning, op die manier protesteerden onophoudelijk de zwakkere demonen die jaloers waren op degenen die de kruik hadden gegrepen.

41. Ondertussen nam de allerhoogste heerser Vishnoe, die alle geschikte middelen kende, de uiterst wonderlijke vorm aan van een jonge schoonheid waarvoor geen woorden zijn.

42. Ze was een streling voor het oog. Ze was blauw als een lotus, volmaakt in ieder opzicht, met welgevormde, met oorbellen gesierde oren, met mooie wangen en een aantrekkelijke neus.

43. Haar middel was slank door de zware borsten, die het kenmerk waren van haar bloeiende jeugd. Haar ogen leken verschrikt door de zoemende zwarte bijen die werden aangetrokken door de welriekendheid van haar mond.

44. Ze droeg op haar overvloedige haren een krans van bloeiende mallikaa (soort seringen). Haar nek was opgesmukt met een halsketting en haar mooie armen waren bedekt met armbanden.

45. Ze werd nog aantrekkelijker door de gordel aan haar ronde heupen, die waren bedekt met een smetteloos gewaad.

46. Met haar schuchtere glimlach, dansende wenkbrauwen en verliefde blikken wekte ze de passie op van de Daitya generaals.

Hoofdstuk IX

Verdeling van de nectar door Mohinie

Shrie Shoeka zei:

1. De demonen die de geest van wederzijdse vriendschap verzaakten, slingerden elkaar verwijten naar het hoofd. Zoals dieven rukten ze de kruik met nectar uit elkaars handen toen ze de vrouw zagen naderen.

2. "O welk een charmante dame. Welk een grote schoonheid. Hoe jong en gracieus." Met passie in hun hart liepen ze op haar toe en begonnen haar vragen te stellen.

3. "Wie zijt gij, O lieflijke dame met ogen als bloembladen van de lotus? Vanwaar komt ge? Wat zoekt ge? Wiens dochter zijt ge? Gij haalt als het ware onze geest overhoop, O dame met de welgevormde dijen.

4. Het is niet dat we niet weten dat ge niet komt van hemelwezens, Daityas, Siddhas, Gandharvas, Chaaranas of de hemelbewakers. Hoe dan van mensen?

5. O dame met de mooie wenkbrauwen, ge moet beslist zijn afgevaardigd door de genadige Heer van het heelal om vreugde te schenken aan de zinnen en de geest van alle belichaamde wezens. Of zijt ge gekomen uit vrije wil?

6. O trotse dame met het mooie middel, het past u dan ook dat ge vriendschap en geluk onder ons brengt (aangezien ge zijt afgevaardigd door de Heer), al werden familieleden vijanden door op een jaloerse wijze hetzelfde te begeren.

7. Als zonen van de wijze Kaashyapa zijn wij allen broeders en hebben wij onze moed getoond. Verdeel dan ook de prijs gelijkmatig, zodat er geen grond voor twist overblijft."

8. Toen ze met dat verzoek van de Daityas werd benaderd, lachte Heer Hari, die de vorm van een vrouw had aangenomen door zijn misleidende kracht (Maayaa) en antwoordde hen als volgt terwijl hij hen aankeek.

De Heer zei:

9. Hoe komt het dat gij, zonen van de wijze Kaashyapa, u inlaat met een wulpse vrouw als ik. Een wijs man stelt zijn vertrouwen niet in dergelijke vrouwen.

10. O vijanden van de goden, wijze mensen zeggen dat de vriendschap van wolven en lichtzinnige vrouwen die altijd op steeds nieuwe slachtoffers loeren onbetrouwbaar is.

Shrie Shoeka zei:

11. Haar speelse en verleidelijke opmerkingen stelden de demonen gerust. Het is onbegrijpelijk maar toch veelbetekenend dat ze lachten en haar de pot met nectar gaven.

12. Met de pot in zijn handen zei Hari op een manier die werd verhelderd door een stralende glimlach: "Indien ge bereid zijt te aanvaarden wat ik ook doe, of het nu juist is of verkeerd, en hoe ook, dat zal ik de nectar onder u verdelen."

13. De leiders van de demonen vatten de diepte en de betekenis van haar woorden niet en gingen akkoord met haar voorwaarde, zeggend: "Het zij zo."

14. Ze hielden een vasten (zoals voorgeschreven door Mohinie) en namen een bad. Na offers te hebben gebracht in het vuur en voedsel te hebben gegeven aan koeien, brahmanen en andere wezens lieten ze zegeningverzen reciteren door brahmanen.

15. Gehuld in nieuwe kleren naar gelang van hun eigen smaak en overvloedig hun persoon opsmukkend met sieraden gingen ze allen zitten op matten van koeshagras waarvan de uiteinden naar het oosten wezen.

16, 17. Toen de goden en de demonen met hun gezicht naar het oosten zaten in die naar wierook geurende zaal, die was versierd met bloemenkransen en verlicht met lampen, trad ze binnen, de nectar in haar handen, met mooie, ronde, welgevormde dijen, haar tred vertraagd door de omvangrijkheid van haar heupen, die waren bedekt met een schitterend zijden gewaad, met verleidelijke ogen, met borsten dik als kruiken en rinkelende gouden enkelbanden, O koning.

18. Naar haar lonkend, de waarlijk Hoogste Godheid, de gelijke van de godin Shrie (Lakshmie), met innemende gelaatstrekken, mooie met gouden oorringen getooide oren, welgeschapen neus en aantrekkelijke wangen, raakten de goden en de demonen volledig betoverd door haar blikken en onweerstaanbare glimlachjes terwijl haar bustehouder naar beneden gleed.

19. Het als oneerlijk beschouwend om nectar te geven aan de demonen, die zoals slangen verdorven zijn van aard, gaf Heer Vishnoe hen niets.

20. De Heer van de wereld maakte twee rijen en deed hen gaan zitten in hun respectieve rij.

21. Met de pot met nectar in haar handen en de demonen betoverend met charmante bewegingen van haar wenkbrauwen, schuchtere glimlachen, spel met haar gewaad en sieraden en zoete vleiende woorden, liet zij de goden, die op een afstand zaten, drinken van de nectar die ouderdom en dood voorkomt.

22. O koning, de demonen hielden zich aan hun gelofte. Uit begeerlijke lust naar haar en het beneden hun waardigheid achtend om met een dame te twisten, hielden ze hun mond.

23. Ze koesterden een tomeloze gehechtheid en een wellustig verlangen naar haar en waren te opgewonden om er iets aan te doen. In de waan gelaten door de grote eerbied die zij hen betoonde, zeiden ze niets onaardigs.

24. Raahoe (verpersoonlijking van de zons- en maansverduistering) vermomde zich als een god en sloop de rij van de goden binnen. Hij dronk de nectar, maar werd ontmaskerd door de zon en de maan (die hem vreesden).

25. Toen hij begon te drinken, hakte Hari hem het hoofd af met zijn vlijmscherpe discus. De onthoofde romp, die niet in contact was gekomen met de nectar, viel levenloos neer.

26. Zijn hoofd werd onsterfelijk waarop de Ongeboren Heer hem het planeetschap schonk. Maar hij behield zijn oude vijandschap en valt dan ook de zon en de maan aan met nieuwe maan en volle maan.

27. Toen de goden bijna al de nectar hadden opgedronken, nam de glorierijke Heer Hari, de schepper en de beschermer van de wereld zijn eigen vorm weer aan, terwijl de demonen verbluft toekeken.

28. Al waren tijd, plaats, gebruikte middelen, activiteit en het doel van de menigte goden en demonen gelijk, toch was de vrucht die ze oogsten verschillend. De goden verwierven gemakkelijk de vrucht, namelijk de nectar, dank zij het feit dat ze een toevlucht zochten in het stof van de lotusvoeten van de Heer, wat de demonen niet deden.

29. Wat mensen ook doen met hun leven, rijkdom, geest en woorden voor zichzelf, nageslacht enz. wordt vruchteloos als gevolg van het feit dat ze de idee van verschil en onderscheid koesteren. Wat er ook wordt gedaan door dezelfde middelen te gebruiken en die op te dragen aan de Heer zonder de idee van verschil te koesteren, wordt bekroond met succes, zoals het begieten van de wortels van een boom (ten goede komt aan zijn takken, bladeren enz.).

ONDERDEEL 13 / 22

Uit de Bhaagavata Poeraana Boek 10, XXIV

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Giridhara

Uit licht van Sivanada : februari 2009 Vol. 504

Opgedragen aan Sadgoeroedev Swami Sivananda en aan al degenen die van kiertan houden

Een naam van de Ultieme Werkelijkheid of God, die in de kiertan (het meditatieve zingen) nogal eens voorkomt is *Giridhara*. *Giri* betekent: berg. *Dhara* betekent: die ondersteunt. Dit is een naam van Krishna, een naam met een diepe betekenis. Hij is Giridhara Gopaal, de herder die de berg ophief.

Toen de Nieuw-Zeelander Edmund Hillary en de sherpa Tenzing Norgay in 1953 de Mount Everest beklommen, liet Goeroedev Swami Sivananda in de aashramdrukkerij een poster drukken met zijn foto en met de tekst: "*Swami Sivananda is de grootste bergbeklimmer, want hij beklom het Zelf*." Vele

bergbeklimmers lieten het leven in hun poging om de Mount Everest te beklimmen. En iemand die erin slaagt, kan daarboven zelfs geen kop koffie bestellen. Maar wie het Zelf beklimt, vindt de Ever Rest, de altijddurende rust en vrede.

In 1957 schreef Goeroedev in een gedicht:

Attlee is slechts de koning van Engeland,
Truman is slechts de koning van Amerika,
Stalin is slechts de koning van Rusland,
Nehroe is slechts de koning van India,
maar Sivananda is de koning van de hele wereld,
want zijn rijk kent geen grenzen.

Ik vertaalde hoofdstukken vierentwintig en vijfentwintig van Boek X van de Bhaagavata Poeraana, die de naam Giridhara verklaren. Het verhaal wordt verteld door de wijze Shoeka, zoon van Vyaasa, de samensteller van de Vedas en schrijver van het Mahaabhaarata en de Poeraanas of hindoe mythologie, op de oever van de Ganges aan koning Pariekshit, die maar enkele dagen meer te leven heeft (Pariekshit was een kleinzoon van Arjoena; hij werd geboren na de Mahaabhaarata oorlog in 3138 vóór Christus).

Indra verzinnebeeldt de geest. De berg verzinnebeeldt het Zelf (aatman). Het Yogapad is het verbreken van de tirannie van de geest (Patanjali: *Yogashchittavrittinirodhah,*YS I 2).

Wat in de vertaling van de verhalen tussen haakjes staat, is commentaar of aanvullende tekst, die de betekenis moet verduidelijken.

Na de Oepanishads en de Bhagavad Gietaa is de Bhaagavata Poeraana de meest gezaghebbende onder de hindoe Schriften. Poeraana is iets dat oud is, maar dat terzelfder tijd toch ook altijd jong is. De Werkelijkheid waarover de Poeraana vertelt is ouder dan wat ook, want ze is beginloos. En ze is ook altijd even jong, want ze is eindeloos, onveranderlijk en onvergankelijk. Bhaagavata betekent dat het boek gaat over Bhagavat, de bezitter van alle heerlijkheden. Door middel van verhalen over avataaras (persoonlijke verschijningsvormen van God), wijzen, toegewijden, Yogis, helden en koningen brengen ze de waarheden van de Vedas aan de gewone mens.

Ramakrishna zei dat de Bhaagavatam gebakken was in de boter van de kennis (gnyaana of kennis van de Kenner) en gedoopt in de honing van de liefde (bhakti). Van het hoofd naar het hart is amper vijfentwintig centimeter. De spirituele literatuur is een probaat middel om die afstand te overbruggen.

Narayana

BOEK X VAN DE BHAAGAVATA POERAANA

HOOFDSTUK VIERENTWINTIG

Het verhinderen van het offer van Indra

Shrie Shoeka zei:

1. Toen hij op diezelfde plaats verbleef (Vrindaavana, Vraja) in het gezelschap van Balaraama (halfbroer van Krishna) deed zelfs de glorierijke Shrie Krishna alsof hij niet zag dat de koeienherders bezig waren met de voorbereiding van de Indrayaaga (verering van de god Indra).

2. Ondanks zijn grondige kennis ervan vroeg de alwetende, glorierijke Heer, die het Zelf is van alle wezens, met grote nederigheid aan de oudere gopas (herders) onder wie Nanda (stiefvader van Krishna) de belangrijkste was (het volgende).

3. "Mag ik weten, O vader, welke gelegenheid u zo opgewonden maakte? Wat is de vrucht of het doel ervan (van dit offer)? Wie is gerechtigd het uit te voeren? En met welke materialen moet het worden uitgevoerd?

4, 5. Ik ben nieuwsgierig ernaar, O vader. Zeg het me, want ik wil het graag weten. Er moet immers niets worden verborgen gehouden voor de rechtvaardigen of voor degenen die geen onderscheid maken tussen mensen (en dingen) als van henzelf of van anderen, die geen vrienden, vreemdelingen of vijanden kennen en die zelf niets te verbergen hebben. Ze zien hetzelfde Zelf in alle wezens. Maar in het geval van degenen die dit onderscheid wel maken, kunnen onbekenden worden vermeden als vijanden, maar een vriend of sympathisant kan men toch beschouwen als zijn eigen Zelf (niets moet dus voor hem geheim worden gehouden. Ik, die in dit geval ben, moet dus worden ingelicht over deze offerzaak).

6. Mensen stellen daden met of zonder begrip van het doel of de vrucht ervan. Onwetende mensen verwerven de vrucht van die handeling niet in dezelfde mate als iemand die wel weet.

7. Leg me dus duidelijk uit of uw handeling werd ondernomen na de Shaastras (Schriften) te hebben geraadpleegd of in overleg met vrienden of is het louter een traditioneel gebeuren op de manier van de wereld?"

Nanda verklaarde:

8. De grote god Indra is de voorzittende godheid van de regenval en wolken zijn zijn liefdevolle manifestaties. Ze brengen water dat voor alle wezens de bron van verrukking is.

9. O kind, wij en anderen zoals wij vereren Indra, de heerser over wolken en meester van de wereld, door offers te brengen met materialen die worden geproduceerd door zijn zaadlozing, namelijk het regenwater.

10. Het is met de resten van het offer dat mensen zich voeden om de drie doelstellingen van het leven (dharma of rechtvaardigheid, artha of welstand en kaama of het genieten) te kunnen verwerven. De regengod is de echte gever van vruchten aan mensen die zich inzetten in landbouw, industrie enz.

11. Hij die uit passie, hebzucht, vrees of haat de traditionele religieuze riten opgeeft, bereikt zijn ware goed niet.

Shrie Shoeka zei:

12. Nadat hij had geluisterd naar de uitleg van Nanda en van andere inwoners van Vraja sprak Keshava (Krishna) zijn vader toe met de bedoeling de toorn van Indra op te wekken.

De glorierijke Heer zei:

13. Een wezen ontstaat door zijn eigen voorbije daden (karma) en sterft door de kracht van zijn eigen karmas. Het is slechts door toedoen van hun voorbije handelingen dat wezens werelds plezier, pijn, vrees of zegeningen ervaren.

14. Indien er een autoriteit bestond zoals de hoogste Heerser om anderen van de vruchten van hun handelingen te ontheffen en als hij om vruchten toe te kennen een beroep zou moeten doen op de steller van de handelingen, dan zou hij geen controle hebben over degene die zich onthoudt van alle handelingen.

15. Welke macht kan Indra uitoefenen over wezens die het verloop van hun handelingen volgen? Hij is niet in staat het voorbestemde verloop van de handelingen van mensen volgens hun eigen individuele aard te veranderen (slechts de Almachtige en niet Indra kan dit).

16. Mensen zijn de slaaf van hun aard en volgen hun eigen individuele inslag en neigingen. De hele wereld van goden, demonen en mensen is dus verankerd in hun eigen natuur en ze volgen die.

17. Het is door de kracht van zijn voorbije handelingen (karma) dat een wezen lichamelijke vormen van een lage of hoge orde verwerft of aflegt. Het is (niets anders dan het karma dat de rol speelt van) een vijand, een vriend, een onverschillig iemand, een leraar of de Hoogste Heerser.

18. Zich baserend op zijn eigen aard moet men zijn plicht doen en het (het eigen voorgeschreven karma) zodoende aanbidden (respecteren). Die daad waardoor men een gelukkig leven kan leiden is waarlijk zijn godheid.

19. Iemand die in een god gelooft en andere (goden) diensten bewijst, bereikt geluk noch welzijn, zoals een overspelige vrouw (geen voorspoed en geluk vindt).

20. Een brahmaan moet in zijn levensonderhoud voorzien door de studie en het onderricht van de Vedas; de kshatriya door de bescherming van de aarde; iemand uit de vaishya gemeenschap door middel van vartaa (zie volgend vers) en een shoedra door de tweemaal geborenen te dienen (kasten hierboven vermeld).

21. Vartaa is viervoudig, namelijk landbouw, handel, veeteelt, geldverkeer. Wat ons betreft waren koeien (veeteelt) altijd al ons middel van bestaan.

22. De goenas sattva, rajas en tamas (de eigenschappen van de natuur, evenwicht, rusteloosheid en inertie) zijn de oorzaken van de schepping, instandhouding en vernietiging van het heelal. Het is door rajas dat het heelal met zijn verscheidenheid aan dingen wordt geschapen door de wederzijdse vereniging van man en vrouw.

23. Het is onder impuls van rajas dat de wolken alom regen geven. Door middel van dit water bereiken mensen hun doel (zoals het winnen van voedsel enz.). Wat heeft de grote Indra hiermee te maken?

24. Vader, wij hebben geen steden, geen landen of grondgebied, geen dorpen of huizen om in te wonen. We zijn voor eeuwig woudbewoners, die leven in jungles en op bergen.

25. Stel dan ook een offer in voor het gunstig stemmen van koeien, brahmanen en de berg Govardhana. En voer dit offer uit met de materialen die werden verzameld voor de eredienst van Indra.

26. Bereid verscheidene zoete gerechten van in melk gekookte rijst, gekookte peulvruchten en verscheidene soorten pudding en koeken en verzamel de melk van alle koeien.

27. Laat de offervuren voeden met offerandes door brahmanen die onderlegd zijn in de Vedas en laat hen verscheidene voedselbereidingen bezorgen samen met koeien als honorarium.

28. Voedsel moet ook aan alle anderen worden gegeven, ook aan de chaandaala, de lage kasten en de honden zoals juist wordt geacht. Koeien moeten worden voorzien van gras en de hierboven genoemde voedingswaren moeten worden geofferd aan de berg Govardhana.

29. Doe uw sieraden aan na uw maal te hebben genuttigd, smeer u in met sandelpasta enz. en draag uw beste kleren, ga, met uw rechterzijde naar hen gericht, rond de koeien, de brahmanen, de offervuren en de berg Govardhana.

30. Dit is mijn mening en religieus geloof, O vader. Het mag worden ingesteld als gij het goedkeurt. Dit type van eredienst en offer zal koeien, brahmanen, de berg (Govardhana) en ook mij welgevallig zijn.

Shrie Shoeka zei:

31. Toen ze deze uiteenzetting van de glorierijke Heer, die zoals de god van de Tijd de trots van Indra wilde verpulveren, hadden aangehoord, werd ze door de gopas, met Nanda aan het hoofd, beaamd met de woorden: "Heel juist. Heel mooi."

32, 33. Ze voerden alles uit zoals Krishna, de doder van de demon Madhoe, hen had onderricht. Na de zegening-hymnen, die Svastyayana worden genoemd, te hebben gereciteerd, vereerden ze met groot respect de berg (Govardhana) en de brahmanen met diezelfde materialen en offerden gras aan de koeien. Met hun rijkdom aan vee vóór hen uit, gingen ze rond de berg met die berg altijd aan hun rechterzijde.

34. Terwijl gracieus getooide gopa vrouwen de exploten van Krishna bezongen en brahmanen zegeningen uitspraken, reden de koeienherders, die eveneens uitstekende sieraden droegen, in hun ossenkarren rond de berg, hem eveneens aan hun rechterzijde houdend.

35. Om de gopas vertrouwen en geloof in te boezemen nam Krishna een volledig andere persoonlijkheid aan. Verkondigend dat hij de berg Govardhana was, kreeg hij een reusachtig lichaam en at de enorme hoeveelheid geofferd voedsel op.

36. Daarop groette Krishna de berg als zijn eigen andere vorm samen met de inwoners van Vraja en riep uit: "Hoe wonderbaar! Kijk! Deze berg manifesteerde zichzelf!

37. Deze berg kan elke vorm aannemen die hij wil. Hij doodt de woudbewoners die hem niet respecteren. Laten we voor hem buigen voor ons eigen welzijn en voor het welzijn van ons vee."

38. De gopas vereerden aldus de berg, de koeien en de brahmanen volgens de richtlijnen van Heer Vaasoedeva (Krishna) en keerden dan naar Vraja terug samen met Krishna.

HOOFDSTUK VIJFENTWINTIG

Het opheffen van de berg Govardhana

Shrie Shoeka zei:

1. Toen Indra zag dat zijn eredienst werd stopgezet, was hij razend op de koeienherders met Nanda aan het hoofd, die Krishna beschouwden als hun beschermer.

2. Vergramd riep Indra de massa wolken op, die Samvartaka wordt genoemd en die de vernietiging van het heelal teweeg kan brengen. In zijn hoogmoed denkend dat hij de opperste heerser van het heelal was, beval hij:

3. "O, kijk naar het ontzettende lef en de arrogantie van deze koeienherders, die het gevolg is van hun welstand en voorspoed. Het zijn tenslotte toch maar woudbewoners, die betrouwend op een sterfelijke Krishna een godheid hebben neergehaald.

4. Het pad van kennis verlatend, dat meditatie over het Zelf of Zelfverwerkelijking vereist, denken zij de oceaan van samsaara of werelds bestaan over te kunnen steken met de zogenaamde onbetrouwbare boten in de vorm van uit rituelen bestaande offers.

5. Een toevlucht zoekend in die praatzieke, dwaze, arrogante en onwetende sterfelijke Krishna, die zichzelf beschouwt als een groot geleerde, hebben ze het aangedurfd mij te beledigen.

6. Druk de arrogantie van hun overvloed de kop in. Ze zijn opgezwollen van trots op hun rijkdom en voorspoed en hebben hun geest gevuld met onbeschaamdheid onder invloed van Krishna. Dood al hun vee."

7. Om het kamp van Nanda te vernielen, zal ik u volgen op mijn olifant Airaavata, samen met de troep uiterst bedreven maroets (windgoden)."

Shrie Shoeka zei:

8. Aldus bevolen en vrijgelaten door Indra vielen de (Samvarta) wolken heftig Nanda's Gokoela aan met hevige regenbuien.

9. Met oplichtende bliksemschichten en luide donderslagen en voortgedreven door stormwinden zonden ze massa's hagelstenen.

10. Toen de wolken onophoudelijk watermassa's groot als kolommen lieten vallen, werd de aarde overstroomd door vloedgolven, die de oneffenheden van het aardeoppervlak aan het oog onttrokken.

11. Het vee dat rilde onder de onophoudelijke regenbuien en stormwinden en de herders en hun vrouwen die eveneens hadden te lijden van de intense koude, zochten een toevlucht bij Shrie Krishna.

12. Hun hoofd en hun kinderen bedekkend en erg lijdend onder het noodweer, zochten ze bevend de voeten van de Heer.

13. "O Krishna, O zeer glorierijke Krishna, geheel Gokoela heeft geen andere beschermer dan gij, O Heer! Gij die uw toegewijden een hart toedraagt, gij moet ons beschermen tegen de toorn van Indra."

14. De glorierijke Heer Hari begreep dat de vele hagelbuien, die geheel Gokoela murw hadden geslagen, het werk waren van de gekrenkte Indra.

15. "Aangezien het offer werd afgelast dat hem had moeten worden gebracht, wil Indra ons vernietigen met hevige onweders met hagelbuien en verschrikkelijke rukwinden buiten het seizoen.

16. Ik zal nu door mijn Yogakracht een afdoende tegenmaatregel nemen en de duisternis verdrijven van de door overvloed ingegeven arrogantie van de goden, die zich in hun dwaasheid inbeelden dat ze de meesters van de wereld zijn.

17. Het is niet wenselijk dat hemelwezens, die begiftigd zijn met de eigenschap van sattva (goedheid) of devotie voor mij in een bijzondere mate, opgeblazen zijn met de ijdele trots meesters van de wereld te zijn. De vernedering van deze misleide goden door mijn hand zal als genade in hen werken.

18. Met alle Yogakracht die mij ter beschikking staat zal ik dan ook bescherming bieden aan Gokoela dat in mij als hun Meester een toevlucht zocht en dat nu volledig van mij afhangt. Dit is mijn eeuwige gelofte."

19. Al was Krishna nog een kind toch ontwortelde hij, dit in zichzelf bedenkend, de berg Govardhana met een van zijn handen (zijn linkerhand) en hield hem op een speelse manier opgeheven als was hij een paddenstoel.

20. De glorierijke Heer sprak tot de koeienherders: "O moeder, O vader, O inwoners van Vraja, komt allen in de holte onder de berg met uw bezittingen en vee.

21. Ge hoeft niet bang te zijn dat de berg uit mijn hand zal glippen en u hoeft niet meer beducht te zijn voor de stormen en de regenbuien, want ge zijt nu volledig beschermd."

22. Met hun geest op die manier gerustgesteld door Krishna traden ze binnen in de holte samen met hun bezittingen, kudden vee, degenen die van hen afhingen (zoals priesters, bejaarden enz.), voedselgranen enz. volgens de ruimte die voldoende voorhanden was.

23. Aangestaard door de bewoners van Vraja, die hun honger en dorst vergaten en hun persoonlijk comfort erdoor verwaarloosden, hield Krishna de berg opgeheven gedurende zeven dagen zonder van houding te veranderen.

24. Toen hij de Yogakracht van Krishna zag, was Indra uiterst ontzet. Beroofd van zijn trots en met zijn plan verijdeld, hield hij zijn Samvartaka wolken in bedwang.

25. Toen ze bij zonsopgang zagen dat de hemel vrij van wolken was, dat de verschrikkelijke rukwinden waren gaan liggen en dat de hagelbuien hadden opgehouden, sprak Krishna, de drager van Govardhana, tot de koeienherders:

26. "O herders, nu de stormwind en de buien gestopt zijn en het water van de overgestroomde rivieren bijna teruggetrokken is, kunt ge alle bezorgdheid afleggen en naar buitenkomen met uw vrouwen, kinderen en eigendommen."

27. Met hun rijkdom (kudden vee) en wagenladingen vol bezittingen kwamen de herders langzaam naar buiten, met hun vrouwen, kinderen en bejaarden.

28. De glorierijke Heer plaatste dan op speelse wijze de berg terug in zijn oorspronkelijke positie terwijl allen verbaasd toekeken.

29. Overstromend van een overweldigende affectie zegenden de inwoners van Vraja hem, roken aan zijn kruin en stelden andere dergelijke daden, die een uitdrukking van liefde zijn, volgens hun rang en relatie. De herderinnen, overweldigd door affectie en vreugde, vereerden hem met kwark en ongebroken rijst en gaven uitbundig uitdrukking aan hun meest uitgelezen zegeningen.

30. Yashodaa, Rohinie, Nanda en Balaraama, de machtigste onder de machtigen, waren overweldigd door affectie en ongeduld en Krishna omhelzend overlaadden zij hem met zegeningen.

31. In de hemelen bezongen groepen hemelbewoners, Saadhyas, Siddhas, Gandharvas en Chaanaras, zijn glorie en bestrooiden hem uit vreugde met bloemen, O koning.

32. Op bevel van de hemelbewoners weerklonken in de lucht schelphoorns en keteltrommen en de leiders van de Gandharvas (hemelse artiesten), met Toemboera aan het hoofd, namen deel aan het zingen.

33. O koning, omgeven door zijn toegenegen herdersvrienden en vergezeld van Balaraama begaf Krishna zich op weg naar Gokoela. En jonge herderinnen, met een verblijd hart, keerden terug naar huis, heel de tijd zingend over de wonderbare exploten van Krishna, die hun hart had veroverd.

ONDERDEEL 14 / 22

De Bhaagavata Poeraana XI - 1

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Boek 11 - Hoofdstuk I

Hoofdstuk I

Shoeka zei:
39. O nakomeling van de Koeroes (koning Pariekshit), op bevel van de Heer (Shrie Krishna) maakten de Yaadavas (afstammelingen van koning Yadoe) hun strijdwagens klaar om zich naar het bedevaartsoord (Prabhaasa, een heilige plaats op de westkust van India) te begeven.

40-41. O koning, toen hij de vreselijke voortekens zag en de woorden van de Heer hoorde, raakte Oeddhava de voeten van de Heer van de heersers over de aarde aan, die hij altijd was toegewijd. Op een afgelegen plaats en met de handpalmen tegen elkaar richtte hij het woord tot Hem.

Oeddhava zei:
42. O Heer van de heersers onder de goden, O Heer van Yoga, O Gij van wie het voorspoedig is om over te spreken en te horen spreken, Ge zult deze wereld verlaten na dit geslacht te hebben vernietigd, aangezien Gij de vloek die erop rust niet verijdelde, al hebt Ge daartoe de kracht.

43. O Keshava, nog geen halve seconde kan ik het verdragen van uw lotusvoeten gescheiden te zijn. Neem me dan ook mee naar uw verblijfplaats, O Heer.

44. O Krishna, genietend van de verhalen over het spel dat Ge speelt en dat leidt tot het hoogste goed van de mensheid en dat als nectar is voor het oor, geeft men alle begeerten op.

45. En hoe kunnen wij, uw toegewijden, uw gezelschap opgeven in liggen, zitten, wandelen, staan, baden, spelen, eten enzovoort, want Ge zijt ons zeer dierbaar, neen, Ge zijt ons eigen Zelf?

46. Wij, uw dienaren, zullen beslist uw *Maayaa* (illusie) overwinnen, bedekt als we zijn met bloemenkransen, parfums en sieraden die door U werden gebruikt en aangezien wij de resten van uw voedsel eten.

47. Wijzen die leven van lucht, asceten die in celibaat leven, die hun zinnen tot bedaring hebben gebracht, die de wereld hebben verzaakt en die zuiver zijn, bereiken uw status, die *Brahman* (het Absolute) wordt genoemd.

48. Maar wij, O grote Yogi, die door de wereld dwalen door de zijwegen van werk, zullen zijn zo moeilijk te doorwaden duisternis overstijgen door over U te spreken met uw toegewijden,

49. door uw daden en woorden, uw bewegingen, glimlach, blik en uw scherts in het nabootsen van mensen te onthouden en te vertellen.

Shoeka zei:
50. Aldus gesmeekt, O koning, sprak Bhagavaan Shrie Krishna tot zijn beminde dienaar, Oeddhava, die heel en al aandacht was.

ONDERDEEL 15 / 22

De Bhaagavata Poeraana XI - 2

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Boek 11 - Hoofdstuk II

Hoofdstuk II

De Heer zei:
1. Wat ge me zegt, O gezegende, is inderdaad wat Ik wens te doen. Brahmaa, Shiva, de Heren van de schepping, willen dat Ik terugkeer naar de hemel.

2. Ik heb waarlijk helemaal de taak van de goden volbracht waarvoor Ik op verzoek van Brahmaa mezelf belichaamde samen met mijn manifestatie (Balaraama, zijn jongere broer).

3. Deze lijn, die helemaal is opgebrand door de vervloeking zal ten onder gaan door innerlijke twisten en de zee zal deze stad verzwelgen op de zevende dag.

4. O edele ziel, zodra Ik deze wereld heb verlaten, zal hij worden beroofd van zijn welzijn; hij zal spoedig worden overweldigd door Kali, de geest van de Duistere Tijd.

5. Ook gij moet hier niet blijven nadat Ik deze wereld heb verlaten, want, O goede ziel, de mensen zullen in de IJzeren Tijd verknocht zijn aan het kwade.

6. Geef uw liefde voor uw bloedverwanten op en verzaak alles, trek door de wereld met een gelijkmatige visie en met uw geest helemaal op Mij gericht.

7. Alles wat wordt gekend met de geest, de spraak, de ogen, de oren en de rest, weet dat het allemaal hersenschimmen zijn, een schimmenspel gedoemd om te verdwijnen.

8. Met een onbeheerste geest vervalt men in de vergissing dat er een veelvuldigheid van voorwerpen is en deze vergissing leidt tot verdienste en onverdienste. De verschillen van actie en inactie en verkeerde actie betreffen alleen de mens die ideeën van verdienste en onverdienste koestert.

9. Beheers daarom uw zinnen en uw geest, zie dit heelal als uitgespreid in het Zelf en zie het Zelf als verblijvend in Mij, de Hoogste Heer.

10. Met kennis (*gnyaana*) en verwerkelijking (*vignyaana*), met uw geest voldaan door de verwerkelijking van het Zelf en als het Zelf van alle belichaamde wezens zult ge niet worden gehinderd door hindernissen.

11. Buiten het bereik van zowel verdienste als onverdienste zult ge, zoals een kind, verboden actie mijden, maar niet uit een besef van kwaad, en zult ge de aanbevolen actie doen, maar niet vanuit de idee dat ze verdienste brengt.

12. Vriend van alle wezens, in de vaste overtuiging als gevolg van kennis en verwerkelijking en het heelal ziende als bestaande uit Mij alleen, komt ge niet tot smart.

Shoeka zei:
13. O koning, aldus bevolen door de Heer boog de grote toegewijde Oeddhava, met de begeerte de waarheid te kennen, voor Shrie Krishna en zei:

Oeddhava zei:
14. O Heer van Yoga, die op het doel van Yoga is geconcentreerd, belichaming van Yoga, oorsprong van Yoga, voor mijn verlossing hebt Ge me het pad van verzaking aanbevolen, dat *sannyaasa* wordt genoemd.

15. O Oneindige, ik beschouw deze verzaking van begeerten als moeilijk voor wereldse mensen en nog moeilijker voor degenen die U niet zijn toegewijd, die het Zelf van allen zijt.

16. Ik ben maar een dwaas die op een gepassioneerde manier gehecht is aan dit lichaam en zijn toebehoren, die slechts scheppingen zijn van *Maayaa* (de illusie) en die ik beschouw als “ik en mijn “. Wees zo genadig, Heer, uw dienaar te onderrichten, zodat ik getrouw kan uitvoeren wat Ge me leerde.

17. O Heer, zelfs onder de goden vind ik geen andere leraar van het Zelf dan Gij, die zelflichtend zijt, de Waarheid, het Zelf; Brahmaa en alle andere belichaamde wezens worden door uw *Maayaa* misleid en beschouwen de wereld van voorwerpen als een werkelijkheid.

18. Zondig en moedeloos als ik ben, zoek ik een toevlucht in U die smetteloos, oneindig, eeuwig, alwetend en de Heer van het heelal zijt, die verblijft in de onveranderlijke Vaikoentha, die het allerhoogste wezen Naaraayana en de vriend van de mens zijt.

De Heer zei:
19. Zeer vaak verlossen mensen op deze wereld die de waarheid betreffende het heelal ontdekten zichzelf van slechte neigingen door hun eigen inspanningen.

20. Het Zelf alleen is de leraar van alle wezens, en vooral van de mens, want Het leidt tot welzijn door rechtstreekse waarneming en afleiding.

21. Zij die een evenwichtige geest hebben en die bedreven zijn in wijsheid en Yoga zien Mij in het lichaam als volledig gemanifesteerd en begiftigd met alle krachten.

22. Er zijn vele steden (lichamen) zoals die met één, twee, drie, vier of vele poten, alsook zonder poten. Onder deze is het menselijk lichaam mijn uitverkoren stad.

23. Hierin zoeken mensen die hun zinnen beheersen rechtstreeks Mij, de ondoorgrondelijke Heer, door kenmerken zoals het intellect enz., die worden waargenomen, en door middel van afleiding uit deze kenmerken (het intellect bijvoorbeeld is niet-intelligent; er moet dus Bewustzijn achter staan als bezielende factor).

24. In verband hiermee vertellen ze ook een oud verhaal dat een dialoog bevat tussen koning Yadoe van ongeëvenaarde moed en een *avadhoeta* (die alles heeft verzaakt).

25. Toen hij een geleerde en jonge wijze *avadhoeta* zag, die onbevreesd rondtrok, vroeg Yadoe, die beslagen was in religie:

Yadoe zei:
26. O wijze, vrij van actie als ge zijt, hoe hebt ge dat uitstekend onderscheidingsvermogen verworven dat u toelaat door de wereld te trekken als een kind al zijt gij een wijze?

27. Meestal spannen mensen zich in voor deugd, rijkdom, begeerte en Zelfonderzoek en ook dát met het doel een lang leven, faam en voorspoed te verwerven.

28. Maar gij werkt noch spant u in het minste in als waart ge een idioot, een dwaas of een geest, ondanks het feit dat ge bekwaam, geleerd, kundig, welgeschapen en welsprekend zijt.

29. Mensen worden geroosterd in de bosbrand van hebzucht en lust, maar dat vuur verbrandt u niet, ge zijt vrij van zijn invloed als een olifant in het midden van de Ganges.

30. O wijze, zeg ons die er u om vragen hoe ge zaligheid vindt in uw eigen Zelf, onaangedaan door zintuiglijke voorwerpen en een leven in eenzaamheid leidend.

De Heer zei:
31. Aldus aangesproken en vereerd door de intelligente Yadoe, die de wijzen zeer was toegewijd, richtte de edele wijze zich tot de koning, die in eerbied diep neergebogen stond.

De wijze zei:
32. Ik heb vele *goeroes*, O koning, tot wie ik door het intellect een toevlucht nam en van wie ik wijsheid ontving de hele wereld rondtrekkend. Luistert wie ze zijn.

33. De aarde, de lucht, de hemel, water, vuur, de maan, de zon, de duif, de python, de zee, de mot, de bij, de olifant,

34. de imker, het hert, de vis, de courtisane Pingalaa, de visarend, het kind, het meisje, de pijlenmaker, de slang, de spin en de *bhramarakita*, een bepaald insect.

35. Dit, O koning, zijn de vierentwintig *goeroes* in wie ik een toevlucht zocht. Van hun karakteristieke eigenschappen heb ik al mijn lessen geleerd.

36. O kleinzoon van Nahoesha, ik zal u vertellen welke les ik van wie leerde en hoe. Luistert.

37. De man van standvastig intellect dwaalt niet af van zijn pad, al wordt hij belaagd door schepselen, zich bewust van het feit dat ze handelen onder invloed van het lot. Dit is de les die ik leerde van de aarde.

38. De goede mens leert van de berg dat men altijd al zijn daden moet richten op het welzijn van anderen en dat zijn leven zelf volstrekt ter wille van anderen moet zijn. En als een discipel van bomen leert hij ten dienste van anderen te staan.

39. De wijze is voldaan met het voldoen van de levensfuncties alleen en niet met dingen die de zinnen behagen, opdat de kennis niet worde vernietigd en de geest en de spraak niet worden verspild.

40. De Yogi beweegt zich te midden van de voorwerpen met velerlei eigenschappen, maar hij is er niet aan gehecht. Hij houdt zijn geest volstrekt vrij van hun deugden en tekortkomingen, zoals de wind.

41. Al gaat hij stoffelijke lichamen binnen op aarde en gaat hij met hun kenmerken om, toch wordt de Yogi, met de blik op het Zelf, niet geraakt door die kenmerken, zoals de wind door geuren.

42. Al leeft hij in het lichaam, toch is de wijze zich bewust, door gelijkheid met het Zelf, van de eenheid, het niet gehecht zijn en de met de hemel vergelijkbare alomtegenwoordigheid van het Zelf, dat als een draad door alle bewegende en niet-bewegende dingen loopt.

43. Zoals de hemel niet wordt geraakt door dingen die het gevolg zijn van vuur, water en aarde (de elementen), niet door wolken voortgedreven door de wind, zo zou ook een mens niet mogen worden geraakt door scheppingen van de tijd.

44. Zuiver, leven wekkend van aard, zoet en voor mensen een bron van heiligheid, zuivert de wijze, zoals water, allen die hem zien, aanraken en loven.

45. Helder, schitterend met hitte (*tapas*), krachtig, met geen andere ontvanger van voedsel dan de buik en alles etend, wordt de zelfbeheerste mens daardoor, zoals vuur, niet bezoedeld.

46. Soms vermomd, soms openlijk, benaderd door degenen die welzijn wensen, eet hij overal van schenkers en verbrandt hun verleden en hun toekomst.

47. De alomtegenwoordige Heer, die dit subtiele en grofstoffelijke heelal doordringt, dat werd geschapen door zijn eigen illusie (*Maayaa*), handelt in verschillende vormen, zoals vuur in iets dat brandt.

48. De toestanden van geboorte tot dood behoren tot het lichaam, niet tot het Zelf, zoals de standen van de maan worden veroorzaakt door de ondoorgrondelijke loop van de tijd.

49. Geboorte en dood beïnvloeden het lichaam door de grote snelheid van de tijd, maar worden nooit in het Zelf gezien, zoals in het geval van het vuur (de vlammen veranderen, maar niet het vuur zelf).

50. De Yogi aanvaardt zintuiglijke voorwerpen door de zintuigen en geeft ze op zijn tijd weer, zonder eraan gehecht te zijn, zoals de zon het water (dat ze opzoog) door haar stralen.

51. Zoals men in de zon geen veranderingen ziet, zo is ook het Zelf gevestigd in zichzelf, maar als het zich manifesteert in iets, wordt het door kortzichtige mensen daarmee vereenzelvigd.

52. Men mag niet teveel affectie of gehechtheid koesteren voor iemand. Doet men dat toch dan oogst men lijden zoals de arme duif.

53. Een duif bouwde zijn nest in een bepaalde boom in een woud en leefde daar enkele jaren met zijn gemalin.

54. De duiven vormden een hecht gezin, hun hart verbonden door een band van liefde, elkaar liefdevol aankijkend, de ene begaan met de ander.

55. In dat woud gingen ze door activiteiten als liggen, zitten, vliegen, rusten, spreken, spelen en eten, zonder enige vrees.

56. Wat de duivin, die haar man behaagde en door hem aangenaam werd behandeld, ook verlangde, daaraan werd, O koning, door hem tegemoetgekomen, zelfs ten koste van grote moeilijkheden, want hij was een slaaf van zijn zinnen.

57. In de loop van de tijd werd de duivin bevrucht en legde eieren in dat nest in aanwezigheid van haar man.

58. In het juiste seizoen kwamen enkele jonge vogels uit die eieren, teder van ledematen en met zacht dons bedekt, hun trekken gevormd door de ondoorgrondelijke kracht van de Heer.

59. Het gelukkige paar, zijn kroost erg toegewijd, luisterde hoe ze tsjilpten en was verrukt door die zoete tonen.

60. Ze waren levendig en blij en hun vleugels voelden zacht aan, hun geroep en elegante bewegingen en hun gefladder toen hun ouders terugkeerden naar het nest, verblijdden deze laatstgenoemden.

61. De beide vogels, met hun hart verbonden in liefde, begoocheld door de illusie van de Heer, voedden hun jongen op met geen hoger levensdoel dan dat.

62. Op zekere dag ging het vogelpaar op zoek naar voedsel en vlogen hiervoor lange tijd rond in dat woud.

63. Een vogelvanger zag de jonge vogels fladderen rond het nest en ving ze in een val.

64. Het vogelpaar dat er altijd naar uitkeek zijn jongen te voeden, keerde met voedsel van zijn tocht terug naar het nest.

65. De duivin die haar jongen zag zitten in de val huilde en vloog naar hen toe, gillend en zeer bedroefd.

66. De arme vogelmoeder, geketend door menige band van liefde door de illusie van de Heer, viel zelf in de val, al zag ze haar jongen gevangen zitten, want ze was buiten zichzelf.

67. Ook de mannetjesduif huilde, diep bedroefd, toen hij zijn jongen, die hem dierbaarder waren dan zijn eigen zelf, en zijn geliefde gemalin, die hem zo nabij was, gevangen zag zitten in de val.

68. “Helaas, aanschouw mijn rampspoed, ongelukkig en miserabel als ik ben. Vóór ik bevrediging vond en de vervulling van mijn leven bereikte, verdween mijn thuis, dat leidt tot het drievoudige levensdoel (deugd, welstand en de bevrediging van begeerten).

69. Nu mijn vrouw die zo goed bij me paste, die altijd zo aangenaam voor me was en me beschouwde als haar echtgenoot, als God, opsteeg ten hemel samen met haar deugdzame kinderen, me achterlatend in dit eenzame huis,

70. waarvoor zou ik nog wensen te leven, in dit verlaten huis, ongelukkig en verscheurd, een weduwnaar met al zijn kinderen weg, voor wie het leven niets meer betekent dan smart?”

71. Al zag hij hen zitten in de val, worstelend, bijna in de kaken van de dood, toch verloor ook hij zijn zinnen en gek van smart viel ook hij erin.

72. De wrede vogelvanger was gelukkig met de duif die zo gesteld was op het gezinsleven, met het wijfje en de jongen en keerde huiswaarts.

73. De ongelukkige familievader, met zijn zinnen onbeheerst en vreugde scheppend in de paren van tegenstellingen, onderhoudt zijn gezin en komt ten val samen met zijn bezittingen.

74. Hij die een menselijke geboorte verwerft, die als een open poort naar verlossing is, en dan alleen gehecht is, zoals de vogel, aan gezinsproblemen, wordt beschouwd als iemand die gevallen is van zijn status.

ONDERDEEL 16 / 22

De Bhaagavata Poeraana XI - 3

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Boek 11 - Hoofdstuk III

Hoofdstuk III

De wijze zei:
1. O Koning, het genot dat door de zinnen tot de wezens komt, vindt men zowel in de hemel als in de hel, alsook het lijden. Een wijs mens hunkert er dan ook niet naar.

2. Of voedsel nu lekker of smaakloos is, overvloedig of karig, de wijze die het leven van een python leidt, neemt wat vanzelf tot hem komt, zonder er zich voor in te spannen.

3. Hij ligt vele dagen zonder voedsel en zonder inspanning. En als er geen voedsel komt, draagt hij, zoals de grote python, geduldig wat het lot hem brengt.

4. Het lichaam stil houdend, dat energie, standvastigheid en kracht bezit, is hij klaar wakker en spant zich niet in, al zijn zijn actieorganen intact.

5. De wijze is onbewogen en diep, moeilijk te doorgronden en te geringschatten, onbegrensd en onbeweeglijk, zoals de oceaan met zijn massa's water in rust.

6. Of hij nu een overvloed aan genietbare dingen heeft of helemaal niets, de wijze, met zijn hart bij de Heer, vloeit over noch krimpt, zoals de oceaan door het water van de rivieren.

7. De man van onbeheerste zinnen wordt, ten gevolge van de door de Heer geschapen betovering, bekoord door het verleidelijk gedrag van vrouwen en valt in diepe duisternis, zoals de mot in het vuur.

8. De verblinde dwaas die wordt bekoord door zulke denkbeeldige scheppingen als vrouwen, goud, sieraden, gewaden en dergelijke, deze beschouwend als lustobjecten, wordt vernietigd zoals de mot.

9. De wijze leeft als een bij, kleine beetjes voedsel nemend aan verschillende huizen, zonder deze tot last te zijn, juist zoveel als nodig is om het lichaam in stand te houden.

10. De intelligente mens neemt uit alle bronnen de hoofdzaak, uit Schriften groot en klein, zoals de bij uit bloemen.

11. Hij hamstert geen aalmoezen voor de avond of de volgende dag, de handen of de maag zijn zijn enige vergaarplaats. Hij is geen hamsteraar zoals de bij.

12. De bedelmonnik vergaart niet voor de avond of de volgende dag. Wie dat wel doet, wordt zoals de bij vernietigd (door dieven) samen met zijn voorraad.

13. De verzaker raakt zelfs de houten afbeelding van een jonge vrouw niet aan, nog niet met zijn voet. Doet hij het toch, dan wordt hij gevangen zoals de wilde olifant wordt verleid door de aanraking van de (getemde) wijfjesolifant.

14. De wijze zoekt het gezelschap van vrouwen niet als ware het de dood, want hij zou worden onderuit gehaald door sterkere rivalen zoals de olifant door andere olifanten.

15. Wat vrekken vergaren met veel moeite en niet weggeven noch genieten, wordt door een ander, die zijn zaken kent, gegrepen, dan door weer een ander, zoals de imker honing gaart.

16. Zoals de imker, deelt de verzaker eerst in de goede dingen, die familievaders moeten kopen voor veel geld, dat met grote moeite werd verdiend.

17. De verzaker die door de wouden dwaalt, luistert niet naar zinnelijke muziek, maar leert een les van het hert dat, bekoord door de muziek van de jager, zich vangen liet.

18. Rishyashringa, de afstammeling van een hert, luisterde naar de zinnelijke muziek van vrouwen en werd hun gewillig speelding.

19. De dwaas die door een overgulzige tong wordt verblind door lekkernijen vindt de dood, zoals een vis door de haak.

20. Vasten helpt om de zintuigen onder controle te houden, behalve het zintuig van de smaak, dat nog meer moeilijkheden gaat veroorzaken als men geen voedsel neemt (het is dus beter matig te eten).

21. Iemand die de andere zintuigen overwonnen heeft, kan geen meester over zijn zinnen zijn tenzij hij controle heeft over het zintuig van de smaak. Wanneer het zintuig van de smaak onder controle is, is alles onder controle.

22. In de dagen van weleer was er een courtisane Pingalaa genaamd in de stad Videha. Ik heb iets van haar geleerd. Luistert ernaar, O koning.

23. Op zekere avond stond die courtisane in haar deur, mooi opgemaakt, om klanten naar haar bed te lokken.

24. O beste onder de mensen, in haar verlangen naar geld veronderstelde ze dat de mannen die ze zag komen rijk waren en haar een inkomen zouden verschaffen.

25. Toen ze voorbij gingen, bleef zij, die leefde van de opbrengst van zulk een leven, hopen op de komst van een of ander rijk man, die haar veel geld zou geven.

26. Op die manier bleef ze aan de deur staan, nu eens naar binnen gaand dan weer naar buiten komend, beroofd van de slaap door dit dwaas verlangen, tot het middernacht was.

27. Toen haar stemming zakte door dit verlangen naar geld en ze zeer neerslachtig werd, kwam als gevolg van dit getob een intens gevoel van walg over haar, dat haar gelukkig maakte.

28. Hoort van mij hoe ze, vol van walging, zong, want walg is als een zwaard dat door de boeien van iemands verwachtingen hakt.

29. Zoals een man zonder verlichting, O koning, het gevoel van “mijnheid” in verband met dingen niet opgeeft, zo verlangt men ook niet, O mijn beste, te worden verlost van de slavernij van het lichaam tenzij men ervan walgt.

Pingalaa zei:
30. Helaas, aanschouw de omvang van mijn begoocheling, wat een dwaas ik ben. Omdat ik mijn zinnen niet onder controle heb, zoek ik bevrediging van mijn begeerten bij zulke miezerige schepsels als mannen.

31. Ik was zo dom het eeuwige Zelf te negeren dat zo nabij is, dat een geschikte minnaar is, die me kan bevredigen en rijkdom schenken. Hem verlatend, joeg ik op zwakke wezens die mijn begeerten niet bevredigden, maar die me lijden, vrees, ziekte, smart en verblinding brachten.

32. O, ijdel heb ik mijn ziel besmeurd door dit verachtelijke leven als courtisane. Voor rijkdom en plezier verkocht ik mijn lichaam aan beklagenswaardige slaven van hebzucht en wellust.

33. Wie anders dan ik maakte zoveel omhaal over dit lichaam, dat bestaat uit beenderen zoals de wervelkolom, ribben en ledematen en dat bedekt is met huid, haar en nagels, met zijn negen poorten voor uitscheiding en gevuld met vuil en afval?

34. In deze stad Videha ben ik de enige dwaas die, verdorven van hart, een andere bron van genot zocht dan de Heer, die de Zelfverwerkelijking schenkt.

35. Hij is de vriend, het dierbaarste van wat dierbaar is, de Meester, neen, het Zelf van alle wezens. Hem winnend door (de vereenzelviging met) dit lichaam op te geven, zal ik, zoals Lakshmie, zijn gezelschap genieten.

36. Hoeveel genot hebben de zintuiglijke voorwerpen ooit geschonken aan vrouwen die erop betrouwen of mannen die doen of ze begeerten vervullen of zelfs de goden, die een begin en een einde hebben en worden overwonnen door de tijd?

37. Ik heb beslist door een of andere daad Heer Vishnoe behaagd, dat uit ijdele verwachting deze gelukkige walg over me kwam.

38. Anders, ongelukkig als ik ben, was dit lijden nooit mijn lot geworden en had het me geen walg gebracht, die mensen ertoe aanzet zich te ontdoen van hinderpalen waardoor ze vrede vinden.

39. Deze gift van de Heer aanvaardend op mijn hoofd, verzaak ik mijn ijdele verwachtingen, die alle betrekking hebben op zintuiglijke voorwerpen en neem een toevlucht in de opperste Heer.

40. Hierin mijn geloof plaatsend, zal ik leven in tevredenheid met wat tot mij komt en zal ik het gezelschap van de minnaar, het Zelf, genieten.

41. Wie anders kan de mens redden uit de put van wedergeboorte, beroofd van zijn visie door de zinnen en verzwolgen door de slang van de tijd?

42. Wanneer men het heelal verzwolgen ziet door de slang van de tijd, wordt men waakzaam en keert men zich van alles af en is alleen het Zelf de redder van het zelf.

De wijze zei:

43. Na aldus te hebben besloten in haar geest, brak ze zich los van ijdele verwachtingen en haar hunker naar minnaars. Ze zat op haar bed en bereikte kalmte.

44. Verwachting is ongetwijfeld het grootste lijden en het opgeven van verwachting de grootste zaligheid. Zo sliep Pingalaa diep en gelukkig, vrij van de hunker naar minnaars.

ONDERDEEL 17 / 22

De Bhaagavata Poeraana XI - 4

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Boek 11 - Hoofdstuk IV

Hoofdstuk IV

De wijze zei:
1. Het verwerven van iets dat mensen dierbaar achten, leidt tot lijden. Maar wie dit weet en alle bezitsgevoel opgeeft, vindt eindeloze zaligheid.

2. Een visarend met een stuk vlees in zijn bek werd belaagd door anderen, sterker dan hijzelf, die geen vlees hadden. Hij gaf dat vlees op en werd gelukkig.

3. Ik geef niet om eer of schande, noch ken ik de angst die mensen met huizen en kinderen kennen. Ik vermei me in het Zelf, vind vreugde in het Zelf en dwaal over de aarde als een kind.

4. Slechts twee wezens zijn vrij van angst en versmolten in de hoogste zaligheid, het kind dat niets weet en nooit werkt en de wijze die, voorbij de eigenschappen van de natuur, naar het allerhoogste is gegaan.

5. Er was eens een meisje dat alleen thuis was. Haar gezinsleden waren afwezig. Ze moest zelf de familie ontvangen die kwam om haar ten huwelijk te vragen.

6. Ze was in een hoek rijst aan het stampen voor de maaltijd, O koning. Haar van schelpen gemaakte armbanden maakten daarbij veel lawaai.

7. Het verstandige meisje schaamde zich ervoor, want het geluid verraadde haar armoede en ze verwijderde ze tot er aan elke arm nog twee overbleven.

8. Terwijl ze verder ging met stampen, maakten ook deze twee nog geluid. Daarom verwijderde ze nog een armband van elke arm. De armbanden die alleen achterbleven maakten geen lawaai meer.

9. Door de wereld trekkend om meer te weten te komen over de wegen van de mens, leerde ik van haar de volgende les, O doder van vijanden.

10. Waar velen verblijven, is er twist en zelfs onder twee mensen bestaat de kans op ruzie. Daarom moet men alleen leven, zoals de armbanden van het meisje.

11. Door meesterschap in de houding en beheersing van de adem, moet men, altijd alert, de geest bundelen en rustig houden door verzaking en systematische oefening.

12. Wanneer de gebundelde geest daar (in Zelfbewustzijn) rustig werd en de impulsen tot werken opgaf en rusteloosheid (*rajas*) en traagheid (*tamas*) door vermeerderde *sattva* (evenwicht) werden verdreven, is er geen brandstof meer om hem te voeden.

13. Met de geest aldus beheerst in zichzelf kent de wijze op dat ogenblik geen binnen en geen buiten meer, zoals de pijlenmaker met zijn geest verdiept in de pijl die hij aan het maken was niet merkte dat de koning met zijn gevolg voorbij ging.

14. De wijze trekt alleen rond, dakloos en altijd waakzaam, een toevlucht zoekend in grotten (eenzaamheid), zijn werkelijke waarde niet verradend door activiteiten, en is zonder gezelschap en zwijgzaam.

15. Het is uiterst lastig en nutteloos een huis te bouwen, aangezien het lichaam zo broos is. De slang gaat een huis (hol) binnen dat gemaakt is door anderen en is gelukkig en voorspoedig.

16. Door de energie van de tijd trekt de Heer Naaraayana, die één is, op het einde van cyclus het heelal terug (zoals de spin haar web), dat Hij schiep door zijn illusie (*Maayaa*).

17. Als de beginselen van *sattva* enz. (de *goenas* of eigenschappen van de natuur) in evenwicht werden gebracht door de tijd, die zijn eigen energie (*Shakti*) is, dan blijft het Allereerste Wezen, de Heer van de Natuur (*Prakriti*) en Bewustzijn (*Poeroesha*), alleen zonder tweede over, als zijn eigen steun, de steun van het hele heelal.

18. Hij, de hoogste Heer van hoog en laag, blijft over als een massa van alles overstijgende Kennis en Zaligheid, het eigenschapsloze Absolute genoemd.

19. O doder van vijanden, door Zijn eigen kracht (de tijd) wekt Zijn illusie (*Maayaa*), bestaande uit de drie eigenschappen (*goenas*), op tot activiteit en projecteert daardoor eerst de Kosmische Energie.

20. Deze manifestatie van de Natuur (Kosmische Energie) projecteert het hele heelal, het hele heelal is eraan vastgeknoopt en de individuele ziel wordt erdoor wedergeboren.

21. Zoals de spin haar web weeft vanuit haar hart door haar mond en na ermee te hebben gespeeld, het weer inslikt, zo doet ook de Heer (met het heelal).

22. Op welk voorwerp een belichaamd wezen met zijn hele geest en intellect ook verwijlt, door liefde, door haat of door vrees, hij bereikt de vorm van dat voorwerp.

23. O koning, een kakkerlak die binnen een muur door een *bhramarakita* in het nauw wordt gedreven, denkt en denkt daaraan tot hij een vorm aanneemt die gedeeltelijk lijkt op de vorm van dat insect, zonder zijn eigen vorm af te leggen.

24. Dit alles heb ik geleerd van al deze *goeroes*. Luistert nu, O koning, ik zal u uitleggen wat ik leerde van mijn eigen lichaam.

25. Het lichaam is een *goeroe* voor mij, omdat het een oorzaak is van onthechting en onderscheidingsvermogen en omdat het onderhevig is aan geboorte en dood, die altijd pijn met zich meebrengen. Met zijn hulp heb ik diep nagedacht over de ultieme beginselen en weet ik nu zeker dat het een ander toebehoort (de wormen die het verslinden na de dood of het vuur van de crematie) en dus trek ik rond zonder gehechtheid.

26. Het lichaam waarvoor een man aan zichzelf allerlei toevoegt en een vrouw, kinderen, zintuiglijke voorwerpen, huisdieren, dienaren, een thuis en familieleden onderhoudt en met pijnlijke moeite rijkdom vergaart, vergaat op het einde van zijn termijn als een boom, het zaad scheppend (*karma*) voor een nieuw lichaam.

27. De tong trekt de mens in één richting en dorst in een andere, de seksimpuls trekt ergens heen en de huid, de maag en de oren naar nog andere kwartieren, de neus trekt in één richting, de rusteloze ogen trekken in een andere richting en de neiging tot werken trekt nog ergens anders heen. Al deze ondermijnen de mens, zoals vele vrouwen een familievader.

28. De Heer schiep door zijn eeuwige Kracht verscheidene verblijven, zoals bomen, reptielen en beesten, vogels, insecten en vissen, maar in zijn hart was Hij over deze niet voldaan. Hij maakte dan het menselijk lichaam, dat wordt gekenmerkt door de begeerte om het Absolute (*Brahman*) te verwerkelijken, en Hij was verrukt.

29. De wijze mens die na vele levens dit uiterst zeldzame menselijke lichaam verwierf, dat al is het broos toch leidt tot het hoogste welzijn van de mens, moet snel streven naar verlossing, alvorens het lichaam, dat altijd wordt bedreigd door de dood, ten val komt, want zingenot kan worden verkregen in ieder lichaam.

30. Met mijn onthechting aldus opgewekt en met verlichting als mijn licht, trek ik door de wereld, gevestigd in mezelf, vrij van gehechtheid en egoïsme.

31. Waarlijk kennis van één enkele *goeroe* is niet zeer betrouwbaar noch uitvoerig. Welnu, het Absolute (*Brahman*), alhoewel één zonder tweede, wordt door de wijzen anders bezongen.

De Heer zei:
32. Dit gezegd hebbend, vroeg de zeer begaafde wijze te mogen vertrekken en gegroet en op een gepaste manier vereerd door de koning ging hij vrolijk zijn weg, zoals hij was gekomen.

33. Deze woorden van de *avadhoeta* gehoord hebbend, was die stamvader van onze voorouders bevrijd van alle gehechtheid en werd hij gelijkmoedig van geest.

ONDERDEEL 18 / 22

De Bhaagavata Poeraana VII

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

De dag van de volle maan in de maand *aashaadha* (juli-augustus) is de voorspoedige *Goeroepoernimaa*. Men kijkt in India dan uit naar de langverwachte regens na de verschroeiende hitte van de zomer. Rondtrekkende asceten houden ergens halt, ter herinnering aan de grote wijze *Shrie Vyaasa Bhagavaan*, ook *Shrie Krishnadvaipayana* genoemd, voor studie en prediking van de *Brahma Soetras* of Aforismen over het Absolute. Op die dag vereren zoekers hun goeroe of spirituele leraar. De volle maan schittert met het heldere licht van de zon. Ze verheerlijkt de zon. De goeroe is als de volle maan: hij schittert met het licht van de Waarheid of van Zelfverwerkelijking. Zoekers moeten zich zuiveren door Karma Yoga (onzelfzuchtig dienen) en Yogasaadhanaa (Yogabeoefening), zodat ze, zoals de volle maan het licht van de zon, het licht van het Zelf weerspiegelen. Goeroepoernimaa valt dit jaar op woensdag 24 juli 2002 (we vieren dat in onze zaterdagsatsang op 27 juli 2002). Maar aangezien er geen julinummer verschijnt, wordt in dit juninummer, ter ere van mijn eigen goeroes, Goeroedev Swami Sivananda en de Swamis Chidananda en Satchidananda, die ons zo vaak bezochten, en Swami Krishnananda, die me tijdens mijn bezoeken aan Sivananda Aashram zo vaak een hart onder de riem stak, en van alle goeroes de vertaling van het beroemde gesprek tussen een asceet en koning Yadoe over de vierentwintig goeroes van de asceet gepubliceerd.

De *Shriemad Bhaagavatam* is een van de achttien *Poeraanas* (hindoemythologie). Het elfde boek bevat de laatste boodschap van Shrie Krishna. Oeddhava is de discipel die wordt onderricht en die allerlei interessante vragen stelt. _Shrie Krishna vertelt hem onder andere over de vierentwintig goeroes van de *avadhoeta*. Een avadhoeta is een asceet. Het woord betekent letterlijk: gekleed in lucht. Dit gedeelte van Shrie Krishna's onderricht komt voor in de tweede helft van hoofdstuk VII en in de hoofdstukken VIII en IX.

Wie India's heilige plaatsen bezoekt, ziet er overal in grote aantallen de *saadhoes* of asceten. Saadhoe betekent letterlijk: heilig man. Het kan natuurlijk niet anders of er is kaf onder het koren. Tijdens de laatste *Koembha Mela* in Allahabad was ook de Westerse pers aanwezig. In een weekblad zag je een saadhoe met een sigaret in zijn ene en een gsm in zijn andere hand. Westerlingen pikken zulke beelden eruit en stellen dat dan voor als de norm. Het zegt meer over de Westerse mentaliteit, dan over de kwaliteit van de saadhoes. Een mela is een kermis, een festival. Koembha Mela betekent: kermis van de pot. Het inhouden van de adem bijvoorbeeld wordt *koembhaka* genoemd: de longen worden gesloten *als een pot*. In de mythologie wordt verteld dat de goden en antigoden de melkoceaan karnden om de nectar te vinden. Er vielen vier druppels uit de kruik met nectar op aarde: in Allahabad, Haridwar, Nasik en Oejjain. In die steden vinden op geregelde tijdstippen Koembha Melas plaats. De Mahaa of grote Koembha Mela vindt plaats om de twaalf jaar. De laatste was in Allahabad in het begin van 2001. Miljoenen pelgrims komen er baden in de samenvloeiing van de Ganges, de Yamoenaa en de onzichtbare Sarasvatie.

De tekst over de vierentwintig goeroes van de avadhoeta geeft een goed idee over de drijfveren van India's saadhoes of heilige mannen. Het is ook goed en gezond de wereld eens anders te bekijken dan op de ziekmakende manier waarop dat in deze moderne tijd wordt gedaan. Moge het je geest en hart beroeren en je levenskoers bijsturen.

Narayana

Hoofdstuk VII

Yadoe sprak:

26. O brahmaan, vrij van actie als ge zijt, hoe hebt ge dat uitstekend onderscheidingsvermogen verworven dat u toelaat door de wereld te trekken als een kind al zijt gij een wijze?

27. Meestal spannen mensen zich in voor deugd, rijkdom, begeerte en Zelfonderzoek en ook dát met het doel een lang leven, faam en voorspoed te verwerven.

29. Mensen worden geroosterd in de bosbrand van hebzucht en lust, maar dat vuur verbrandt u niet, ge zijt vrij van zijn invloed als een olifant in het midden van de Ganges.

30. O brahmaan, zeg ons die er u om vragen hoe ge zaligheid vindt in uw eigen Zelf, onaangedaan door zintuiglijke voorwerpen en een leven in eenzaamheid leidend.

Shrie Bhagavaan sprak:

(Het is Krishna die het gesprek tussen de koning en de asceet aanhaalt in zijn onderricht aan zijn discipel Oeddhava. Shrie Bhagavaan betekent: de bezitter van alle heerlijkheden.)

31. Aldus aangesproken en vereerd door de intelligente Yadoe, die brahmanen zeer was toegewijd, richtte de edele brahmaan zich tot de koning, die in eerbied diep neergebogen stond.

De brahmaan sprak:

32. Ik heb vele leraren (goeroes), O koning, tot wie ik een toevlucht nam door het intellect en van wie ik wijsheid ontving de hele wereld rondtrekkend. Luistert wie ze zijn.

33. De aarde, de lucht, de hemel, water, vuur, de maan, de zon, de duif, de python, de zee, de mot, de bij, de olifant,

34. De imker, het hert, de vis, de courtisane Pingalaa, de visarend, het kind, het meisje, de pijlenmaker, de slang, de spin en de bhramarakita, een bepaald insect.

35. Dit, O koning, zijn de vierentwintig leraren tot wie ik een toevlucht nam. Van hun karakteristieke eigenschappen heb ik al mijn lessen geleerd.

36. O kleinzoon van Nahoesha, ik zal u vertellen welke les ik van wie leerde en hoe. Luistert.

40. De Yogi beweegt zich te midden van zintuiglijke voorwerpen met velerlei eigenschappen, maar hij is er niet aan gehecht. Hij houdt zijn geest volstrekt vrij van hun deugden en tekortkomingen, zoals de wind.

44. Zuiver, leven wekkend van aard, zoet en voor mensen een bron van heiligheid, zuivert de wijze, zoals water, allen die hem zien, aanraken en loven.

45. Helder, schitterend met hitte (tapas), krachtig, met geen andere ontvanger van voedsel dan de buik en alles etend, wordt de zelfbeheerste mens daardoor, zoals vuur, niet bezoedeld.

46. Soms vermomd, soms openlijk, benaderd door degenen die welzijn wensen, eet hij overal van schenkers en verbrandt hun verleden en hun toekomst.

47. De alomtegenwoordige Heer, die dit subtiele en grofstoffelijke heelal doordringt, dat werd geschapen door Zijn eigen illusie (Maayaa), handelt in verschillende vormen, zoals vuur in iets dat brandt.

48. De toestanden van geboorte tot dood behoren tot het lichaam, niet tot het Zelf, zoals de standen van de maan worden veroorzaakt door de ondoorgrondelijke loop van de tijd.

50. De Yogi aanvaart zintuiglijke voorwerpen door de zintuigen en geeft ze op zijn tijd weer, zonder eraan gehecht te zijn, zoals de zon het water (dat ze opzoog) door haar stralen.

52. Men mag niet teveel affectie of gehechtheid koesteren voor iemand. Doet men dat toch dan oogst men lijden zoals de arme duif.

53. Een duif bouwde zijn nest in een bepaalde boom in een woud en leefde daar enkele jaren met zijn gemalin.

54. De duiven vormden een echt gezin, hun hart verbonden door een band van liefde, elkaar liefdevol aankijkend, de ene begaan met de ander.

55. In dat woud gingen ze door activiteiten als liggen, zitten, vliegen, rusten, spreken, spelen en eten, zonder enige vrees.

57. In de loop van de tijd werd de duivin bevrucht en legde eieren in dat nest in aanwezigheid van haar man.

59. Het gelukkige paar, zijn kroost erg toegewijd, luisterde hoe ze tsjilpten en was verrukt door die zoete tonen.

61. De beide vogels, met hun hart verbonden in liefde, begoocheld door de illusie van de Heer, voedden hun jongen op met geen hoger levensdoel dan dat.

62. Op zekere dag ging het vogelpaar op zoek naar voedsel en vlogen hiervoor lange tijd rond in dat woud.

63. Een vogelvanger zag de jonge vogels fladderen rond het nest en ving ze in een val.

64. Het vogelpaar dat er altijd naar uitkeek zijn jongen te voeden, keerde met voedsel van zijn tocht terug naar het nest.

65. De duivin die haar jongen zag zitten in de val huilde en vloog naar hen toe, gillend en zeer bedroefd.

66. De arme vogelmoeder, geketend door menige band van liefde door de illusie van de Heer, viel zelf in de val, al zag ze haar jongen gevangen zitten, want ze was buiten zichzelf.

68. "Helaas, aanschouw mijn rampspoed, ongelukkig en miserabel als ik ben. Vóór ik bevrediging vond en de vervulling van mijn leven bereikte, verdween mijn thuis, die leidt tot het drievoudige levensdoel (deugd, welstand en de bevrediging van begeerten).

70. Waarvoor zou ik nog wensen te leven, in dit verlaten huis, ongelukkig en verscheurd, een weduwnaar met al zijn kinderen weg, voor wie het leven niets meer betekent dan smart?"

71. Al zag hij hen zitten in de val, worstelend, bijna in de kaken van de dood, toch verloor ook hij zijn zinnen en gek van smart viel ook hij erin.

72. De wrede vogelvanger was gelukkig met de duif die zo gesteld was op het gezinsleven, met het wijfje en de jongen en keerde huiswaarts.

73. De ongelukkige familievader, met zijn zinnen onbeheerst en vreugde scheppend in de paren van tegenstellingen, onderhoudt zijn gezin en komt ten val samen met zijn bezittingen.

Hoofdstuk VIII

De brahmaan sprak:

1. O Koning, het genot dat door de zinnen tot de wezens komt, vindt men zowel in de hemel als in de hel, alsook het lijden. Een wijs mens hunkert er dan ook niet naar.

2. Of voedsel nu lekker of smaakloos is, overvloedig of karig, de wijze die het leven van een python leidt, neemt wat vanzelf tot hem komt, zonder er zich voor in te spannen.

3. Hij ligt vele dagen zonder voedsel en zonder inspanning. En als er geen voedsel komt, draagt hij, zoals de grote python, geduldig wat het lot hem brengt.

4. Het lichaam stil houdend, dat energie, standvastigheid en kracht bezit, is hij klaar wakker en spant zich niet in, al zijn zijn actieorganen intact.

5. De wijze is onbewogen en diep, moeilijk te doorgronden en te geringschatten, onbegrensd en onbeweeglijk, zoals de oceaan met zijn massa's water in rust.

8. De verblinde dwaas die wordt bekoord door zulke denkbeeldige scheppingen als vrouwen, goud, sieraden, gewaden en dergelijke, deze beschouwend als lustobjecten, wordt vernietigd als de mot.

9. De wijze leeft als een bij, kleine beetjes voedsel nemend aan verschillende huizen, zonder deze tot last te zijn, juist zoveel als nodig is om het lichaam in stand te houden.

10. De intelligente mens neemt uit alle bronnen de hoofdzaak, uit Schriften groot en klein, zoals de bij uit bloemen.

11. Hij hamstert geen aalmoezen voor de avond of de volgende dag, de handen of de maag zijn zijn enige vergaarplaats. Hij is geen hamsteraar zoals de bij.

12. De bedelmonnik vergaart niet voor de avond of de volgende dag. Wie dat wel doet, wordt zoals de bij vernietigd (door dieven) samen met zijn voorraad.

14. De wijze zoekt het gezelschap van vrouwen niet als ware het de dood, want hij zou worden onderuit gehaald door sterkere rivalen zoals de olifant door andere olifanten.

15. Wat vrekken vergaren met veel moeite en niet weggeven noch genieten, wordt door een ander, die zijn zaken kent, gegrepen, dan door weer een ander, zoals de imker honing gaart.

16. Zoals de imker, deelt de verzaker eerst in de goede dingen, die familievaders moeten kopen voor veel geld, dat met grote moeite werd verdiend.

17. De verzaker die door de wouden dwaalt, luistert niet naar zinnelijke muziek, maar leert een les van het hert dat, bekoord door de muziek van de jager, zich vangen liet.

18. Rishyashringa, de afstammeling van een hert, luisterde naar de zinnelijke muziek van vrouwen en werd hun gewillig speelding.

19. De dwaas die door een overgulzige tong wordt verblind door lekkernijen vindt de dood, zoals een vis door de haak.

22. In de dagen van weleer was er een courtisane Pingalaa genaamd in de stad Videha. Ik heb iets van haar geleerd. Luistert ernaar, O koning.

23. Op zekere avond stond die courtisane in haar deur, mooi opgemaakt, om klanten naar haar bed te lokken.

24. O beste onder de mensen, in haar verlangen naar geld veronderstelde ze dat de mannen die ze zag komen rijk waren en haar een inkomen zouden verschaffen.

25. Toen ze voorbij gingen, bleef ze hopen, die leefde van de opbrengst van zulk een leven, op de komst van een of ander rijk man, die haar veel geld zou geven.

26. Op die manier bleef ze aan de deur staan, nu eens naar binnen gaand dan weer naar buiten komend, beroofd van de slaap door dit dwaas verlangen, tot het middernacht was.

28. Hoort van mij hoe ze, vol van walging, zong, want walg is als een zwaard dat door de boeien van iemands verwachtingen hakt.

29. Zoals een man zonder verlichting, O koning, het gevoel van "mijnheid" in verband met dingen niet opgeeft, zo verlangt men ook niet, O mijn beste, te worden verlost van de slavernij van het lichaam tenzij men ervan walgt.

Pingalaa sprak:

30. Helaas, aanschouw de omvang van mijn begoocheling, wat een dwaas ik ben. Omdat ik mijn zinnen niet onder controle heb, zoek ik bevrediging van mijn begeerten bij zulke miezerige schepsels als mannen.

33. Wie anders dan ik maakte zoveel omhaal van dit lichaam, dat bestaat uit beenderen zoals de wervelkolom, ribben en ledematen en dat bedekt is met huid, haar en nagels, met zijn negen poorten voor uitscheiding en gevuld met vuil en afval?

34. In deze stad Videha ben ik de enige dwaas die, verdorven van hart, een andere bron van genot zocht dan de Heer, die de Zelfverwerkelijking schenkt.

37. Ik heb beslist door een of andere daad Heer Vishnoe behaagd, dat uit ijdele verwachting deze gelukkige walg over me kwam.

39. Deze gift van de Heer aanvaardend op mijn hoofd, geef ik mijn ijdele verwachtingen op, die alle betrekking hebben op zintuiglijke voorwerpen en neem een toevlucht in de opperste Heer.

40. Hierin mijn geloof plaatsend, zal ik leven in tevredenheid met wat tot me komt en zal ik het gezelschap van de minnaar, het Zelf, genieten.

41. Wie anders kan de mens redden uit de put van wedergeboorte, beroofd van zijn visie door de zinnen en verzwolgen door de slang van de tijd?

42. Wanneer men het heelal verzwolgen ziet door de slang van de tijd, wordt men waakzaam en keert men zich van alles af en is alleen het Zelf de redder van het zelf.

De brahmaan sprak:

43. Na aldus te hebben besloten in haar geest, brak ze zich los van ijdele verwachtingen en haar hunker naar minnaars. Ze zat op haar bed en bereikte kalmte.

44. Verwachting is ongetwijfeld het grootste lijden en het opgeven van verwachting de grootste zaligheid. Zo sliep Pingalaa diep en gelukkig, vrij van de hunker naar minnaars.

Hoofdstuk IX

De brahmaan sprak:

1. Het verwerven van iets dat mensen dierbaar achten, leidt tot lijden. Maar wie dit weet en alle bezitsgevoel opgeeft, vindt eindeloze zaligheid.

2. Een visarend met een stuk vlees in zijn bek werd belaagd door anderen, sterker dan hijzelf, die geen vlees hadden. Hij gaf dat vlees op en werd gelukkig.

4. Slechts twee wezens zijn vrij van angst en versmolten in diepe zaligheid, het kind dat niets weet en nooit werkt en de wijze die het Wezen heeft verwerkelijkt boven de eigenschappen van de natuur.

5. Er was eens een meisje dat alleen thuis was. Haar gezinsleden waren afwezig. Ze moest zelf de familie ontvangen die kwam om haar ten huwelijk te vragen.

6. Ze was in een hoek rijst aan het stampen voor de maaltijd, O koning. Haar van schelpen gemaakte armbanden maakten daarbij veel lawaai.

7. Het verstandige meisje schaamde zich ervoor, want het geluid verraadde haar armoede en ze verwijderde ze tot er aan elke arm nog twee overbleven.

9. Door de wereld trekkend om meer te weten te komen over de wegen van de mens, leerde ik van haar de volgende les, O doder van vijanden.

10. Waar velen verblijven, is er twist en zelfs onder twee mensen bestaat de kans op ruzie. Daarom moet men alleen leven, zoals de armbanden van het meisje.

11. Door meesterschap in de houding en beheersing van de adem, moet men, altijd alert, de geest bundelen en rustig houden door verzaking en systematische oefening.

12. Wanneer de gebundelde geest daar (in Zelfbewustzijn) rustig werd en de impulsen tot werken opgaf en rusteloosheid (rajas) en traagheid (tamas) door vermeerderde sattva (evenwicht) werden verdreven, is er geen brandstof meer om hem te voeden.

13. Met de geest aldus beheerst in zichzelf kent de wijze op dat ogenblik geen binnen en geen buiten meer, zoals de pijlenmaker met zijn geest verdiept in de pijl die hij aan maken was niet merkte dat de koning met zijn gevolg voorbij ging.

14. De wijze trekt alleen rond, dakloos en altijd waakzaam, een toevlucht nemend in grotten (eenzaamheid), zijn werkelijke waarde niet verradend door activiteiten, en is zonder gezelschap en zwijgzaam.

16. Door de energie van de tijd trekt de Heer Naaraayana, die één is, op het einde van cyclus het heelal terug (zoals de spin haar web), dat Hij schiep door Zijn illusie (Maayaa).

17. Als de beginselen van sattva enz. (de goenas of eigenschappen van de natuur) in evenwicht werden gebracht door de tijd, die Zijn eigen energie (Shakti) is, dan blijft het Allereerste Wezen, de Heer van de Natuur (Prakriti) en Bewustzijn (Poeroesha), alleen zonder tweede over, als Zijn eigen steun, de steun van het hele heelal.

18. Hij, de hoogste Heer van hoog en laag, blijft over als een massa van allesoverstijgende Kennis en Zaligheid, het eigenschapsloze Absolute genoemd.

19. O doder van vijanden, door Zijn eigen kracht (de tijd) wekt hij Zijn illusie (Maayaa), bestaande uit de drie eigenschappen (goenas), op tot activiteit en projecteert daardoor eerst de Kosmische Energie.

20. Deze manifestatie van de Natuur (Kosmische Energie) projecteert het hele heelal, het hele heelal is eraan vastgeknoopt en de individuele ziel wordt erdoor wedergeboren.

21. Zoals de spin haar web weeft vanuit haar hart door haar mond en na ermee te hebben gespeeld, het weer inslikt, zo doet ook de Heer (met het heelal).

22. Op welk voorwerp een belichaamd wezen met zijn hele geest en intellect ook verwijlt, door liefde, door haat of door vrees, hij bereikt de vorm van dat voorwerp.

24. Dit alles heb ik geleerd van al deze leraren. Luistert nu, O koning, ik zal u uitleggen wat ik leerde van mijn eigen lichaam.

25. Het lichaam is een leraar voor mij, omdat het een oorzaak is van onthechting en onderscheidingsvermogen en omdat het onderhevig is aan geboorte en dood, die altijd pijn met zich meebrengen. Met zijn hulp heb ik diep nagedacht over de ultieme beginselen en weet ik nu zeker dat het een ander toebehoort (de wormen die het verslinden na de dood of het vuur van de crematie) en dus trek ik rond zonder gehechtheid.

26. Het lichaam waarvoor een man aan zichzelf allerlei toevoegt en een vrouw, kinderen, zintuiglijke voorwerpen, huisdieren, dienaren, een thuis en familieleden onderhoudt en met pijnlijke moeite rijkdom vergaart, vergaat op het einde van zijn termijn als een boom, het zaad scheppend (karma) voor een nieuw lichaam.

28. De Heer schiep door Zijn eeuwige Kracht verscheidene verblijven, zoals bomen, reptielen en beesten, vogels, insecten en vissen, maar in Zijn hart was Hij over deze niet voldaan. Hij maakte dan het menselijk lichaam, dat wordt gekenmerkt door de begeerte om het Absolute (Brahman) te verwerkelijken, en Hij was verrukt.

30. Met mijn onthechting aldus opgewekt en met verlichting als mijn licht, trek ik door de wereld, gevestigd in mezelf, vrij van gehechtheid en egoïsme.

31. Waarlijk kennis van één enkele leraar is niet zeer betrouwbaar noch uitvoerig. Welnu, het Absolute (Brahman), alhoewel één zonder tweede, wordt door de wijzen anders bezongen.

De Heer sprak:

32. Dit gezegd hebbend, vroeg de zeer begaafde brahmaan te mogen vertrekken en gegroet en op een gepaste manier vereerd door de koning ging hij vrolijk zijn weg, zoals hij was gekomen.

33. Deze woorden van de avadhoeta gehoord hebbend, was die stamvader van onze voorouders bevrijd van alle gehechtheid en werd hij gelijkmoedig van geest.

ONDERDEEL 19 / 22

hoofdstuk XII van Boek XI

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Volgende tekst is de vertaling van hoofdstuk XII van Boek XI van de *Bhaagavata Poeraana*. In Boek XI geeft Krishna, voor hij de wereld verlaat, onderricht aan zijn discipel Oeddhava. Wat tussen haakjes in cursief staat is ofwel de vertaling van termen uit de hindoefilosofie, die op de keper beschouwd niet echt vertaalbaar zijn, of het zijn Sanskrittermen, die vooral voor kenners interessant zijn, of het is mijn eigen verklarende commentaar.

Ik heb deze vertaling gemaakt op verzoek van een lezer. Het is een tekst waarin *bhaktio*f devotie en *satsang* of de omgang met wijzen worden opgehemeld. Het is een enigszins moeilijke, maar toch ook heel inspirerende tekst en ik kan hem vanuit mijn eigen ervaring volledig onderschrijven.

Narayana

HET EFFECT VAN OMGANG MET DE WIJZEN EN DE BOOM VAN SAMSAARA

De Heer sprak:

1-2. Yoga, de Saankhyafilosofie, het pad van dharma (*plicht*), studie en het reciteren van de Vedas, versterving, verzaking, riten, werken van openbaar nut, liefdadigheid, geloften, offers, geheime mantras, het baden in bedevaartsplaatsen en het volgen van morele regels, bijzondere zowel als universele, geen enkele van al deze binden Me zozeer in het hart van de toegewijde als de omgang met wijzen (*satsanga*), die alle gehechtheid uitroeit.

3-6. Het was door hun omgang met wijzen, O Zondeloze, dat velen die rusteloos of inert van aard waren (*raajasika, taamasika*), zoals Vritra, Prahlaada en anderen, Me bereikten in verschillende tijden (*yoega*s): daityas en raakshasas, dieren en vogels, gandharvas, apsaraas, naagas, siddhas, chaanaras, goehyakas en vidyaadharas en onder mensen vaishyas, zoals de handelaar Toelaadhaara, en shoedras en kastelozen, zoals de jager Dharmavyaadha. Vrishaparvaa, Bali, Baana, Maya, Vibhishana, Soegriva, Hanoemaan, de beer Jaamboevaan, de olifant Gajendra, de gier Jataayoe, vrouwen zoals de gebochelde Koebjaa, de gopies van Vraja, de echtgenotes van de in offers verdiepte brahmanen en vele anderen.

7. Ze hadden niet de Vedas bestudeerd, noch de grote wijzen gediend, noch geloftes afgelegd, noch verstervingen gedaan, toch bereikten ze Mij door hun omgang met Mij (*in de vorm van de wijzen*).

8-9. De gopies (*herderinnen*) en zelfs koeien, bomen, beesten, slangen en anderen die traag van begrip waren, werden door liefde alleen gemakkelijk vervolmaakt en bereikten Me, die zelfs niet wordt bereikt door degenen die Me zoeken door Yoga, Saankhya, liefdadigheid, geloften, versterving, riten, offers, het verklaren van de gewijde Schriften en de studie van de Vedas of verzaking.

10. Toen Ik samen met Balaraama door Akroera naar Mathoera werd gebracht, waren de gopies, wier hart sterk gehecht was aan Mij door intense liefde, diep bedroefd door hun beroofd zijn van Mij en zagen niets anders dat hen spirituele zaligheid kon geven.

11. Diezelfde nachten in Vrindaavana, Mijn vriend, die met Mij in hun midden in een oogwenk voorbijgingen, werden voor hen nu als eeuwen.

12. Met hun hart aan Mij gehecht met uitsluitend liefde en devotie voor Mij, waren ze zich niet bewust van dit (*hun eigen persoon, hun gezin en familie*), noch van dat (*dingen ver en nabij*), zoals wijzen die in de staat van verlichting naam noch vorm kennen en zoals rivieren die versmelten met het water van de oceaan.

13. Onwetend betreffende Mijn wezenlijke, hogere natuur begeerden de gopavrouwen Mij als hun minnaar; toch bereikten ze Mij, het hoogste Brahman (*Absolute*), met honderden en duizenden door de kracht van heilige omgang.

14-15. Daarom, O Oeddhava, geboden en verboden, de paden van genot en verzaking, dingen geleerd en nog te leren opgevend, neem met heel je hart een toevlucht in Mij alleen, het Zelf van alle wezens. Door Mij beschermd, zul je van nergens angst kennen (*zul je worden verlost*).

Oeddhava sprak:

16. O Heer van de Meesters van Yoga, al luisterde ik aandachtig naar Uw woorden, de twijfels in mijn geest zijn niet verdreven en mijn geest is verward.

De Heer sprak:

17. Dit is die waarneembare Hoogste Heer, die aan allen leven geeft en die zich manifesteert in de centra (*chakras*) in de wervelkolom, zoals de moelaadhaarachakra (*ondereind wervelkolom*) en andere. Met de praana (*levenskracht*) gekoppeld aan de subtielste vorm van de klank (*naada*) gaat hij de grot binnen (*moelaadhaarachakra*). Hij neemt dan de subtiele mentale vorm van de spraak aan in de *manipoerachakra* (ter hoogte van de navel) en *vishoeddhachakra*(ter hoogte van de keel). Hij openbaart zich in de mond in de vorm van korte en lange klinkers, accenten (*hoog of laag*) enz. en medeklinkers (*zoals keelklanken, verhemelteklanken, tandklanken, lipklanken enz.*). Dit is de grofste vorm van de spraak.

18. Zoals vuur latent aanwezig is in hout en zich door krachtig wrijven met hulp van de wind manifesteert als een vonk en daarna als laaiend vuur als het wordt aangewakkerd door geklaarde boter, zo is de spraak Mijn manifestatie.

19. Zo zijn ook manuele activiteit, beweging, het ledigen van de ingewanden, urineren, de functies van de kennisorganen (*de zintuigen*) en de actieorganen (*zich voortbewegen, grijpen, de spraak, de voortplanting en de uitscheiding*), de geest, het intellect, vereenzelviging, de kosmische energie en de veranderingen van sattva, rajas en tamas (*de drie eigenschappen van de natuur*) Mijn manifestatie.

20. Dit leven gevende Beginsel was één en niet-twee (*in het begin*). In de loop van tijd ontwikkelde Het krachten (*zoals de zintuigen*). Het is de verblijfplaats van de drie goenas (*de eigenschappen van de natuur*). Het is de oorzaak van de kosmische lotus (*het heelal*). Het schijnt verscheidene vormen aan te nemen (*veroorzaakt door Maayaa, de Illusie*), zoals een zaad op het veld dat verscheidene vormen aanneemt (*vertakkingen, bladeren, bloemen enz.).*

21. Het is dat waarop, als zijn schering en inslag, het hele heelal rust, zoals een doek op het netwerk van geweven draden. Deze boom van samsaara (*het zintuiglijke heelal*) is oud, activiteit is zijn aard en hij brengt bloemen en vruchten voort (*werk en zijn resultaten; ervaring en verlossing*).

22. Hij (*de boom van samsaara*) heeft twee zaden (*deugd en ondeugd*), honderd wortels (*ontelbare begeerten*), drie stammen (*sattva, rajas en tamas: de drie eigenschappen van de natuur*), vijf hoofdtakken (*de vijf elementen: ether, lucht, vuur, water en aarde*), elf kleinere takken (*de vijf zintuigen, de vijf actieorganen en de geest*), hij scheidt vijf sappen af (*de vijf zintuiglijke voorwerpen*), er zitten twee vogels op (*het individuele Zelf en het hogere Zelf*), hij heeft drie lagen schors (*de drie doshas of de*

lichaamsvochten wind, gal en slijm), hij draagt twee vruchten (*geluk en lijden*) en reikt tot de zon (*en niet verder, want Yogis laten hem achter zich*).

23. Gieren (*degenen die worden gedreven door hebzucht*) die de dorpen bezoeken (*die zich overgeven aan zintuiglijkheid*) eten de ene vrucht (*lijden*), de zwanen (*degenen die een spiritueel leven leiden*) eten de andere vrucht (*zaligheid*). Hij die met de hulp van zijn goeroes de Ene Heer kent, die door de kracht van Zijn Maayaa (*Illusie*) vele vormen aanneemt, begrijpt de Vedas.

24. Hak aldus, rustig en waakzaam, deze boom van sam-saara (*jievaashaya: het subtiele lichaam waarin alle ervaringen worden bewaard die de oorzaak zijn van de kringloop van geboorte en dood*) om met de bijl die werd geslepen door geconcentreerde toewijding aan de goeroe. Hij heeft zijn wortels in de jieva (*het individuele Zelf*). En leg dan je wapen neer (*zet de strijd voor Zelfverwerkelijking stop*), verankerd in Zelfbewustzijn.

ONDERDEEL 20 / 22

De Bhaagavata Poeraana

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Kennis door vernietiging van de goenas.
De Heer onderricht als een zwaan.

De Heer sprak

1. De eigenschappen (*goenas*) evenwicht (*sattva*), rusteloosheid (*rajas*) en traagheid (*tamas*) behoren tot het intellect en niet tot het Zelf. Door sattva moet men de andere twee onderwerpen en ook sattva door sattva zelf.

2. Door ontwikkelde sattva bereikt een mens die vorm van spiritualiteit (*dharma*) die bestaat uit devotie tot Mij. Door het gebruik van saattvische dingen wordt sattva ontwikkeld. Dit leidt tot spiritualiteit.

3. Die hogere vorm van spiritualiteit die het gevolg is van de vermeerdering van sattva vernietigt rajas en tamas. En wanneer deze beide vernietigd zijn, wordt ook de zondigheid, die eruit ontstaat, snel vernietigd.

4.Schriften, water, mensen, plaats, tijd, werk, geboorte, meditatie, mantra en zuivering zijn de tien oorzaken van de ontwikkeling van sattva.

5. Hiervan zijn alleen die saattvisch die door de wijzen worden geprezen. De taamasische zijn die die ze veroordelen en de raajasische zijn die waar ze onverschillig tegenover staan.

6. Voor de vermeerdering van sattva moet men alleen bezig zijn met saattvische dingen. Hieruit ontstaat spiritualiteit en daaruit kennis (*gnyaana*), gekenmerkt door de verwerkelijking van onafhankelijkheid en de verwijdering van de vereenzelviging met het grove en het subtiele lichaam.

7. Het vuur dat ontstaat door wrijving van bamboetakken in een woud, verbrandt het woud en dooft dan uit. Op dezelfde manier worden de eigenschappen (*goenas*) vernietigd door het lichaam, dat het gevolg is van een mengeling van de eigenschappen, zoals het vuur.

Oeddhava sprak:

8. O Krishna, stervelingen weten over het algemeen dat zintuiglijke voorwerpen een bron van gevaar zijn. Hoe komt het dat ze ze achternalopen als een hond, een ezel of een geit?

De Heer sprak:

9. In het hart van een mens zonder onderscheidingsvermogen ontstaat vanzelf de verkeerde gedachte van "ik en mijn". Dan overmeestert de verschrikkelijke rajas de geest die saattvisch is.

10. Een geest onder de invloed van rajas koestert begeerten die gepaard gaan met allerlei bedenkingen. Door dan te verwijlen op de aantrekkelijke punten ontwikkelt de dwaze mens een buitensporig verlangen.

11. Onder invloed van dat verlangen en verblind door een gewelddadige rajas stelt de mens zonder zelfbeheersing allerlei daden die toekomstig lijden in zich dragen.

12. Als hij wordt verstrooid door rajas en tamas concentreert de mens met onderscheidingsvermogen, zich bewust van hun kwade gevolgen, zijn geest opnieuw, zonder zich over te geven aan onoplettendheid en is hij er niet aan gehecht.

13. Oplettend en bekwaam moet men op de juiste tijd ('s morgens, 's middags en 's avonds) zijn houding en adem beheersen en zijn geest overgevend aan Mij geleidelijk concentratie beoefenen.

14. Opdat de van alles teruggetrokken geest echt met Mij versmolten zou zijn, werd het proces van Yoga onderwezen aan Mijn discipelen, Sanaka en anderen.

Oeddhava sprak:

15. O Keshava, ik zou graag weten wanneer gij deze Yoga onderrichtte aan Sanaka en anderen en de vorm waarin ge dat deed.

De Heer sprak:

16. Sanaka en anderen, de spirituele zonen van Brahmaa, vroegen hun vader naar het subtiele en uiteindelijke doel van Yoga.

Sanaka en de anderen spraken:

17. O Heer, de geest is gehecht aan de zintuiglijke voorwerpen en de zintuiglijke voorwerpen beïnvloeden de geest. Hoe houden ze op actief te zijn en op elkaar in te werken voor de mens die verlossing zoekt en eraan voorbij wil gaan?

De Heer sprak:

18. Toen hem dit werd gevraagd, dacht de grote Heer Brahmaa, die ongeschapen is en die de oorsprong is van alle wezens, er diep over na, maar hij kon niet doordringen tot de wortel van de vraag, omdat zijn geest bezig was.

19. Om de vraag afdoende te kunnen beantwoorden, dacht hij na over Mij. Ik verscheen hem in de vorm van een zwaan (*hamsa*).

20. Toen ze Me zagen, raakten ze Mijn voeten aan en Brahmaa tot hun leider makend, vroegen ze Me: "Wie zijt gij?"

21. Aldus ondervraagd door de wijzen, die allen begerig waren de waarheid te vernemen, gaf Ik hen antwoord. Aanhoor van Mij, O Oeddhava, wat Ik bij die gelegenheid zei.

22. O wijzen, als uw vraag naar het Zelf verwijst, dan is ze onaanvaardbaar, omdat die Werkelijkheid één en ondeelbaar is. Op welke grond ook zal Ik, de spreker, staan?

23. Aangezien de lichamen van alle wezens samengesteld zijn uit dezelfde vijf elementen en dus in werkelijkheid gelijk zijn, is uw vraag "Wie zijt gij?" slechts een inspanning van de spraak en is ze volstrekt betekenisloos.

24. Begrijp ten volle dat door de geest, de spraak, het gezicht en de andere zintuigen Ik alleen word gekend en niet iets anders.

25. Ja, Mijn zonen, de geest is gehecht aan de zintuiglijke voorwerpen en de zintuiglijke voorwerpen beïnvloeden de geest. Dus vormen de zintuiglijke voorwerpen en de geest beide het lichaam van de *jieva* (individuele ziel), die altijd (ook al beseft hij dat niet) vereenzelvigd is met Mij (de geest is niet het wezenlijke van de individuele ziel, maar Bewustzijn; de jieva is in wezen altijd het Absolute).

26. Men moet zowel de geest opgeven die, door er voortdurend op te verwijlen, gehecht is aan de zintuiglijke voorwerpen als de zintuiglijke voorwerpen die de geest beïnvloeden door met Mij vereenzelvigd te zijn (men moet de onechtheid opgeven door Zelfbewustzijn te beoefenen).

27. Waken, dromen en de diepe slaap zijn bewegingen van het intellect, ten gevolge van de eigenschappen (*goenas*). Het Zelf is er verschillend van, aangezien het afdoende werd aangetoond dat Het hun getuige is.

28. Daar de betrokkenheid met het intellect de goenas in de jieva (individuele ziel) in beweging zet, moet men ze opgeven door te rusten in Mij, de Allesoverstijgende. De zintuiglijke voorwerpen en de geest worden dan gescheiden.

29. Wetende dat de gebondenheid die het gevolg van egoïsme is aan de basis ligt van alle moeilijkheden van de jieva, moet men er afkerig van zijn en zijn vereenzelviging met het intellect opgeven, rustend in de Allesoverstijgende.

30. Tot aan de notie van veelvuldigheid in de mens een einde werd gemaakt door redenering, is hij zo goed als in slaap zelfs al is hij wakker, want hij is onwetend, zoals men zich in de droom inbeeldt wakker te zijn.

31. Aangezien andere voorwerpen dan het Zelf onwerkelijk zijn, is ook de veelvuldigheid vals die door hen wordt geschapen, alsook de overgang naar andere omstandigheden met hun oorzaken, zoals in het geval van een man die droomt.

32. Hij die in de waaktoestand met al zijn zintuigen in de buitenwereld voorwerpen geniet met hun altijd veranderende kenmerken, hij die in de droomstaat gelijkaardige ervaringen heeft in zijn hart en hij die deze terugtrekt in de diepe slaap zijn één en hetzelfde Zelf, de Getuige van deze drie staten en de bestuurder van de zintuigen. Dit wordt bewezen door de ononderbroken aanwezigheid van het geheugen in deze drie staten.

33. Aldus bedenkend dat de drie staten van de geest die het gevolg zijn van de eigenschappen (*goenas*) in Mij worden geschapen door Mijn *Maayaa* (illusie) en aldus zekerheid hebbend over de Werkelijkheid, moet je het egoïsme vernietigen dat de vergaarbak van twijfels is met het zwaard van kennis, geslepen door afleiding en gezaghebbende getuigenissen en vereer Mij die gezeten is in het hart.

34. Men moet dit heelal beschouwen als een zinsbegoocheling, een waanvoorstelling van de geest, die nu wordt gezien en het volgende ogenblik wordt vernietigd, zoals een droom en even onstandvastig als een cirkel van vuur. Het is het ene Bewustzijn dat verschijnt als veelvuldig in vorm. Het drievoudige onderscheid (waken, dromen, droomloos slapen) dat het gevolg is van de verandering van de goenas is Maayaa (illusie).

35. De zintuigen terugtrekkend van het heelal moet men verzonken zijn in zijn eigen zaligheid, zijn begeerten opgevend, stil en vrij van doenerschap. Wordt het heelal dan ervaren, dan leidt dat niet tot dwaling, daar het werd verwijderd als iets onwerkelijks, maar zal het, tot de dood, slechts bijblijven als een herinnering.

36. De volmaakte (*siddha*) ziet het vergankelijke lichaam niet als werkelijk, zittend of staand, toevallig uitgeschakeld of toevallig hersteld, want hij ontdekte zijn ware aard, zoals een stomdronken man zich geen zorgen maakt over de kleren die hij draagt.

37. Het lichaam is waarlijk in de greep van het lot en blijft bestaan, samen met de *praanas* (levensenergieën), zolang het werk (karma) waardoor het ontstond niet is uitgewerkt. De mens die in Yoga *samaadh*i bereikte en de Waarheid verwerkelijkte, hecht zich niet meer aan het lichaam en wat erbij behoort.

38. O wijzen, Ik zei u wat het meest innerlijke geheim is van *Saankhya* (de wetenschap die het onderscheid maakt tussen het Zelf en het niet-Zelf) en *Yoga* (de wetenschap die leert hoe de Zelfverwerkelijking te bereiken). Weet dat Ik *Vishnoe* ben, hier gekomen om u inzicht te brengen in religie (*dharma*).

39. O besten onder de wijzen, Ik ben het opperste doel van Yoga en Saankhya, van Waarheid (*satya*) in praktijk en theorie, van moed en weelde, van faam en zelfbeheersing.

40. Alle eeuwige deugden, zoals gelijkheid van visie, onthechting enz. sieren Mij die zonder eigenschappen (*nirgoena*), Absoluut, beminde Vriend en het Zelf ben.

41. Oprecht vereerd en geprezen door deze grote wijzen, keerde Ik terug naar Mijn verblijfplaats, onder de ogen van Brahmaa (de schepper) zelf.

ONDERDEEL 21 / 22

Een vers uit de Bhaagavatam

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

EEN VERS UIT DE BHAAGAVATAM

Een lezer stuurde me een vers uit een Engelse vertaling van de *Bhaagavatam*, uitgegeven door Motilal Banarsidass India, meer bepaald uit boek XI hoofdstuk 18 vers 16:

A sannyaasin should place his foot forward only when the ground is purified by eyes. He should drink water purified by straining it with a piece of cloth. He should utter a word after convincing himself that what is expressed thereby is true. He should adopt a course of conduct according to the dictates of his conscience.

Hij wil graag wat uitleg over dat *purified by eyes*. De vertaling in de uitgave van Boek XI van de *Bhaagavatam* van The Ramakrishna Mission maakt het duidelijk: *after looking well*, dat wil zeggen nadat hij goed heeft gekeken. Naar wat moet hij kijken? Of er geen insecten of andere kleine schepselen op zijn pad zitten, want hij wil met zijn voetstappen geen enkel schepsel schade berokkenen.

He should place his foot on the ground after looking well, should drink water filtered through a cloth, should speak words that have the stamp of truth on them, and act as his reason dictates.

Een *sannyaasin* is iemand die de wereld verzaakte. *San-nyaasa* was het laatste levensstadium waarin men zich terugtrok uit de wereld voor ascese en meditatie. Een jonge man of vrouw kon de huwelijkse staat overslaan en *sannyaasa* nemen. *Sannyaasa* is afgeleid van *sat* en *nyaa-sa*. *Sat*, van de werkwoordswortel *as*, *zijn*, is dat wat IS. Het is de Ultieme Werkelijkheid. *Nyaasa* betekent: plaatsen in.

De vier levensstadia
De vier levensstadia (*aashramas*) waren: de studententijd of *brahmacharya*, de huwelijkse staat of *grihastha*, kluizenaarschap of *vaanaprasta* en volledige wereldverzaking of *sannyaasa*. Hoofdstuk 18 van boek XI van de Bhaagavata beschrijft de plichten van *vaanaprasthas* en *sannyaasins*.

Vertaling van het opgestuurde vers
Een sannyaasin moet zijn voet plaatsen op de grond die met de ogen werd gereinigd. Hij moet water drinken dat werd gefilterd door een stuk stof. Hij moet woorden spreken waarvan hij zeker is dat wat ze uitdrukken waar is. Hij moet een gedragslijn volgen volgens de stem van zijn geweten.

Ik zocht ook de Sanskrit tekst op om hem met beide vertalingen te vergelijken. Beide vertalingen geven de inhoud goed weer. Dit is het vers in het Sanskrit:

Drishtip*oetam nyaset paadam vastrapoetam pibejjalam,*
satyapoetam vaded vaacham manahpoetam samaacharet.

De Sanskrit tekst zingt door het mooie metrum.

P*oetam* betekent: gereinigd: *drishtipoetam*: met de blik gereinigd; *vastrapoetam*: met een lap stof gereinigd; *satyapoetam*: door de waarheid gereinigd; *manahpoetam*: met de geest gereinigd.
nyaset paadam: moet zetten voet
pibejjalam: moet drinken water
vaded vaacham: moet spreken woord
samaacharet: moet zich goed gedragen

Het metrum
Het metrum werd in lang vervlogen tijden ontdekt door de wijze Vaalmieki, de schrijver van het *Raamaayana-epos*. Het vers bestaat uit vier groepen van acht lettergrepen. Er zijn twee soorten lettergrepen: zware (*goeroe*) en lichte (*laghoe*). In lichte lettergrepen is de klinker kort, in zware is hij lang. Een lettergreep is ook zwaar als een korte klinker wordt gevolgd door twee medeklinkers.

De eerste vier lettergrepen en de laatste lettergreep zijn vrij. Dat wil zeggen dat ze licht of zwaar kunnen zijn. Lettergrepen vijf, zes en zeven zijn in de eerste en de derde regel *licht zwaar zwaar* en in de tweede en de vierde regel *licht zwaar licht*. (Er zijn wel enkele variaties.) Dit is dus het schema:

vrij vrij vrij vrij *licht zwaar zwaar* vrij
vrij vrij vrij vrij *licht zwaar licht* vrij
vrij vrij vrij vrij *licht zwaar zwaar* vrij
vrij vrij vrij vrij *licht zwaar licht* vrij

Je kunt nu het metrum controleren. De zware lettergrepen in dit bepaalde vers zijn *poe, set, paa, bej, vaa, maa, ret*. *Oe*, en *aa* duiden de lange klinkers aan. De *e* is altijd lang. *Oe* kan kort of lang zijn. Ik onderstreepte de *oe*, omdat ze lang wordt uitgesproken. De *j* wordt als *dzj* uitgesproken en de *cha* als *tsja*.

Je kunt nu het vers gemakkelijk correct leren reciteren door nergens een klemtoon te leggen: als je de lengte van de klinkers respecteert, ontstaat er een natuurlijke klemtoon en gaat het vers prachtig zingen.

Drish-ti-p*oe-tam nya-set paa-dam*
vas-tra-poe-tam pi-bej-ja-lam
sat-ya-poe-tam va-ded vaa-cham
ma-nah-poe-tam sa-maa-cha-ret

Alles is voor iets goed
Ook het merendeel van de verzen van de *Bhagavad Gietaa* is geschreven in ditzelfde metrum, dat *shloka* wordt genoemd, omdat het ontstond uit smart (*shoka*): Vaalmieki was er getuige van dat een jager in de paartijd het wijfje van een koppel snippen doodschoot; hij wees de jager terecht en stelde achteraf vast dat hij dat gedaan had in een bepaalde versvoet:

Maa nishaada pratishthaam tvam,
agamah shaashvatieh samaah,
Yat krau-chamithoenaadekam
avadhieh kaamamohitam.

O jager, ge hebt een vogel in de paringstijd gedood, lange tijd zult ge vergeefs naar rust zoeken.

Doe er je voordeel mee
Ik hoop met dit artikel een dienst te hebben bewezen aan degenen die zich vast hebben gebeten in de *Bhagavad Gietaa* of *des Heren Lied*. Met onze eigen uitgave kunnen ze met wat oefening de oorspronkelijke tekst leren reciteren. En dat geeft een bijzondere kracht.

De Bhaagavatam
De *Shriemad Bhaagavatam* is een van de achttien *Poeraanas*, die werden geschreven door de wijze Vyaasa, die ook het *Mahaabhaarata* schreef. *Poeraanas* zijn Schriften die de wijsheid van de *Vedas* brengen op een voor iedereen bevattelijke manier, vooral met verhalen en uiteenzettingen van de talloze wijzen die ten tonele worden gevoerd.

De *Bhaagavatam* is een van de meest gezaghebbende hindoe Schriften. Bhagavaan Krishna is er de centrale figuur van. Boek XI bevat het onderricht dat hij geeft aan zijn discipel Oeddhava alvorens de wereld te verlaten. De *Bhaagavatam* is een autoriteit op het gebied van *bhakti* of devotie, maar ook op het gebied van *gnyaana* of kennis. "*De Bhaagavata is*", zei Ramakrishna, "*gebraden in de boter van gnyaana en gedoopt in de stroop van bhakti*."

ONDERDEEL 22 / 22

De Bhaagavata Poeraana XX

Oorspronkelijke bron van dit onderdeel

Uit hoofdstuk XX van de laatste boodschap hier op aarde van Shrie Krishna aan zijn discipel Oeddhava. Vergelijk dit met hoofdstuk XIV van de Bhagavad Gietaa.

De Heer sprak:

1. O beste onder de mensen, luister naar Mij over de wijze waarop een mens wordt beïnvloed door elk van de goenas als ze onvermengd zijn met andere.

2. Beheersing van de geest en de zinnen, geduld (het verdragen van allerlei ongemak), onderscheidingsvermogen, toewijding aan plicht, waarheidsliefde, mededogen, behoedzaamheid, tevredenheid, edelmoedigheid, onthechting, geloof, bescheidenheid, liefdadigheid enz. en vreugde scheppen in het Zelf (zijn vormen van sattva).

3. Begeerte, rusteloosheid, trots, inhaligheid, hoogmoed, bidden voor allerlei comfort, het zien van verschil, zingenot, een strijdlustige ingesteldheid tengevolge van trots, liefde voor faam, genotzucht, machtsvertoon en agressieve ondernemingen (zijn vormen van rajas).

4. Woede, hebzucht, valsheid, wreedheid, bedelen, het veinzen van mededogen, vermoeidheid, twistzucht, droefheid, verblinding, neerslachtigheid, zich ellendig voelen, slaap, verwachting, vrees en traagheid (zijn vormen van tamas).

5. Aldus heb Ik bijna volledig in volgorde de effecten van sattva, rajas en tamas beschreven. Luister nu naar de effecten van gemengde goenas.

6. De ideeën van "ik" en "mijn" (vereenzelviging met het lichaam enz.), O Oeddhava, vormen de effecten van gemengde goenas, aangezien alle omgang door de geest, de zintuiglijke voorwerpen, zintuigen en praanas (energieën) het effect is van een mengeling van de goenas (die alle het gevolg zijn van een of andere van de drie goenas).

7. Dat een mens toegewijd is aan zijn plicht, het verwerven van welstand en de bevrediging van begeerten (dharma, artha, kaama) is het resultaat van een mengeling van de goenas. Deze dragen respectievelijk bij tot geloof, rijkdom en gehechtheden.

8. Dat een mens gehecht is aan een levenswijze die leidt tot welstand, het leven van een gezinshoofd leidend, en ook aan het volbrengen van zijn plicht is een geval van een mengeling van de goenas.

9. Uit beheersing van de geest en dergelijke mag worden afgeleid dat iemand sattva bezit, uit begeerten enz. dat hij onder invloed van rajas is en uit woede enz. dat hij onder controle van tamas is.

10. Een man of een vrouw die Mij vereren met devotie door werken zonder zelfzuchtige motieven moeten worden beschouwd als saattvisch van aard.

11. Als ze Mij vereren door werken met een of ander doel moeten ze worden beschouwd als raajasisch van aard en als ze daardoor anderen kwaad willen berokkenen, moeten ze worden beschouwd als taamasisch van aard.

12. De goenas sattva, rajas en tamas beïnvloeden Me niet, maar wel de jieva (individueel zelf). Ze manifesteren zich in zijn geest en dienen om hem te binden door gehechtheid aan materiële voorwerpen.

13. Wanneer sattva, helder, zuiver en evenwichtig, de andere twee goenas overwint, bezit een mens geluk, deugd, kennis en dergelijke.

14. Wanneer rajas, gekenmerkt door gehechtheid, het maken van onderscheid en rusteloosheid, tamas en sattva overwint, dan verwerft hij werk, faam, overvloed en pijn.

15. Wanneer tamas, gekenmerkt door verblinding, onwetendheid en traagheid, rajas en tamas overwint, wordt hij getroffen door smart, begoocheling, slaap, wreedheid en verwachting.

16. Is de geest opgewekt en onthecht, de zinnen beheerst en het lichaam onversaagd, weet dan dat dat sattva is waardoor Ik word verwerkelijkt.

17. Gaat het intellect onder invloed van werk her en der, zijn de zintuigen rusteloos, de actie-organen in een staat van opwinding en dwaalt de geest rond, weet dan door deze tekens dat rajas actief is.

18. Is de geest vermoeid, leeg en gedeprimeerd en niet in staat na te denken over het Zelf en zijn er onwetendheid en neerslachtigheid, weet dan dat dit tekens van tamas zijn.

19. Vermeerdert sattva dan winnen de goden aan kracht, O Oeddhava, vermeerdert rajas dan hebben de asoeras de overhand en vermeerdert tamas dan overheersen de raakshasas (de zintuigen respectievelijk in de staat verlichting, rusteloosheid en traagheid).

20. Van sattva mag men waakzaamheid verwachten in een mens, van rajas dromen en van tamas slaap. De vierde of Bewustzijn is aanwezig in alle drie.

21. Door sattva stijgen mensen steeds hoger op tot de sfeer van Brahmaa (de schepper), door tamas zinken ze steeds dieper neer tot de staat van plantaardig bestaan en door rajas verblijven ze tussen de twee staten in.

22. Mensen die sterven wanneer sattva overheerst gaan naar de hemel, sterven ze in rajas dan blijven ze op het menselijke vlak en degenen die sterven wanneer tamas overheerst gaan naar de onderwereld. Maar degenen die boven de goenas staan, bereiken Mij alleen.

23. De eigen plicht, gedaan ter wille van Mij of zonder de vruchten ervan te begeren, is saattvisch, werk gedaan met een begeerte naar de vruchten ervan is raajasisch en dat gedaan met wreedheid is taamasisch.

24. Kennis van het bestaan van het Zelf is saattvisch, van het lichaam enz. is raajasisch, de kennis van een kind enz. is taamasisch en die betreffende Mij is voorbij de goenas.

25. Het woud wordt de saattvische verblijfplaats genoemd, het dorp is raajasisch, de goktent is taamasisch en Mijn verblijf is voorbij de goenas.

26. De onthechte doener wordt saattvisch genoemd, de door gehechtheid verblinde is raajasisch, degene die nooit het voor en tegen van een daad overweegt is taamasisch en wie een toevlucht nam in Mij is voorbij de goenas.

27. Geloof in het Zelf is saattvisch, dat in werk is raajasisch, geloof in wetteloosheid (adharma) is taamasisch en dat in dienst jegens Mij is voorbij de goenas.

28. Voedsel dat volwaardig, rein en gemakkelijk verkrijgbaar is, wordt saattvisch genoemd, dat wat alleen lekker is, wordt raajasisch genoemd en dat wat de gezondheid schaadt en onrein is, wordt taamasisch genoemd.

29. Vreugde die ontspringt aan het Zelf is saattvisch, vreugde die van de zintuiglijke voorwerpen komt is raajasisch, de vreugde die het gevolg is van onwetendheid en lijden is taamasisch en die gebaseerd op Mij is voorbij de goenas.

30. Dingen, plaats, vrucht, tijd, kennis, werk, doener, geloof, staat, vorm en doel, al deze liggen in het domein van de goenas.

31. O beste onder de mensen, alle dingen die worden geregeld door Poeroesha en Prakriti (Bewustzijn en Natuur), alles wat wordt gezien, gehoord of gedacht door het intellect, zijn veranderingen van de goenas.

32. Dit alles dat de evolutie van de mens bepaalt, is het gevolg van de goenas. Wie deze goenas overwon die in zijn geest worden opgewekt, is aan Mij gehecht door het pad van devotie en is klaar voor versmelting met Mij.

33. Laat wijze mensen die dit lichaam verwierven dat leidt tot kennis en verwerkelijking dan ook hun gehechtheid voor de goenas opgeven en Mij vereren.

34. De wijze, tot meditatie geneigde mens moet Me vereren zonder gehechtheid aan iets anders, altijd alert en meester van zijn zinnen. Hij moet rajas en tamas overwinnen door het cultiveren van sattva.

35. Met het intellect in vrede moet hij sattva overwinnen met behulp van begeerteloosheid. Hierdoor wordt een mens bevrijd van de goenas, ontdoet hij zich van zijn subtiel lichaam en bereikt Mij.

36. Zo'n mens, bevrijd van zijn subtiel lichaam en de goenas die in de geest ontspringen, is geheel vervuld van Mij, het Brahman (het Absolute), en heeft niets meer te maken met de zinnen, uiterlijk noch innerlijk.